Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Notulen van de vergaderingen der Staatscommissie voor de herziening van het Wetboek van Koophandel, ingesteld bij koninklijk besluit van 22 November 1879, no. 26

https://hdl.handle.net/1874/225772

I 1-I

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK UTRECHT
3655 4826

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT

Inhoud.

Verg. 1 ——— installatie enz.

Verg. 2 ——— Vraagpunten: vennootsch. in 't alg. en ven-
nootsch. onder firma.

Verg. 3 en 14 ——— " " : vennootschap onder firma.

Verg. 4 ——— Beginselen omtrent de firma.

Verg. 5 ——— Vraagpunten: commanditaire vennootsch.

Verg. 6-13 ——— " " : naamloze vennootschap

Verg. 14 ——— " " : naamloze vennootschap

(Slotbepalingen en overgangsbepalingen).

Verg. 15 ——— Vraagpunten: commandit. venn. met aan-
deelen.

Verg. 16 ——— " " : onderl. waarborgmij.;

" " : handelingen voor gem. rek.

Verg. 17 ——— " " : handelsregister.

_Handelsrecht

347.7.001.7(492)(094.4)
(094.4)347.7.001.7(492)
MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECH

Notulen van de vergaderingen der Staatscommissie voor de Herziening van het Wetboek van Koophandel ingesteld bij Koninklijk besluit van 22 November 1879, N°. 26.

De eerste vergadering wordt gehouden op Zaturdag 6 December 1879, des namiddags ten twee ure aan het departement van Justitie, ter installatie der Commissie.

Tegenwoordig zijn alle leden, zijnde de heeren: mr. J. G. Kist, raadsheer in den Hoogen Raad, Voorzitter, mr. R. C. Serviers van der Loeff, lid van den Raad van State, mr. J. A. Fruin, hoogleeraar in de regtsgeleerdheid bij de Rijksuniversiteit te Utrecht, mr. J. M. C. Asser, raad-advisseur bij het departement van Buitenlandsche Zaken, advocaat en hoogleeraar in de regtsgeleerdheid bij de Universiteit te Amsterdam, mr. M. J. Tijnappel, advocaat

„raad te Amsterdam, Jhr. mr. C. J. Th. Bu
„laers van Blokland, referendaris bij het
departement van Justitie, Secretaris; en
de aan de Commissie als adjunct-secre
„taris toegevoegde Jhr. mr. R. K. W. Y. Diest
van Melissant, advocaat te 's Gravenhage.

Zijne Excellentie de Minister
van Justitie opent de vergadering met
een korte toespraak, waarin hij de leden
der Commissie welkom heet, hen den
besten uitslag toewenscht op hunnen ar
„beid, en ook vooral, dat zij de vruch
„ten van hunne werkzaamheid mogen
zien opgenomen in de Nederlandsche
wetgeving.

De Voorzitter beantwoordt
den minister namens de Commissie: hij
betuigt haren dank voor het vertrouwen
door Zijne Majesteit den Koning in
haar gesteld, geeft de verzekering dat zij
aan de haar opgedragen taak al hare
krachten zal wijden, en uit den wensch
dat het haar moge gegeven worden een
werk te leveren zoo goed als dat hetwel
voor eenige jaren door de Commissie zo

de

de zamenstelling van een Wetboek van Strafrecht aan Zijne Majesteit is aange-
" boden.

Hierna vestigt de minister de aandacht op de omstandigheid, dat in de IIe Kamer het verlangen is uitgesproken, dat de Commissie haar werk achtereenvolgens in afzonderlijke deelen mogt aanbieden, en dat de naamlooze vennootschappen in de eerste plaats in behandeling mogten worden genomen. De Minister zoude er prijs op stellen zoo de Commissie hem na deze vergadering hieromtrent haar advies kon doen geworden.

Op eene desbetreffende vraag van den Heer Fruin antwoordt de minister, dat de Commissie zich niet uitsluitend tot de herziening van het Wetboek van koophandel behoeft te beperken, maar voorzoover zulks tot aanstuiting van haren arbeid aan de bestaande wetgeving noodig blijkt, ook bepalingen van handelsrechtelijken aard in andere wetboeken of wetten zal kun-

" nen

„men herzien, op gelijke wijze als door de
Commissie voor de zamenstelling van
een wetboek van Strafregt is geschied.

Ten slotte zegt de minister
dat indien de Commissie behoefte ge-
„voelt aan uitbreiding van haar leden-
„tal, hetzij met den heer Leuij, advoca-
te Amsterdam, op wien in nieuwsbla-
„den de aandacht is gevestigd, hetzij
met andere personen, zij zich van het
uiten van den wensch daartoe niet m
laten terughouden door de overweging
dat de minister zich bij de instellin
der Commissie tot de tegenwoordige t
„den heeft bepaald, daar hij volkomen
bereid is aan eventuële verzoeken der
Commissie tot aanvulling te voldoen.

De Minister verlaat daarna
de vergadering.

Nadat vervolgens de Voorzit-
„ter zich in de welwillendheid der Le
had aanbevolen, besluit de Commissie
voorloopig des Zaturdags, ten 10 1/4 ure
te vergaderen, en wel in de Raadkam
van den Hoogen Raad (kamer voor Straf-

„zaken)

"zaken), daartoe op verzoek der Voorzitters
bereidwillig beschikbaar gesteld.

Een voorstel van den Heer
Verniers van der Loeff om aan den mi-
"nister den wensch te kennen te geven,
dat mr. Levij alsnog tot lid der commis-
"sie mogt worden benoemd, wordt na
wisseling van gedachten met 5 tegen
4 stem verworpen, terwijl over een
voorstel van den Heer Fruin om aan
den minister, met het oog op te vreezen
staking van stemmen, te verzoeken,
het aantal leden der Commissie door
toevoeging van een of meer nieuwe leden,
op een oneven aantal te brengen, de
stemmen hebben gestaakt.

Wijders wordt bepaald dat de
Commissie bereid is te beproeven, om
haar arbeid, voorzoover het verband
dit toelaat, bij afzonderlijke gedeel-
"ten achtereenvolgens aan den Koning
aan te bieden, en dat het eerst in
behandeling zal worden genomen het
beestuk der Vennootschappen van
koophandel. De Secretaris meent op

Zich

zich, deze besluiten aan den Minister
mede te deelen ter voldoening aan het
„geen door Zijne Excellentie in de
vergadering der Commissie is te kenne
gegeven.

Wat de wijze van werken
betreft, besluit men, op voorstel van
den Heer Beelaerts van Blokland on-
„dersteund door den Heer Asser, dat
telkens aan een der leden zal worden
opgedragen het stellen van vraagpun-
„ten over de hoofdbeginselen van het
te behandelen onderwerp; een afschrift
daarvan wordt door den Secretaris tijd
aan elk der leden toegezonden. Na
de behandeling dier beginselen wordt
hetzelfde of een ander lid belast met
de redactie van een ontwerp, gegrond
op de besluiten der vergadering. Aan-
„vullingen van de vraagpunten door
andere leden of amendement op de on-
„werpen worden zooveel mogelijk schrift-
„lijk bij den Secretaris ingewacht, ten
einde mede tijdig aan de leden te ko-
„men worden rondgedeeld.

De

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAAT

De heer Asser verklaart zich op uitnoodiging der leden bereid, vraag-
„punten betreffende de vennootschap-
„pen te stellen tegen de volgende ver-
„gadering die bepaald wordt op den 20e
December e.k.

Een vraag van den Heer Asser
„of, in navolging van hetgeen door soort-
„gelijke Staatscommissiën in het buiten-
„land geschied is, de notulen dezer
Commissie zullen worden publiek ge-
„maakt, wordt ontkennend beantwoord,
en op voorstel van den Heer Pennink
van der Laeff zoodanige publiciteit
uitdrukkelijk uitgesloten.

De Voorzitter sluit de ver-
„gadering ten 3 3/4 ure.

De Secretaris: De Voorzitter:
(was getekend) G. J. Th. Beelaerts van Blokland. (was getekend) J. C. Kist.

Tweede

Tweede vergadering op Za
„terdag 20 December 1879 in de
raadkamer van den Hoogen
Raad (Kamer voor strafzaken)

De Voorzitter opent de verga
„ring ten 10¼ uur.

Alle leden zijn tegenwoordig.

De notulen der eerste vergadering worden
gelezen en goedgekeurd.

Op voorstel van den heer Asser
bepaalt men, dat bij eventuële staking
van stemmen eene tweede stemming zal
plaats hebben in eene latere vergadering
en dat, zoo ten tweede male de stemmen
staken, de stem des Voorzitters zal beslis

Aan de orde is de behandeling
der vraagpunten betreffende de Vermoot
„schappen ontworpen door den Heer Asser

I. 1. Tot toelichting der eerste alternatief
gestelde vraag, welke hij in den tweede
zin wenschte te beantwoorden, merkt
de Heer Asser op, dat in eene ruime
opvatting van het woord, iedere societas
heeft een commercieel doel, daar dat

2

doel

doel moet zijn: het bekalen van winst.
Welk bezwaar, vraagt hij, kan er zijn,
om aan niet-kooplieden te vergunnen
aan hunne maatschap den vorm eener
handelsvennootschap te geven? Waar-
om zouden ook zij zich niet hoofde-
lijk jegens derden aansprakelijk mo-
gen stellen? Waarom zouden zij op
deze wijze niet het crediet hunner
zaak mogen verhoogen?

De Heer Beelaerts wil aan de
beantwoording dezer eerste vraag die
der vierde en vijfde doen voorafgaan,
omdat, indien de omvang van het
begrip „daad of zaak van koophandel"
eerst bepaald is, die omvang misschien
ruim genoeg zal zijn, dan dat men
wenschen zal om aan vennootschappen,
wier werkkring niet binnen dien om-
vang valt, en bijgevolg vennootschap-
pen van het Burgerlijk Wetboek
zijn, toetestaan, zich den vorm van-
en de voorschriften voor handelsven-
nootschappen toe te eigenen.

De Heer van der Loeff vraagt, of

niet

niet alleen het Burgerlijk Wetboek te bepalen heeft, welke artikelen van andere Wetboeken of zijne Regtsinstituten toepasselijk zijn.

De Heer Asser merkt daartegen op:

1°: dat de taak der Commissie is een ontwerp over de Vennootschappen te beramen, hetwelk in eenige Wetboeken van andere landen zelfs in het Burgerlijk Wetboek is geplaatst;

2°. dat bij de behandeling der handelsvennootschappen men kan overzien welke der regelen voor deze, op de andere vennootschappen behooren toepasselijk te zijn;

3°: dat het kan zijn dat men de toepassing der genoemde regelen op die andere vennootschappen met enkele wijzigingen zal verlangen.

De heer Pijnappel is het met de heer Asser eens. Hadden wij het Burgerlijk Wetboek te wijzigen, dan zou hij in den titel van de maatschap tot dat Wetboek verandering brengen; nu dat de taak der Commissie niet is, moet een

een der twee beginselen der eerste vraag in het ontwerp van dezen titel worden vastgesteld. - Tegen den Heer Beelaerts merkt hij op, dat, hoezeer men art. 4 W. v. K. ook zou uitbreiden, er toch altijd eenige zaken zouden overblijven, die niet onder het begrip van koophandel vallen, terwijl men toch voor vennootschappen, die dergelijke zaken tot voorwerp hunner arbeid kiezen, den vorm van en de voorschriften voor handelsvennootschappen beschikbaar zou wenschen, b. v. de exploitatie van schouwburgen, de aanneming zonder bijlevering van materialen, enz.

De Heer Asser getuigt dat de praktijk behoefte gevoelt aan het aannemen van het meer ruime beginsel niet alleen voor de naamlooze vennootschappen maar ook voor de vennootschappen onder eene firma. Men zou het nieuwe artikel ook naar het Burgerlijk Wetboek kunnen verzenden.

Op eene vraag van den Heer Beelaerts

„daarts wordt opgemerkt, dat al plaatst
een maatschap van het Burgerlijk Wet
„boek zich onder de bepalingen van dez
titel, zij daarom haar civielrechtelijk
karakter niet verliest, en niet komt te
vallen onder de bepalingen voor han
„delszaken in het algemeen, geschreven
zooals die betreffende de procedure
of het faillissement.

Met 5 tegen 4 stem, idem van de
Heer Beelaerts, worden de regelen de
verschillende soorten van vennootsch
„pen ook op andere dan handelszaken
toepasselijk verklaard terwijl met de
beslissing, of deze nieuwe bepaling in
het Wetboek van Koophandel zal komen
tot nader voorbehouden.

2°. Door deze beslissing vervalt de tweede
vraag.

3°. De Heer Asser verdedigt het beginsel
van art. 1, N. 1, W. v. K. in tegenoverstel
„ling van dat van het Duitsche Wetboek
Dat Nederland moet aan het gebruik
geen wettelijke kracht verleend wor
„den om de rechtszekerheid, die vooral

in

in handelszaken zoo noodig is, en anders in gevaar zou worden gebragt.

Nadat de Heer van der Loeff heeft opgemerkt dat het hier geldt overeenkomsten, en dus art. 1383. B. W. reeds kracht aan het gebruik toekomt, wordt met algemeene stemmen besloten, op voorstel van den Heer Fruin, dat het slot van art. 15 W. v. K. in ieder geval moet vervallen, als reeds begrepen in art. 1, N. 1 van dat Wetboek en dat overigens de principiële vraag, of laatstgemelde bepaling dan wel die van het duitsche Wetboek de voorkeur verdient, tot nader wordt aangehouden.

4° en 5° Dit laatste wordt ook omtrent de vierde en de vijfde vraag bepaald, evenzeer met algemeene stemmen.

II. 6° Naar aanleiding eener opmerking des Voorzitters blijkt, dat „behalve" in de eerste alinea der zesde vraag is op te vatten in de beteekenis van „daargelaten." De vraag wordt met algemeene stemmen bevestigend beantwoord.

Wel heeft de Heer van der Loeff aanmerkelijk

aanvankelijk bezwaar tegen eene regeling
van de Coöperatieve vereeniging door de
Commissie, door dit rechtsinstituut eenv
onlangs bij de wet van 17 November 187
(Staatsblad n. 227) met zooveel moeite g
„geld was. Terwijl de praktijk over die
regeling nog geen uitspraak had gedaan
Hij wil dit bezwaar echter wel laten v
„ren, na de opmerking van den Heer
Fruin, dat de Coöperatieve vereenigingen
toch handelsvennootschappen zijn, en in
alle nieuwe wetten, de Duitsche alleen
uitgezonderd, bij dezen geregeld is, — en n
de opmerking van den Heer Asser, dat
de aanneming van dit vraagpunt een
nieuwe regeling van het onderwerp nie
veranderstelt, daar men onze wet van
1876 in het ontwerp kan overplaatsen.

7e. Voor de Commanditaire vennootschap
wordt de vraag aangehouden: of het ont
„werp der Commissie als tijpe de „Stil
Gesellschaft" of de „Commandit-Gesellsch
zal aannemen.

De Heer Tijnappel is van oordee
dat met de dien aangaan tot eene reg

„ling

„ling behoort te komen die beide vormen
omvat.

De Heer Asser betoogt de noodza-
„kelijkheid van het vaststellen van eenige
bepalingen omtrent „onderlinge maatsch.
„maatschappen", daar zij niet alleen tus-
„schen de leden, maar ook tegenover der-
„den werken.

Omtrent de „handelingen voor ge-
„meene rekening" wordt gewezen op het
negatieve onzer tegenwoordige wetsbepa-
„lingen op dat stuk. De vraag wordt ge-
„steld of het noodig is deze bepalingen
te behouden, daar zij, niet geschreven,
toch van kracht zijn.

Met algemene stemmen beantwoordt
men de vragen sub b en c in bevestigen-
„den zin.

Sub. d. Op de onjuistheid van de benaming
„naamlooze vennootschappen" wordt ge-
„wezen en het woord „aandeelmaatschappij"
in overweging gegeven. Men acht het
echter verkieslijk de benamingen eerst
vast te stellen, nadat de stof geheel zal
geregeld zijn.

III

III. 9°: 10. Op voorstel van den Heer Fruin wor-
"den deze vragen met algemeene stemmen
aangehouden tot na de behandeling der
hoofdpunten van wettelijke regeling van
elke dezer verschillende soorten van ver-
"nootschappen.

IV. 11°. Met vijf tegen één stem, dient van d
Heer Pijnappel, wordt besloten het begrip
van firma niet tot vennootschappen te
bepalen maar in het algemeen te rege-
"len. De heer Pijnappel wil de firma
in het algemeen wel erkend, niet gerege-
ld.

De Heer Beelaerts wijst op het on-
"eigenaardige dat nu, door de beantwoor-
"ding der eerste vraag, ook de Civiele mo-
"tschap een firma zal kunnen hebben, het
"begrip van "vennootschap onder een firma
d. w. z. onder den naam waaronder een
koopman handel drijft, ook zal worden
toegepast op het niet-handeldrijven van
niet-kooplieden.

De heeren Fruin en Asser achten de
willekeurige toevoeging door enkele perso-
"nen van het woord & C. aan hun naam

een

een misbruik, waartegen de heeren Pijnappel en van der Loeff opmerken, dat dit te zeer een handelsgebruik is om het te verbieden.

Eene beslissing over de beginselen van de artt. 16 en 20 A.D.W.C. wordt tot de afzonderlijke regeling van deze materie aangehouden.

De invoering van een algemeen handelsregister wordt met algemeene stemmen aangenomen. Nader valt te beslissen waar dat register zal gehouden worden, nadat eenige leden zich voor de griffiën van regtbank of kantongeregt hadden verklaard, waar tot nu toe voorgelijke bekendmakingen geschieden, terwijl andere leden de secretarie der gemeente verkozen, wegens de groote afstand der arrondissements-regtbanken en omdat de griffiën der kantongeregten niet altijd open zijn.

13°. De Heer Stoffer verdedigt de ontkennende beantwoording dezer vraag. Eischt men den naam der vennooten in de firma, dan moet men logisch

ook

ook de voornamen er in eischen. Daar
„om kieuw vrijheid. Indien wij voor de
firma van het individu geen beperking
stellen, dan mag dit ook niet tegen
de vennootschap geschieden.

De heer Peelaerts verenigt zich
hiermede mits men zich beperke tot
persoonsnamen en niet toegunne de
aanneming van den naam eener moe
„ling.

De vraag wordt daarop met alge
„meene stemmen ontkennend beantwoord
onder voorwaarde, dat ook aan het
individu in deze vrijheid zal gelaten
worden.

14°. Wat de eerste alinea betreft, wordt
eene bepaling in den geest van ond
tegenwoordig Wetboek van Koophandel
aangenomen, en wel zonder de beper
„king van art. 23 W.B.H.G.B.

15°. De eerste alinea wordt met algemee
stemmen ontkennend beantwoord, waardo
de tweede vervalt. De 3e alinea word
met algemeene stemmen aangenomen.

16°. Wordt besloten dat in hoofdzaak de

middelen

middelen van openbaarheid van artt. 23–28.
Wetboek van Koophandel zullen behou-
„den blijven.

17°. Wordt ook met algemeene stemmen
aangenomen.

18°. De onderscheiding van art. 25 van
het duitsche Wetboek vindt bijval be-
„halve het beginsel van de derde alinea
van dat artikel, welke wordt afge-
„keurd, bij welke laatste beslissing ech-
„ter de Heer van der Loeff zich niet
aansluit.

19°. De vraag wordt bestist in den toet-
„sten zin van het hier gestelde alter-
„natief en bevens vastgesteld, dat der-
„den, wat bepalingen ten hunne gun-
„ste betreft, zich tegen de vennoot-
„schap, ter hunner keuze, hetzij op hetgeen
alleen ingeschreven hetzij op hetgeen
alleen gepubliceerd is, beroepen kunnen.

20. Deze vraag wordt door alle leden,
behalve door den Heer van der Loeff,
ontkennend en de volgende

21. door alle leden, behalve door den heer
Olfers bevestigend beantwoord.

De

De Voorzitter sluit de verg
„dering ten 4 ure.

De Secretaris,
(was get.) Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter:
(was get.) J. G. Fisch

Derde vergadering
op Zaterdag 3 January 1880
in de Raadkamer van den
Hoogen Raad (Kamer voor
Strafzaken).

De Voorzitter opent de ver-
„gadering ten 10 1/4 ure.

Alle leden zijn tegenwoordig,
benevens de adjunct-Secretaris.

De notulen der vorige ver
„gadering worden gelezen en goedge-
„keurd.

22-26 De heer Asser bespreekt in het al
„gemeen de vraagpunten 22-26 en ver

„klaart

„klaart zich voor het stelsel van ons
Wetboek van Koophandel. Men moet
m.l., z.i., in de vennootschap onder fir.
„ma alleen zien eene formele eenheid,
waarvan haare persona standi in judi-
„cio en woonplaats ten kantore uitsluit-
„tels zijn. Voor de belangen der ven-
„nootschappelijke crediteuren is het
genoeg, dat zij, in cas van faillissement,
in den boedel van iederen vennoot
voor het geheel hunner inschulden
kunnen opkomen. Dit stelsel is het
eenig billijke voor de private credi-
„teuren der vennooten. Naar het
Duitsche stelsel (N. 23) toch kan
een vennoot, door zijn geheel vermo-
„gen aan de vennootschap te geven,
zijnen privaten crediteuren alle
verhaal ontnemen. Men beweert
wel, dat het duitsche stelsel door
den handel wordt verlangd, maar
ten onregte, want terwijl op het voor-
„beeld van den Hoogen Raad door
verschillende regtscollegien, o.a. te
Rotterdam en te Amsterdam, het be-

„een

„ment aangeprezen stelsel is toegepast
„zijn er door den handel geen klagten
„tegen gerigt. Men bevreemde zich ook
„niet over het woord: „formele eenheid."
„Spreker kent aan de vennootschap
„onder firma eene persona standi in
„judicio toe omdat het, met het oog
„op haar handelsregtelijk doel, gemakkelijker is de vennooten in een
„dan ieder afzonderlijk te dagvaarden
„en de éene woonplaats waar haar
„kantoor is, omdat het gemakkelijker
„is de actie éens, dan zooveel mal
„als het getal vennooten bedraagt, t
„beteekenen. „Hij noemt dit „formele
„eenheid, omdat dit stelsel in tegenst
„ling van de regtspersoonlijkheid op
„het afgezonderd vermogen der ven
„nootschap, haar verhouding tot de
„den, niet haar innerlijken toestand
„betreft. „Dit stelsel is ook het oud
„Duitsche, en werd door de beste ju
„risten verdedigd. „Het nieuw-Duitsch
„stelsel werd het eerst, in navolging
„van de Fremerij, in Frankrijk toegepast

Zonder

zonder steun in de wet, terwijl eerst de Pruissische Concursordonnantie van 1855 het gehuldigd heeft.

Moge de meerderheid der Commissie ons tegenwoordig stelsel niet uitleggen behouden, dan zal spreker voor het transactie-stelsel van Münzinger (N. 25) stemmen; want, terwijl het aan den eenen kant aan het aangevoerd bezwaar, dat de handel een afzonderlijk vermogen der vennootschap zou vorderen, tegemoetkomt, vermijdt het tevens de onbilligheid van het Duitsche stelsel jegens de private crediteuren der vennooten.

Het vraagpunt 25 bis beantwoordt spreker in de hypothese der aanneming van het afzonderlijk vermogen bevestigend, al is die specialiteit van het vennootschappelijk vermogen nog nergens aangenomen, alleen in het Italiaansche ontwerp voorgesteld. De crediteuren der vennootschap moet weten hoeveel de rijke vennoot in de vennootschap

heeft

heeft gebracht, maar vooral de prio-
crediteur van den vennoot moet in-
welk deel van zijn vermogen deze
laatste niet heeft ingebracht. Maar
niet alleen de inbreng, ook de fluc-
-ties van den inbreng zouden moet
worden publiek gemaakt. En daar
de handel hiervan, vooral van het
laatste, ten zeerste afkeerig is, is de
publiciteit voor hem een nieuw b
"zwaar tegen het Duitsche en de
daarmede verwante stelsels.

De heer Fruin zie in de
vennootschap onder een firma een
regtspersoon, maar dit, als van doo
-nairen aard, behoort niet in de wet
uitdrukkelijk te worden vermeld. H
is voor een afzonderlijk vermogen v
vennootschap onder een firma. Hij
voor zijne opvatting dan voor di
van den vorigen spreker pleit z. i.
geschiedenis. Het afzonderlijk vermo
-gen met de persona mystica werd
onder onze Republiek o.a. door Jo
-zelo, en in den latere tijd nog door

Hottin

Hollius gehuldigd, welke laatste ook
op eenige vonnissen in dien geest wijst.
Wat de beweerde onbillijkheid van dat
stelsel betreft, zoo mijnt spreker op het
feit, dat de commentaren op het Duit-
„sche handelswetboek daarover geen
klagt bevatten, evenmin als men daar-
„van in Frankrijk hoort, maar wel over
de onbillijkheid voor de vennootschap-
„pelijke crediteuren van den Heer Asser
stelsel uitweiden.

De Heer Pijnappel merkt
met den Heer Asser ons tegenwoordig
stelsel. Behalve het bezwaar van
onbillijkheid voor de private credi-
„teuren der vennooten, door den heer
Asser tegen het Duitsche stelsel in-
„gebragt, acht hij dit juridisch onbe-
„staanbaar, daar een schuldenaar
niet het regt heeft aan deze groep
crediteuren dit deel van zijn vermo-
„gen, aan gene groep dat deel toe
te wijzen voor de betaling hunner
indebulden. Bijzonder van alle privile-
„gien, wil hij ook hier aan de ver-

„mootschappelijke

„noodschoppelijke crediteuren geen pr
„vilegie schenkt. Bovendien zou de
afgezonderd vermogen der vennoot
„schap een zeer zuurend iets krijgt, as
dagelijksche veranderingen onderhev
Daarom acht ook hij bij het aan
„nemen van dit stelsel de publici
„teit van vraagpunt 25 bis noodig,
waarvan de handel gruwt.

En wanneer men hem tegen
„werpt, dat toch ook de naamloose
vennootschap een afgezonderd ver
„mogen heeft, en daarbij nooit over b
gevaar van het verhaal der privat
crediteuren dier vennooten is gekla
dan antwoordt hij, dat de natuur
der vennootschap onder eene firma
medebrengt, dat iemand daarin zijn
geheel vermogen steekt, omdat die
vennootschap hem een dagelijkschen
uitkring aanbiedt, terwijl de natu
der naamlooze vennootschap het
tegendeel medebrengt.

De Heer Beelaerts is het
met de Heeren Asser en Tijnappel een

Hij

Hij wil voor vennootschappen onder eene firma zoo weinig mogelijk formaliteiten, met het oog op de hoofdelijke aansprakelijkheid van de vennooten, maar dan ook geen afgescheiden vermogen, geen rechtspersoonlijkheid. Hij kan niet inzien waarom dit laatste wel voor de vennootschap onder firma vereischt zoude zijn en niet voor de burgerlijke maatschap.

De Heer van der Loeff wil een afzonderlijk vermogen, en dit toebehoorende aan een rechtspersoon. Nooit is de vennootschap onder een firma bij de oude auteurs of in de praktijk anders beschouwd. Door de eersten wijdt hij nog op Gellepke. En wat den handel betreft, zoo is door hem steeds opgemerkt, dat door den koopman de vennootschap met hare schulden en inschulden als iets afzonderlijks wordt beschouwd, afgescheiden van het private vermogen der vennooten. Zonder rechtspersoonlijkheid nu acht hij het afzonderlijk vermogen der vennoot-

schap.

„schap een juridisch ording. Wie is o
„ders de eigenaar van dat afgezonder
vermogen? De Commissie zal de
compensatie willen uitsluiten tusse
de inschuld der vennootschap en d
particuliere inschuld van den ven
„noot, maar hoe dat met de logica
te rijmen, en indien die vennootsch
niet een boven de vennooten staan
regtssubjeet vormt?

Dit beginsel der regtspersoo
„lijkheid wil hij in de wet uitdrukk
„lijk zien vastgesteld. Wet is beter
een algemeen beginsel in de wet vo
te stellen, dan gelijk de Heer Bruin
verlangt, bij de regeling van iedere
„zonder geval dat beginsel veronder
„stellen, uit vreeze dat men voor he
eene of ander geval van het begin
niet zou willen weten. Mogt, tenslo
„te, zijn stelsel tot eenige onbilligkhe
leiden, - dat hij betwist - men wende
zich daarom niet aanstonds van dat
stelsel af, omdat die beweerde onbil
„lijkheid door eene enkele bepaling

mellijk

wellicht zal zijn te voorkomen.

De Heer Kist verklaart zich voor het Duitsche stelsel, voor een afzonderlijk vermogen der vennootschap, maar zonder regtspersoonlijkheid. Art. 35 van ons Wetboek van Koophandel veronderstelt reeds dat afzonderlijk vermogen; vele commissen kennen daarop aan de vennootschappelijke crediteuren eene preferentie toe. Hij is tegen het stelsel van den Heer Asser; omdat dit aan de vennootschappelijke crediteuren ontneemt het recht dat zij hebben. Hij is tegen het stelsel Münsinger, omdat dit bovendien een juridisch onding is: daarin toch is iedereen crediteur; waar blijft dan de debiteur? Ook geeft dit daardoor tot verwarring aanleiding.

Dat afzonderlijk vermogen der vennootschap" wil zeggen, dat het onverdeeld eigendomsregt van ieder vennoot op het in de vennootschap ingebragte in verband met de vermeerdering of vermindering die dat ingebragte kapitaal

Staal.

„taal heeft ondergaan, staat naast het o
„ge vermogen van ieder vennoot, opt
in cas van faillissement, de crediteu
„ren, die met de vennooten in die be
„trekking gehandeld hebben, op eenige
„noemd vermogen het verhaal hunner
inschulden, met uitsluiting van de o
„dere Crediteuren van ieder vennoot
„zullen kunnen nemen.

„Vermogen der vennootschap" zo
alzoo zeggen: vermogen dat de ven
„nooten als zoodanig hebben. Deze zijn
dus de eigenaren van dat afgezonde
vermogen, evenals jure Romano de
dominus eigenaar bleef van het pe
„culium. Dit was het juridisch be
„zwaar van den Heer van der Loeff
„treft.

De Heer Tjinappel zeide: ee
schuldenaar mag niet vaststellen wel
deel van zijn vermogen voor dezen
Crediteur welk deel voor genen is. Ma
dit is hier de vraag niet. De vraag
is of in cas van faillissement, de ese
„dicteuren, die met de vennooten als

Voorts

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT

zoodanig gehandeld hebben, krachtens de billijkheid een voorregt kunnen doen gel-
„den op het vermogen behoudt aan die vennooten als zoodanig toebehoord.

Men heeft nog gevraagd waarom dan de civiele maatschap ook niet zulk een afzonderlijk vermogen moet hebben. Het antwoord is: omdat dat geen handelsvennootschap is; bij deze laatste alleen heeft steeds het handels-
„gebruik de bedoelde preferentie ge-
„vestigd.

Maar hij verzet zich tegen de regtspersoonlijkheid aan den Heer van der Loeff, omdat het een essentiële van het zedelijk ligchaam is, dat het ver-
„mogen der vereeniging toebehoort aan het fictieve regtssubject, terwijl bij de vennootschap onder een firma, de vennooten, gelijk gezegd is, de eigen-
„aren van het ingebragte kapitaal blijven.

De Heer Fruin merkt tegen het laatst gezegde op, dat het toebehoo-
„ren van het vennootschappelijk ver-

„mogen

„mogen aan de vennooten niet noodzaa-
„lijk de regtspersoonlijkheij der ven-
„nootschap uitsluit. Immers, gelijk ook
ons Burgerlijk Wetboek leert, komt
na de ontbinding van het civiele ge-
„lijk lighaam het vermogen van dit
laatste aan de leden der vereeniging

De Heer Kist dupliceert. Na
der dood van het zedelijk lighaam
komt het vermogen aan de laatste l
„den, omdat, nu het subject, de eige
„naar, gestorven is, dat gevogt der
„mogen toch ergens blijven moet: en
het het natuurlijkste is, dat het ver
„valt aan hen, die het zedelijk lighaa
het naaste bestonden.

Op de vraag van den Heer van
der Loeff, waarom, terwijl de Romei
„nen alleen utilitatis causa aan de
civielregtelijke vereeniging de regt
„spersoonlijkheij gaven, wij ook niet
aan de handelsregtelijke vereeniging
hetzelfde zouden geven, antwoordt de
Heer Kist, dat de behoefte, waarom het
regt aan eene vereeniging die fictie

schenkt

schenkt, juist in casu niet bestaat; de ratio toch van het gefingeerde regtssub-
„ject is: het voortbestaan der vereeniging van het vermogen en den levensduur haarer leden onafhankelijk te maken.
Hij vreest ook dat, verklaarde men in de wet de vennootschap onder een fir-
„ma een regtspersoon, men de wette-
„lijke regeling van het zedelijk lig-
„chaam op deze geheel zou gaan toe-
„passen.

De Heer Asser wijst den Heer van der Laeff noder op de burgerlijke maatschap voor welke niemand de regts-
„persoonlijkheid verlangt; dus brengt een commuun niet noodzakelijk die fictie mêe.

Aan de Heeren Kist en Heijn herinnert hij, dat de inschulden der privaate crediteuren van de vennooten niet altijd slechts huiselijke uitgaven der vennooten betreffen; dikwijls leent een onvermogend jongeling van zijne bloedverwanten het kapitaal dat hij om in een vennootschap te treden

voor

voor den inbreng behoeft. Zelfs kan dommige gevallen het Duitsche stelsel ook voor de vennootschappelijke erfenissen nadeelig zijn, welk laatste per echter door den Heer van der Loeff en andere leden der Commissie nader gelijk wordt betwist.

De Voorzitter brengt het eerst in stemming de vraag: Zal de vennootschap onder een firma een regtspersoon zijn? Zij wordt met zes tegen twee stemmen, die der Heeren van der Loeff en Fruin, ontkennend beantwoord.

Hierdoor vervalt de andere vraag, of die regtspersoonlijkheid in het ontwerp uitdrukkelijk moet worden vastgesteld.

Vervolgens stemt men over de vraag: Moet voor de vennootschap onder een firma worden aangenomen een eigen vermogen afgescheiden van dat der vennooten, hetzij dat een gefingeerd vermogen, hetzij de vennooten er de eigenaars van zijn? Voor stem-

men

"ment de Heeren Kist, van der Loeff
en Fruin, de andere leden tegen, zoodat
de stemmen staken.

23. a. De vraag of het faillissement der
vennootschap noodzakelijk dat der
vennooten insolveert, wordt - in de
vooronderstelling dat bij de latere stem-
"ming ons tegenwoordig stelsel om-
"trent het vermogen der vennootschap
wordt aangenomen - eenparig bevestigend
beantwoord.

Daarna wordt dezelfde vraag
behandeld voor het geval het afzon-
"derlijk vermogen der vennootschap
met of zonder de persona ficta zal
worden aangenomen. Men wijst er
op hoe het faillissement der vennooten
niet altijd uit dat der vennootschap
behoeft te volgen, b.v. het actief
van het vennootschappelijk vermogen
evenaart of overtreft het passief, maar
de zaken zijn in de war; het actief
bestaat vooral uit onroerend goed.
Een der vennooten wil wel uit ei-
"gen beurs de schulden der vennoot-
"schap

„schap betalen, maar verlangt daarvoor
„liquidatie van regtswege. - In Duits-
„land volgt dan ook niet noodzakelijk
het faillissement der vennoten uit dat
der vennootschap. Adel in Kleitschland

Deze vraag wordt met 4 tegen
2 stemmen, die der Heeren Kist en Sloet
ontkennend beantwoord.

Het slot van vraagpunt 23,
„bij de regeling van de ontbinding der
„vennootschap onder een firma in be-
„handeling worden genomen.

23.b.;24,25. Moet voor het geval later de me-
„derheid der Commissie het afzonderlijk
„vermogen der vennootschap onder
„een firma zal aannemen, omtrent
„het object van het verhaal der ver-
„nootschappelijke crediteuren het Duit-
„sche, het Engelsch-Amerikaansche
„of het Münzinger-Stelsel worden aan-
„genomen?

De Heeren Asser en Tijnappel
herhalen hunne bezwaren tegen het
Duitsche stelsel vooral wat het
gevaar betreft dat de private credi-

„teuren

„teuren der vennooten voor hun der-
„haal loopen; daarom zullen zij het
transactie-stelsel van Mingingen ver-
„kiezen dat thans ook in het laatste
Fruinsche ontwerp is aangenomen".

De Heer Fruin vreest dat het Mingingen-stelsel het karakter dezer vennootschap vervalscht, dat nl. de vennooten dan worden geldschieters, gelijk bij de stille vennootschap.

De Heer Asser antwoordt dat, daarmee met der vennootschap een af-
„zonderlijk vermogen toekent, dit geen bezwaar heeft: de vennooten staan dan tegenover dat vermogen; de vennooten worden debiteur en credi-
„teur van de vennootschap. De boeken zullen dit duidelijk aangeven.

Maar, repliceert de Heer Fruin, als de vennooten aldus tegenover dat vermogen der vennootschap staan, wie is dan het subject van dat vermogen? Hoegenaamd gezegd, dat dat de vennooten waren, maar met kan toch geen debiteur zijn van

Zich

zich zelfs? En bovendien, toen bij de
aanvang der vennootschap, de inbre
geschiedde, bestond dat vermogen nog
niet; bestond nog niet datgene, wat
„aan de vennoten het in te brengen
geld leenden; dus een leening aan iets
dat niet bestaat.

De Heer Rijnappel zal, indien
de meerderheid der Commissie een af
„zonderlijk vermogen der vennootscha
„aanneemt, voor de regtspersoonlijk
„heid stemmen, waarmede zich het
Minjinger-stelsel beter rijmen laat
Het vermogen van groote vennoot
„schappen bestaat betrekkelijk voor
een klein gedeelte uit den inbreng:
„reeds het grootste deel is van de
crediteuren der vennootschap afkomst
Hij vindt het niet onbillijk dat laat
„genaamden op dat deel preferentie h
„ben.

De Heer Kist blijft van
meening dat het handelscrediet eischt
de preferentie der vennootschappe
„lijke crediteuren op het geheele

vermogen

vermogen der vennootschap.

De Heer van der Loeff wees dat bij kleine baedels het Mijnzingerstelsel veel moeijelijkheden zal opleveren.

Bij de stemming stemt de Heer Kist voor het Duitsche –, de andere leden voor het Mijnzinger-stelsel.

25 bis. De Heer Asser verdedigt evenals hij reeds boven bij vraagpunt 22 deed, de publiciteit van den inbreng, hoe verkeerd hij deze ook op zich zelve acht, en zelfs die van de fluctuaties van den inbreng als noodzakelijke consequentie van het hier bedoelde stelsel.

In den laatsten tijd is men bij de naamlooze vennootschappen tot de overtuiging gekomen, dat de feiten, die op de regten van derden van invloed zijn, door die derden moeten worden gekend; dat het kapitaal der vennootschap de debitrice zijnde, de derden dat kapitaal moeten kennen.

De Heer Kist merkt op dat men in Duitschland over het gemis dier

publiciteit

publiciteit niet blaagt. Dat hetvoorde
dat zij aan de private crediteuren der
vennooten gun geven, niet zoo groot
daar, gelijk reeds vroeger werd opge
merkt, de inbreng in deze handelsm
maatschap gewoonlijk gering is.

Daarna wordt de vraag on
kennend beantwoord met 4 tegen 2 ste
mmen, die der heeren Asser en Beelaer
26 en 27 worden algemeen bevestigend bea
antwoord.

27 bis. a. De Heer van der Laeff vraagt
indien men de aansprakelijkheid va
den laatsten vennoot tegenover der
den aanneemt, zijne vroegere credi
teuren een separatierecht zullen
krijgen, of dat deze zullen moeten z
zien, dat hij in een zich voor de
schulden van anderen aansprakelijk
stelt, waarop zij bij het verleenen v
hun crediet niet hadden gerekend.

De Heer Kist antwoordt, dat
een schuldenaar niet aan zijn schuld
eischers verlof behoeft te vragen vo
het aangaan van nieuwe schulden.

De

De Heer Hofer wijst er op hae de overeenkomst der vennooten die aansprakelijkheid niet kan bewerken, immers dergelijke overeenkomst is te. „genaer de vennootschappelijke cre. „diteuren een res inter alios.

Het eerste deel der vraag wordt daarna met 5 tegen 1 stem, die van den Heer Hofer, en het tweede met algemeene stemmen bevestigend be. „antwoord.

28. De Heer Hofer wijst op de leere. „denkend der praktijk met de bepalin. „gen van het 23 in fine Burgerlijk Wetboek over de maatschap.

Nadat de Heeren Fruin en Bee. „laerts op een paar twijfelachtige artikelen der laatste afdeeling van den titel gewezen hebben, wordt, op voorstel van den Heer Fruin, algemeen goedgevonden, de vraag op te vatten als alleen doelende op de 2e afdee. „ling van den titel van maatschap, waarna alle leden van oordeel zijn, dat dezelve geene nadere uitleg. „ge

„de voorschriften worden vereischt.

29. Het beginsel van het A. D. W. G. o
omtrent de kenten wordt met algem
„ne stemmen aangenomen, evenals h
beginsel omtrent de winstverdeeling
Zijn beginsel omtrent de verdeelin
van het verlies wordt met 4 tegen
stemmen, die der Heeren Kist en Ky
aangenomen. Dit alles allen voo
de vennootschap onder een firma
Het Burgerlijk Wetboek blijft hier
dezen aangien onveranderd.

30. Men wijst op een vonnis der Arr
„damsche Regtbank, die, ingeval d
overleden vennoot minderjarigen n
„laat, het factum van het voortbe
der vennootschap na overlijden va
een der vennooten nietig achtte. O
Zijnde dit niet de zijnen met de v
„pligting van den voogd om niet
dan onder inventaris eene den pu
toegekomene erfenis te aanvaarden
noch met art. 466 dat krachtens zij
aard eene uitzondering kon lijden, -
op het arrest van het Hof van Ho

„holle

„Holland van 27 January 1867, W. v. 2776,
dat genoemd vonnis vernietigde, op
grond van de algemeene stemmen van
art. 1880, B. B.

De Heer Asser verdedigt de
bevestigende beantwoording der vraag.
De belangen ook van den minder-
„jarige eischen zulks. Daarom behoeft
ook niets de aanvaarding onder benefi-
„cie van inventaris te worden op zij-
„de gezet; deze zal ten gevolge hebben,
dat de aansprakelijkheid van den
minderjarige jegens derden niet ver-
„der gaat dan de inventaris.
Maar hij wil in de wet aangeven
hoe de inventaris met de hoofdelijke
aansprakelijkheid van den minderja-
„rige is te rijmen, daar een man als
de Heer Backer, in zijne Consultatie
voor het Hof in bovengenoemd proces,
dit onmogelijk verklaarde.

Het gevoelen van den Heer
Asser wordt met algemeene stemmen
aangenomen, onder voorbehoud of de
bepaling in het Wetboek van Koophan-

„del

. del dan niet in het Dingenlijk B
. boek zal worden geplaatst.

De Voorzitter sluit de v
. gadering tem 3½ uur.

De Secretaris:
(was get.) Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter
(was get.) J. G. Ki

Vierde vergaderin
op Donderdag 8 Januarij
in de Raadkamer van de
Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de ver
. dering tem 10¼ uur.

Alle leden, benevens de adjun
Secretaris zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige v
. gadering worden gelezen en goedg
. keurd.

Aan de orde is de behande
der

der „Beginselen omtrent de Firma", ge-
„steld door den Heer Asser (Stukken N°. 2).

A.B. Naar aanleiding der sub A gedane
redactie zegt de Heer Pijnappel, dat
hij de benaming van firma niet wil
voor hem, die onder zijn eigen naam,
en alleen, handel drijft. Dit toch is
noodeloos; want de bepalingen om-
„trent de firma zullen op die firma
niet in toepassing komen.

De Heer Kick antwoordt dat
firma niets anders beteekent dan hand-
„teekening en dat het een oud han-
„delsgebruik is, uit Italië afkomstig,
is; in het algemeen den naam waar-
„onder iemand, het gelde een partien-
„lier of een vennootschap, handel
drijft, firma te noemen.

De overige leden vereenigen
zich met de zienswijze der Voorzitters,
in aansluiting aan het besloten in
de 2e Vergadering, gelijk zulks ook de
bedoeling is geweest van het sub A
gestelde, blijkbaar o.a. uit het nade-
volgende punt D.

Vervolgens

Vervolgens wordt het Duitsche
„tel: de firma moet zooveel mogelij
waar zijn, vooral door den Heer Pr
dat: de kenge der firma moet in het
algemeen vrij zijn, vooral door de H
„ren van der Loeff en Kops verdedig

Welk eerlijk belang, zoo vraag
eerstgenoemde, kan iemand er bij heb
zijn handel te beginnen onder een
anders naam? Wel de derden, m
wie hij onder dien voorgewenden n
handelt, gelooven, dat het zijn eig
„lijken naam is, òf zij gelooven het
niet; in het eerste geval is hij en in
door gebaat, in het tweede worden
derden bedrogen. En daarom meen ij
dat die derden in het handelsregis
de waarheid kunnen leeren kennen,
vraagt hij of het niet eenvoudiger
de lasten niet te laten, te meer
het niet voor ieder, die iemand de
„man handelt, zoo gemakkelijk is
vooraf de registers te raadplegen.

De Heer Kist zie in de
„ware firma een middel tot opligt

De

De Heer Sloper antwoordt dat het gebruiken van een anders naam in den handel een ingeworteld gebruik is. Dit gebruik wil hij door de wet geëerbiedigd zien.

De Heer van der Loeff zegt, dat het Duitsche stelsel: de firma maakt zijn waarheid "wel fraai klinkt, maar onmogelijk in de praktijk is wel te houden, daar de handel wil, dat de firma kunne worden overgedragen, wat dan ook het Duitsche stelsel toelaat, dat daardoor echter zijn eigen stelsel afbreekt. Hij wil, in tegenstelling van den Heer Fruin, duidelijk in de wet aan de derden zeggen dat de kenze der firma vrij is, maar daaraan met eene strenge poenale sanctie, openbaarmaking der firma beveelen. De poenale sanctie, en hierin verschilt hij van den Heer Sloper, is de eenige afdoende.

De Heer Deelaers sluit zich hierbij aan, en merkt op, dat men aan

- deze

„ders, in strijd met het handelsgebruik
ook zou moeten beschouwd worden als
als firma van eigenaren zonder
„letters. alsmede, in strijd met het b
„slist der 2e Vergadering, de toevoe
„ging en C. aan de firma van den
alleen handeldrijvenden koopman.

De Heer Struin zegt, dat
hij met het Duitsche Wetboek als
„zondering op zijn stelsel de aldaa
in art. 22 geregelde opvolging in e
firma aanneemt. Intusschen zoude
in dat geval steeds aan die opvol
„ging willen doen blijken en dus d
„woorden „oder ohne" schrappen.

De Heer Sloet vraagt er nog
dat men tot nog toe in den handel
over de „vrije firma" niet geklaagd
heeft. De firma wordt in den ho
„del als eene waarde beschouwd. Dij
„gen geen woorden dienstig.

De beginselen A en B word
te gelijk in stemming gebragt, en
tien tegen twee stemmen, die der
„ren Wiselius en Struin, aangenomen. Zo
„dat

„dat de vrijheid van het handelen onder
„eene firma naar keuze is toegelaten,
„behoudens de alsnu te bespreken wet-
„telijke waarborgen.

De Heer van der Laeff wijst op het geen naauw verband van deze geheele materie met de regeling die de Commissie zal aanmeren voor het handelsregister. Slaagt men er in, daarvoor daartreffende bepalingen vast te stellen, en den koopman, die daaraan hier te lande niet gewoon is, tot de naleving van de hem nieuwe verpligting te noopen, zoo zal de vrijheid der firma geen gevaar opleveren. Overigens is bij sprekers gedachte gerezen, of men niet nog een ander middel zou kunnen aanwenden, om het publiek te waarborgen tegen misleiding en misverstand, door namelijk te bepalen, dat goederen de koopman handelt onder eene andere firma dan zijn geslachtsnaam, hij verplicht zal zijn in alle van hem als zoodanig uitgaande

Stukken

stukken daarbij het woord „firma" te voegen. Iets dergelijks geschiedt in Engeland ten opzichte van de naamloze vennootschappen, die gehouden zijn het woord „limited" te bezigen, ter aanduiding van de beperkte aansprakelijkheid der aandeelhouders.

De heer Boissevain en Fijnaut vonden zich voorshands met zoodanig in den handel geheel ongebruikelijken regel bezwaarlijk kunnen vereenigen. Eerstgenaamde ziet ook geen kans daarvoor eene doeltreffende (civielrechtelijke) sanctie te scheppen en heeft groot bezwaar tegen de vermenigvuldiging van disciplinaire straffen.

De heer van der Laeff verneemt over zijn denkbeeld thans, in transactie, ook geene beslissing gewenscht te zien, maar beveelt het aan der voorafgaande overweging. De commissie besluit, hierop nader terug te komen.

C. De heer Beelaerts geeft in overweging

„weging, bij de behandeling van dit
„punt thans niet verder te gaan dan
„het woord „op te nemen," ten einde met
„betrekking tot de namen van Com-
„manditaire vennooten te kunnen
„onderzoeken, of eene verpligting tot
„vermelding als hierboven door den
„Heer van der Laeff bedoeld geen be-
„hoorlijk correctief gande zijn voor de
„te verleenen vrijheid, welke hij on-
„der dezelfde voorwaarde ook tot
„de aandeelenmaatschappij zou wil-
„len uitstrekken."

Dienovereenkomstig worden deze
beide quaestien aangehouden.

Met 4 tegen 2 stemmen, die van
de leden Kist en Fruin, erkent men
de bevoegdheid der vennootschap on-
der firma om andere personen
„met dan die der firmanten in de
firma te bezigen."

D. Nadat de leden Fruin en Beelaerts
de noodzakelijkheid hadden betoogd,
om het handelsregister volledig te
doen zijn, zoodat het publiek daarmede
alle

alle kooplieden, alle firma's zal kunnen kennen, ook dan wanneer het iemand geldt die alleen en onder zijn eigen naam handel drijft. Eerstelaarde de Heer Asser zich hierbij, nu overigens de wijsheid der firma is aangenomen, wel te kunnen nederleggen. Het beginsel van verplichte inschrijving voor ieder koopman (vrg. art. 19 A. D. W. G. B.) wordt daarop met algemeene stemmen aangenomen.

E. Op een vraag van den Heer Struis antwoordt de Heer Asser, dat de actie, die hier den derden gegeven wordt, strekt èn tot het verbod der firma èn tot schadevergoeding.

De Heer Struis wijst op de g. i. te beperkte beteekenis van het woord „derden", daar de bepaling naar zijn oordeel ook moet slaan op hen die met den usurpator van een anderen firma gehandeld hebben, in de meening dat zij met den oorspronkelijken drager dier firma te doen hadden, en door dien waan zijn benadeeld. Zij moe-

den

„ten niet minder dan de gerechtigden
„tot de firma tegen benadeeling ge-
„waarborgd worden.

De Heer Asser vereenigt zich
„mede naar punt G en zegt, dat de
voorname sub E te behandelen
vraag deze is, of de houder van het
handelsregister de inschrijving zal
mogen weigeren.

Om echter deze vraag goed te
beantwoorden, meent hij eerst naauw-
„keurig te bepalen, wanneer, en in
hoeverre, het aannemen eener vreemde
firma zal geoorloofd zijn.

In navolging van gedachten
wordt het beginsel van art. 20. al. 1.
A.W.H.G.B., dat eene nieuwe firma van
alle andere in dezelfde gemeente
reeds bestaande en in het handelsre-
„gister ingeschreevene onderscheiden
moet zijn, aangenomen met 5 tegen
1 stem, die van den Heer Asser.

Gelijkluidende firma's in dezelfde
„de gemeente, mogen, gelijk de Heer
van der Laeff nader ontwikkelt, niet

gelijktijdig

gelijktijdig bestaan, maar uel bij op-
volging, wanneer, zoals in art. 30,
W. v. K. reeds voor de vennootschap is
bepaald, alle tot het voeren der fir-
ma gerechtigden of hunne erven het
regt om daarover te beschikken aan
iemand hebben toegekend.

Een voorstel van den heer
Beelaerts om, als uitzondering op ha-
vengenoemd verbod, ook de simul-
taneiteit van gelijkluidende firma's
toetelaten ingeval aan toestemming
van de gerechtigden, wordt met 5 tegen
1 stem verworpen, daar de Commissie
van oordeel is, dat het publiek be-
lang zich tegen het gelijktijdig
voeren van gelijkluidende firma's al-
stolnet verzet.

Artikel 4 luidende tot zoo-
E, wordt met 5 tegen 1 stem, die van
den Heer Asser, besloten dat de houder
van het register de inschrijving een
firma zal kunnen weigeren, wan-
neer deze volkomen, woordelijk
identiek is met eene firma, die

reeds

reeds op het register voorkomt en niet formeel is doorgehaald.

De bevoegdheid van het die door 't wederregtelijk waren eener firma benadeeld zijn, om de door-haling bij den regter te vorderen, wordt algemeen aangenomen.

De Heer Beelaerts betoogt, onder herinnering aan de artt. 1 en 3 van het aanhangig wetsontwerp hom. „dende bepalingen op de handels- en fabrieksmerken, dat ook het Openbaar Ministerie bevoegd moet zijn, de doorhaling eener firma te vorderen, wanneer deze uitdrukkingen bevat in strijd met de openbare orde of de goede zeden. De Heer Fruin onderschrijft dit gevoelen. De Voorzitter en de Heer van der Laeff vereenigen deze bevoegdheid van het Openbaar Ministerie bovendien ook de eskemen voor andere gevallen, daar de regthebbenden van de firma meestal tegen onvermogenden te procedeeren zullen hebben. Goedel

de

de proceskosten hem niet worden ver-
„goed en het dus zooveel daarbij een
proces moet worden uitgespaard.

De Commissie besluit, dat
het Openbaar Ministerie ongetwijfeld
bevoegd moet worden verklaard door-
„haling te eischen in 't belang van
de openbare orde en de goede zede

Bij de redactie van den titel
zal worden overwogen, of deze be-
„voegdheid ook nog tot andere ge-
„vallen behoort te worden uitge-
„breid.

F De aanhef wordt door den Heer
Asser thans aldus voorgesteld:
„Behoudens het geval van regts-
„geldige overname eener bestaande
„firma zal deze benadeeling geacht
„worden steeds aanwezig te zijn,
„wanneer in eene firma voorkomt
„de geslachtsnaam met of zonder
„voornamen van een ander persoon
„dan een der firmanten (nog in le-
„ven of overleden) enz."

Met het amendement van den

Heer

Heer Kist, dat hetzelfde gelt, wanneer in een firma de geslachtsnaam van ele. voorkomt met andere „voorletters" wordt F met algemeene stemmen aan„genomen.

Achter „erven" wordt, op voorstel van den Heer van der Loeff, die daarbij verwijst naar het verhandelde bij de samenstelling van het Duitsche Wet„boek (Luiz. Protocol. pag. 29), ge„voegd: „of de wetsuitleg niet erfge„naam".

Wat, zoo vraagt de Heer van der Loeff verder, wanneer de geslachtsnaam of firma van een ander wordt aan„genomen, onder toevoeging van woor„den als: „voorheen ....", „vroeger ....", „opvolger ....."?

De Heer Asser antwoordt, dat dit valt onder het volgende punt G.

G. H. De Heer Beelaerts betwijfelt of „het blijkbare doel om verwarring te „voorkomen niet te erg is en bezwaar„lijk bewijsbaar. Is niet voldoende het gevolg, dat zoodanige verwarring

ontstaat

ontstaat.

De Heer Asser zegt, dat hij die actie instelt, de feiten zal moeten aanwijzen en bewijzen en dat de regter de schade en boete zal begroeten evenals thans reeds bij koop en huur geschiedt; want eene vaste maatstaf van waardering is hier niet mogelijk. — Het vonnis zal worden publiek gemaakt.

De Heer Pijnappel merkt op, dat hij die eene firma, ondanks hare schrapping, toch blijft waren, aan herhaalde praecipe bloot staat.

Het algemeen stemmen worden de punten G en H aangenomen.

Nadat de Heer van der Loeff zich had bereid verklaard om een ontwerp te ontwerpen voor de veranderingen aan de regeling van het handelsregister, sluit de Voorzitter de vergadering ten 3¼ uur.

De Secretaris:
(Was get.) Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter:
(Was get.) J. G. Kist.

Vijfde vergadering
op Zaturdag 24 Januarij 1880.
in de Raadkamer van den
Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de ver-
gadering ten 10 1/4 uur.

Alle leden benevens de adjunct-
Secretaris zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige ver-
gadering worden gelezen en goedge-
keurd.

Aan de orde is de behande-
ling der vraagpunten van den Heer
Asser over de Commanditaire Ven-
nootschap zonder aandeelen.

31. De Heer Asser zegt dat hij er
kent twee typen van Commanditair-
Se Vennootschap, die van Italiaan-
schen - en die van Franschen oor-
sprong. De eerste type lost zich
voor een deel op in de Stille Ge-
sellschaft. De tweede type, de
Duitsche Commanditgesellschaft heeft
hij bij de vraagpunten 31-40 op het

oog

oog. Deze houdt hij voor eene ware vennootschap, waarbij de inbreng het gemeen eigendom van den Compleementair en Commanditair wordt.

De Heer Fijnappel heeft te gen het gemeen worden van den inbreng eenige bezwaren, vooral wanneer het geldt onroerend goed. De Commanditair treedt geheel op den achtergrond: zijn naam en aandeel staan niet op het handelsregister. En toch, het onroerend goed treedt niet uit het afzonderlijk vermogen van den vennoot in de Communio pro indiviso wanneer dit niet in de openbare registers vermeld wordt, krachtens het beginsel van openbaar eigendom van vaste goederen. Is dit niet eene antinomie Derden wanneer de Commanditair uit de vennootschap treedt, gelijk met het onroerend goed aan den Complementair, die de zaak voortzet, veil een laten; maar zal dan de fiscus niet opkomen wegens overgang van

onroerend

onroerend goed? Daarom acht hij het een gunstiger stelsel dat de in-
„breng van den Commanditair het
eigendom wordt van den comple-
„mentair: de eerste wordt dan zijn
schuldeischer. Hij meent dat dit
ook in verreweg de meeste gevall-
„len de opvatting is van de prak-
„tijk.

Nu gaat men met het Duit-
„sche Ontwerp de regeling der Comman-
„ditGesellschaft en der Stille Gesell-
„schaft kunnen navolgen. Maar daar
bestaat tusschen beide eene scherpe
tegenstelling, doordat de eene nemen
eischt, welke de andere verbiedt.
Dergelijke scherpe tegenstelling is
vreemd aan ons handel, welke
naast de Vennootschap en Comman-
„dite van ons Ontwerp onder den-
„zelfden naam, geheel vrij, die met
overgang van het door den Comman-
„ditair ingebragte in het vermogen
van het Complementair, deed ont-
„staan.

De

De Heer Asser merkt tegen het fiscaal bezwaar van den Heer Pijnappel op, dat in het gestelde geval geen belasting op het onroerend goed, dat bij den complementair blijft, wordt geheven, maar op de overbedeeling, dat de Commanditeur ontvangt.

De Heer Kist merkt tegen het eerste bezwaar van den Heer Pijnappel op, dat met geen goed in stille een aandeel kan hebben in eens anders onroerend goed; die gemeenschap behoeft niet naar buiten te merken.

Aan het oordeel van den Heer van der Laeff beslist in den handel luisteren der Commanditair en der Complementair niet de verhouding van vennooten, maar eene – bij het ook gemodificeerde verhouding – van uitleener en leener. Tegenover den Heer Asser houdt spreker vol, dat eene niet-stille Commanditeur, gelijk deze vraagpunten onderstellen, hier te lande eene hooge uitzonde-

ring

„ring is en bijna niet voorkomt.

De Heer Kist zegt dat, in-
„dien A aan B geld leent onder be-
„ding van aandeel in de winst, dan
ook B iets zal moeten inbrengen,
al zij het ook slechts zijne op reke-
„ne waarde geschatte arbeid, omdat
anders het aandeel in de winst niet
kan worden bepaald. Er is dus ge-
„meen goed en derhalve geen mutuum,
maar societas.

De Heeren Asser en Pijnap-
„pel daarentegen achtten zulke eene
geldleening onder bepaalde bedin-
„gen.

Ten slotte stemt de meerderheid
in met de opmerking, dat de franse-
lijke of eigenlijke commandite-daar-
„gelaten of zij veel of weinig voorkom-,
in elk geval wettelijke regeling
eischt, en wordt vraag 31 met 5
tegen 1 stem, die aan den Heer Pijn-
„appel toestigend beantwoord.

32. De Heer Fruin waarschuwt, op
met de eventuële aanneming van

het

het Stelsel-Münninger bij de vennoot-
„schap onder firma, waaraan hij bij
nader inzien een bepaald tegenstan-
„der is, een „neen" op deze vraag doen zou.

De Heer Tijnappel sprak
tegen, dat het Münninger-Stelsel ond
dwingen van den Commanditair he
recht te geven, om, bij insolventie
van den complementario, als credi-
„teur naar rijn inbreng op te treden.

Bij de vennootschap onder een fir
„ma zijn alle activa der vennoot-
„schap voor de verbintenissen der venn
„schappelijke Crediteuren verbonden.
Bij deze vennootschap daarentege
is de inbreng van den Commanditair
voor de verbintenissen van den
Complementario alleen aansprakelijk
voor het deel waarin hij volgens
het contract in de winsten draagt.

De Commanditair heeft persoonlijk
niets met die verbintenissen te
maken. Schiet er dus van die in-
„breng iets over, de Crediteuren van
den Complementario hebben daarop

geen

geen regt, onverschillig de titel kracht. kend welke de Commanditair dat opvorderd.

De vraag wordt met algemene stemmen bevestigend beantwoord.

33. De Heer Deelaerts merkt op dat voor de regtsgeldige vermindering van de inbreng hier eensdeels meer anderdeels minder geëischt wordt dan in art. 171. A.B.H.L.B. en in art 614. Jw. ontwerp; hier toch wordt een overeenkomst gevorderd, daar geen overeenkomst, maar openbaarmaking. Hij geeft de woorden aan het laatste.

Zoo ook de Heer Duynstee

De Heer Asser antwoordt, dat, daar het bedrag der inbreng door overeenkomst is bepaald, alleen eene overeenkomst het kan wijzigen. Hij geeft echter toe dat dit geen uitdrukkelijke overeenkomst, veel minder eene schriftelijke behoeft te zijn. De vraag der publiciteit wil hij echter aanhouden.

In den loop der discussie

komt

komt de Heer Asser terug op het
vereischte van uitdrukkelijke overeen
komst. Stel: de vennooten nemen
maandelijks f 500.- uit de kas, in het
voornemen dat de winst op het
eind van het jaar veel beter dooreek.
zal bedragen en op het eind van het
jaar blijkt er geen winst te zijn. Is
hier dan niet gevreesd vermindering
van den inbreng met stilzwijgende
toestemming, die toch ongeldig is?

De Heer Kist beaamt dit, mits
de Heeren van der Loeff en Tijnstra
bevreesd, dat deze uitname uit de
kas niet geschiedde met de gedach-
te de inbreng te verminderen, maar
alleen als eene anticipatie op de
winst te beschouwen is.

Onder voorbehoud van de ver-
plichting tot openbaarmaking wordt
de vraag met algemeene stemmen
aangenomen.

De Heer van der Loeff stelt
onder vermijding naar de artt. 164 en
165 W.v.K. en G.B. de beslissing voor: Geen

winst

winst wordt geacht gemaakt te zijn
vatbaar voor uitdeeling, tenzij de
vroegere verliezen zijn aangevuld."

Dit aanvullen van het ver-
lies van een vroeger, met de winst
van het volgend jaar, acht de Heer
Pijnappel in strijd met den regel:
dat de Commanditair nooit meer be-
hoeft terug te geven wat hij aan
als winst verkregen heeft.

De Heer Kist onderkent dien
strijd. Het gelds hier niet het terug-
geven van de winst der een ver-
lies-jaar voorafgegane jaren, maar
van de winst der volgende jaren,
die nog niet uitgekend is. De par-
tijen maken het echter in hunne
overeenkomst bepaald.

Dit laatste meent ook de Heer
Kosper.

De Heer van der Loeff daaren-
tegen meent, dat het volgt uit den
aard der zaak. De vennootschap be-
gint haren handel met een bepaald
Kapitaal; nu kan er van winst geen

Sprake

sprake zijn, zoolang dat kapitaal niet meer in rijn geheel is, tenware het tegendeel was overeengekomen.

Ten slotte wordt met algemene stemmen het door den Heer van der Loeff voorgestelde aangenomen.

34. De Heer Beelaerts vraagt: of het wenschelijk niet een bepaling als die van art. 613, tweede lid, Burgerlijk Wetboek omtrent deze noodig is?

De Heer Asser verzet zich daartegen. Hoe, zegt hij, kan een derde een akkoord tegen den Commandibair hebben, hetwijl nooit kan worden uitgemaakt, wat de laatste aan dien eenen derden schuldig is? Men moet alleen zoek bij aan alle crediteuren van den complementario schuldig is.

Wijst de Heer Beelaerts op het geval van den dood van den complementario, dan antwoordt hij, dat ook den boedel van den overleden Koopman kan worden failliet verklaard.

De

De Heer van der Loeff acht
toch in een geval die actie noodig
wanneer de zaken der vennootschap
in de war zijn, en de complemen-
taris voortvlugtig is.

De Heer Asser geeft dit toe.
Maar deze moeijelijkheid kan zich
voordoen bij iederen crediteur. Daar-
voor is eene internationale rege-
ling van het faillissement Wenschelijk.

De Heer Kist meent dat die
weggeloopen complementaris zijn
laatste woonplaats hier te lande
behoudt.

Vraag 34 wordt daarna met
algemeene stemmen toestemmend be-
antwoord.

35. De Heer Beelaerts vraagt of de
straf van het tweede gedeelte dezer
vraag niet het verschil met de ven-
nootschap onder een firma zal doen
ophouden.

De Heer Pijnappel acht die straf
te zwaar. Indien iemand als ven-
noot

„noot tegenover derden optreedt. Zonder
dat hij een contract van vennootsch
heeft aangegaan, dan is hij alleen
voor die eene handeling aansprake
„lijk. Is hij eerlijker, en heeft hij he
eerst het Contract gesloten, dan zal
hij hoofdelijk voor alle verbinten
„sen der vennootschap aansprakelij
„kijn.

De Heer Bruin jou willen
twee commanditaire vennootschap
„pen de eene met, de andere zonder
publiciteit. De vennooten zullen
in de verhooging van het Crediet
eene reden kunnen vinden om den kar
„tien voort te kiezen. Kiezen Zij de
„zen, dan zal de Commanditair zon
„der straf in de vennootschap kun
„nen optreden tegenover derden; kie
„zen Zij den eersten, dan zal die Com
„manditair de straf beloopen.

Om dit stelsel, door den He
Pijnappel beaamd, te beoordeelen,
acht men noodig eerst te beantwoo
„den vraag:

36. Of de commanditair in de zaken der vennootschap werkzaam mag zijn en daden van beheer verrichten?

De Heer Asser meent van ja. Het gebruik dikwerfs dat iemand, na eenigen tijd in een zaak te zijn werkzaam geweest, een aandeel er in krijgt, zonder solidair aansprakelijk te worden. Dit moeten wij niet belemmeren, door ze iemand dan te verplichten zijne vroegere functie te laten waren. Indien de vennootschap publiek wordt gemaakt, dan hebben derden niets te vreezen.

Zoo ook de Heer Tijnappel.

De Heer Pruin vraagt, waar, zoo in de artt. 158, 167c. W.v.K. gesproken, waar toch de publiciteit der commanditaire vennootschap aanspreekend was, deze vraag ontkennend is beantwoord.

Voor den Heer Beelaerts hangt het antwoord op deze vraag daarvan af, of er behoorlijke waarborgen te vinden zijn tegen het bedrog van derden. Zou men ook in den naam

dezer

dezer vennootschap niet de uitdrukkin
van haar aard verpligtend kunnen
stellen b.v. de firma Mees Commandi
„taire Moens.

De Heer Kruijn wijst op de
behandeling dezer vraag door Gemeij.
Hij heeft groot bezwaar tegen het be
„grip: „in de zaken van de ven.
„nootschap werkzaam zijn."

De Heer Asser antwoordt dat tus
„schen „werkzaam zijn in de zaken" e
„beheeren" geen grens te trekken is. Ie
„gens hem zijn verbepalingen om.
„trent de Commanditaire vennootsch
„van weinig belang. De complemen
„taris is altijd jegens derden aanspr
„kelijk. Alles komt neêr op de
verhouding tusschen de vennoten
onderling, en deze is niet door de
wet vast te stellen, maar moet
aan de overeenkomsten van par
„tijen worden overgelaten.

Daarna wordt deze vraag m
4 tegen 2 stemmen, die der leden
Kist en Kruijn bevestigend beantwoo

De

De Heer Krijn trekt uit de ge-
„nomen beslissingen de conclusie, dat
de Commanditaire vennootschap is
eene vennootschap onder eene firma
met beperkte aansprakelijkheid van
een of meer der vennooten. Dezen
zij, terugkomende op het besluit in
de 2e Vergadering ten aanzien van
punt 21 genomen, eene zoodanige
bepaling aan de vennootschap on-
„der eene firma dat, dat hebben zij
dit geheele onderwerp niet te rege-
„len: Wanneer eene Stille Gesellschaft
met geldleening is per te gevoelen.

Bij voortzetting der bera-
„dslaging over punt 35 wordt de verplichte
openbaarmaking nu algemeen nood-
„dig geacht en nadat in de tweede
vraag achter het woord „Comman-
„dite" was ingevoegd: „indien hij
anders dan als procuratiehouder
tegenover derden handelend optreedt",
deze vraag met algemeene stemmen
toestemmend beantwoord.

Komt overeen met, waar
aanleiding

aanleiding van art. 157 N.B.W.C./B., waar
van het contract moet worden open-
baar gemaakt. Het aldaar vermel-
de sub N. 1, 2, 3 wordt eenparig. N. 4
van dat artikel met 5 tegen 1 stem,
die van den Heer Pijnappel, aange-
nomen. Lastgenaamd lid toch ver-
klaart zich tegen het door de duitsche
wet gemaakte onderscheid tusschen
dat wat in het handelsregister en
dat wat in de nieuwsbladen ge-
publiceerd wordt, en verzoekt van den
inbreng van den Commanditair in
beide te ontslagen.

Hij bepaalt men dat ook
de contractuele veranderingen in de
inbreng, bedoeld sub N. 3, moeten
den openbaar gemaakt.

De vorm der publiciteit
blijft aangehouden.

3e. Deze vraag wordt met 5 tegen 1
stem, die van den Heer Kist, beaan-
gend beantwoord.

De Heer Kist acht dit in strijd
met de natuur dezer vennootschap.

Het

Het geval dat een firmant commanditair wordt, is slechts een enkel geval.

De Heer Asser rekent de bestaande beantwoording een noodzakelijk gevolg van het besluit over N. 26 genomen.

De Heer Beelaerts stemt voor onder de mits van eene bijvoeging, waarmit de verbonding van den Commanditair blijkt.

30. Deze vraag wordt nu aldus gesteld:

„Welke is de straf van den Commanditair, die, zonder publiekmaking van het Contract, in de vennootschap tegenover derden optreedt?"
(zgl. de beslissing van vraag 35)?:

Drie stelsels staan hier tegenover elkaar: het Nederlandsche, of de algemeene, solidaire, aanspraakelijkheid; het Fransche der wet van 6 Mei 1863, of hoofdelijke aansprakelijkheid voor de enkele handeling, voor het oneigenlijke naar 's Rijkers oordeel; en het

Belgische

Belgische, of algemeene, hoofdelijke aansprakelijkheid indien hij „habituel „lement" zou gehandeld heeft.

De Heer Bruin vindt ons stel „sel strenger in onze wet, dan in dit ontwerp, dat den naam van den com „manditair in de firma gedoogt.

De Heer Asser heeft twee be „zwaren tegen het Belgische stelsel Daarentt is het „habituelelement" moei „lijk te bewijzen, en zal dus de Straf „bepaling dikwijls illusoir zijn. Ten tweede, waar dat er eene „habitude is, kunnen reeds enkelen bedrogen zijn.

Bij rondvraag verklaren zich de leden Nisse, Bruin en Beelaerts voor het Nederlandsche, de Heer Pijnappel voor het Belgische, de Heeren van der Laeff en Asser voor het Fransche stelsel.

Daarna brengt de Voorzitter in stemming de vraag of het Neder „landsche stelsel al dan niet zal worden gewijzigd. De drie eerstgenoe

de

„de leden wenschen het te behouden,
de drie overigen stemmen voor wij-
„zigingen.

39. Wordt met algemeene stemmen toe-
„gestemd.

40. De Heer Kooper zegt dat het hier
aankomt op de vraag, of de reden,
waarom de gewone vennootschap
door den dood etc. aan een der ven-
„nooten eindigt, hier ook geldt; nl.
of de persoon van den Commandi-
„tair op den voorgrond treedt, dan
met dijn inbreng.

De Heer Beelaerts merkt op
dat art. 176 jo. art. 123 A.D.W.Lg.B. in ge-
„val van faillissement des commandi-
„tairs, de vennootschap doet opheffen,
welke bepaling in de eerste lezing niet
werd aangetroffen. Volgens hem is
het na de gevallen berispingen raad-
„zaam in de wet te bepalen, dat
bij de hier genoemde omstandighe-
„den de vennootschap ontbonden
wordt, maar met vergunning aan
de vennooten van het beding van

het

het tegendeel.

De Heer Fruin merkt insgelijks op, dat vraag 36, die den Commandi-
taire het beheer der Vennootschap toe-
staat, eene ontkennende beantwoor-
ding dezer vraag eischt. Dit regt heeft
de Commanditair van het N.O.H.G.Z.
niet. Bij ons komt het dus veel de-
gelijk ook op den persoon van den
Commanditair aan.

Zoo ook de Heer Tijnappel.

De Voorzitter zegt dat het te-
gendeel moet gelden voor dooven.
bij den Commanditair geen beheer
is, waarop de vraag, met bijvoeging
achter het woord „Commanditair" van
„aan wien geen beheer bij overeen-
„komst is opgedragen" met algemee-
„ne stemmen bevestigend wordt beant-
„woord.

Aldus wordt besloten de
vragen 31–40 mede ten grondslag te
leggen aan de overweging der bij-
„zinselen, aan te nemen voor de
„Stille Vennootschap".

31

31. De Heer van der Loeff zegt, dat de complementair eigenaar wordt van het door den stillen vennoot gestorte, zonder dat het contract het karakter van vennootschap verliest.

De vraag wordt met 5 tegen 1 stem, die van den Heer Kiod, ontkennend beantwoord.

32. De Heer Asser is het eens met art 258 W.v.K. De stille vennoot is crediteur van zijn inbreng: bij faillissement van den complementair wordt hij terug wat er van diens inbreng overschiet na aftrek van zijn aandeel in het passief.

Zoo ook de Heer van der Loeff.

De Heer Tijnappel daarentegen wil dat de geheele inbreng van den stillen vennoot aan het passief vor. de opgeoffend. Anders zal. vanneer het passief 100000 bedraagt en zijn inbreng 10000 bedraeg, hij me 90000 kunnen terugvorderen. De rechtsverhouding is niet die van een zuiver mutuum, 't is een mix

5

tum

„kum van geldleening en kennootschap

De Heeren van der Laeff en Asser antwoorden, dat de stille ven„noot niets met de Crediteuren van den Complementair te maken heeft, wien hij onbekend is. Hij mag met den Complementair dijne verhoudingen regelen zooals hij verkiest.

De Heer van der Laeff an„woordt den Heer Kist dat het teken„kunstig probleem der jaarlijksche winstverdeeling eenvoudig is. Stel A brengt f 10000, B f 5000 in, en de winst is aan het eind van het jaar 3000; dan krijgt A 2/3. B 1/3 dier winst.

Daarna wordt de vraag: Zal de geldschieter in de stille vennoot„schap optreden als Crediteur met 4 tegen 2 stemmen, die der Heeren Kist en Tijmappel, toestemmend beantwoord.

Het tweede lid dezer vraag valt weg. Zoo ook:

33 Waarmêe derden niet te maken hebben
34 moet zeker hier gelden.

35.

35. Geen openbaarmaking. Deze is over-
„loding.

36. Wordt met 5 tegen 1 stem, die van
den Heer van der Laeff ontkennend
beantwoord.

De stelle vermoedt zal echter
toegezigt op den complementair mo-
„gen bedingen, zoodat deze tegen
zijn verbod niet mag handelen. Dit
werkt echter niet tegen derden.

37. Wordt met algemeene stemmen ont-
„kennend beantwoord.

38. Het nederlandsche stelsel wordt
gekozen door de Heeren Nicot en Bee-
„laerts, het Fransche door de Heeren
van der Laeff en Asser, het Belgische
door de Heeren Fruin en Pijnappel.

39. Wordt met algemeene stemmen be-
„vestigend beantwoord.

40 vervalt.

Op voorstel van den Heer
Beelaerts wordt eene bepaling in
den zin van art. 253, alinea 1, W.v.K. en G.B.
algemeen aangenomen.

De Voorzitter sluit de Vergade-
dering ten 3½ uur.

De Secretaris:
(was get.) Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter:
(was get.) J. G. Thiss

Tiende vergadering
op Zaterdag 7 Februarij 1880
in de Raadkamer van
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de Verga-
dering ten 10¼ ure.

Alle leden, benevens de adjunct-
Secretaris zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige Ver-
gadering worden gelezen en goedge-
keurd.

Aan de orde is de behande-
ling der vraagpunten over de Aan-
deelen-Maatschappij, gehecht door
den Heer Asser.

Deze

Deze treedt ter inleiding in enige algemene beschouwingen. Hij verdeelde de vraagpunten in 4 deelen:

1°. die betreffende enige algemene bepalingen, en de wijze van oprichting,

2°. die betreffende de regten van derden,

3°. die betreffende het beheer en de inrigting,

4°. die betreffende de sanctie der voorafgaande bepalingen.

In de twintig laatste jaren bestaat men op het gebied der wetgeving over dit onderwerp twee geheel verschillende richtingen:

1°. emancipatie van de naamlooze vennootschappen van den Staat;

2°. het tegengaan van misbruiken.

De wetten uit den laatsten tijd trachten deze twee doelen te vereenigen, maar het gevolg was dat geen der twee doeleinden: de vrijheid van het Contract van naamlooze vennootschap, en de waarborg tegen

bedrog

bedrog, - bereikt werd.

De eerste der twee zijdens wil, dat voor de Koninklijke goedkeuring op de Staatsloterijschenkomst in de plaats komt verplichte openbaarheid en terecht, doch de moeijelijkheid wangt aan bij de toepassing; hoe zal de openbaarheid in bijzonderheden geregeld worden zoo dat bij aan deze genoegzamen waarborg verschaffe.

Wat het door de wet tegengaan misbruiken betreft, zoo zal er bij de commissie allicht verschil bestaan over het beginsel zelf. Gasten de Engelsche wet van 1862, de Fransche van 1867, de Duitsche van 1870, de Belgische van 1873 na, dan zich men, in de Engelsche wet het minst, in de Fransche en Duitsche het meest, dat men, zich latende meêslepen door den afkeer van de misbruiken, die men opmerkte, en door het denkbeeld dat de wetgever die misbruiken kan tegengaan, - het beginsel opofferde dat de partijen vrij

moeten.

„moeten zijn bij het sluiten van Cont-
„tracten, zoolang zij zich niet ver-
„grijpen aan de goede zeden of de
openbare orde. Het Nederlandsch ont-
„werp van 1875. volgt het beginsel
der Fransche, Duitsche en Belgische
wetgeving. Het behoort volgens spreken
aan het individu, wat de wet betreft,
vrij te staan, zich zelf te benade-
„len.

Men heeft die dwingende be-
„palingen verdedigd door te wijzen
op de moeijelijkheid der deelgenooten
om zelf voor hunne belangen te
waken. Maar, daargelaten of die
moeijelijkheid bestaat, is spreken over-
„tuigd, dat de door de wet geschapen
belemmeringen haar doel niet bereiken.
Aan de brave lieden ontneemt men de
vrijheid, terwijl de slechte niet wor-
„den belemgeld; want geen bepalin-
„gen zijn te denken, die voor geen
ontduiking vatbaar is.

In Duitschland ontstond eene
beweging tengevolge van het Grund-
„erthum

„ertoen na de wet van 1870. Men
„vroeg in de Duitsche Kamer of ge-
„noemde wet haar doel niet gemist
had, nu er toch zulke schandalen
plaats hadden. Aanvankelijk antwoor-
„dde de Regering in de Duitsche en in
de Fransche Kamer dat de wetge-
„ver wel iets kan doen, maar dat
men dit moest uitstellen tot aan de
herziening van het A.D.H.G.B., naar
aanleiding der voorbereiding van het
algemeen Duitsche burgerlijk regt.
Eerst in 1877 stelde Bunsen in den
Bondsraad voor de wet omtrent de
naamloze Vennootschappen te
herzien en eene wettelijke regeling
van de zoogenaamde „Prospect-
theorie" vast te stellen en civiel-
„regtelijke- en Strafbepalingen te
maken vóór den toestand, die aan
tot stand komen van het Contract voor-
„afgaat. De geest daarvan zal zijn:
nog strengere bepalingen betreffende
den inhoud, bepaling van wat als
minimum in het prospectus moet

Staan

„staan en wie voor het prospectus aan-
„sprakelijk zullen zijn.

De Conclusie van den Heer Asser is: handhaving der openbaarheid voor derden, en geen dwingend regt, maar het alleen geldt de verhouding der vennooten onderling of tegenover de bestuurders.

Op eene meeting van koopliê-
„den en juristen te Amsterdam uit-
„de men dat de wet de laatste twee verhoudingen in het geheel niet kon regelen. Maar de Heer Asser is door de regeling van een tijdje in de wet, behoudens bevoegdheid tot afwij-
„king in de statuten.

41. De Heer van der Loeff ment dat de wettelijke regeling, waarvan de tweede zinsnede van het vraagpunt gewaagt, de Koninklijke goedkeu-
„ring of eene andere goedkeuring van Staatswege der statuten niet behoeft uit te sluiten. Die goed-
„keuring geeft eene niet hinderlijke waarborg dat de bepalingen, wel-
„ke

„te de wet in de Statuten eischt,
„werkelijk daarin voorkomen. Deze
preventieve maatregel acht hij veel
minder bedenkelijk dan op iedere
soort van dien aard in de Statuten
nietigheid van het geheele Contract
te stellen: Somo zal het ook twijfel-
„achtig zijn of de Statuten in een
of ander opzigt met de wet strijden
hij heenwijst aan de vraag, die zich
onlangs bij de Nederlandsche handel-
„maatschappij voordeed, of de Commis-
„sarissen het loon der bestuurders mo-
„gen vaststellen. Voorafgaande be-
„slissing van de Regering is verkies-
„lijk boven het gevaar van excep-
„tiën van nietigheid waaraan de
maatschappij anders nog na jaar en
dag in processen zou bloot staan.

De Heer Asser antwoordde:
mijn hart aan de Regering geven de
discretionaire magt van het fran-
„sche Regt, welke veel te groot is,
(die het verhandelde bij Voordisse) op
„een het Regt van ons Wetboek van

Koophandel

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT

koophandel van toetsing der statu-
ten aan de wet en van het onder-
zoek of zij strijden met de goede zeden
en de openbare orde. Dit laat-
ste stelsel is nog bedenkelijker. In
het eerste geval toch levert Koninklij-
ke sanctie, tengevolge van het
strenge onderzoek althans eenigen
waarborg; in het stelsel van ons
Wetboek echter bestaat die waar-
borg niet, terwijl het domme pu-
bliek toch dien waarborg in de
Koninklijke goedkeuring ziet. Boven-
dien de Koning kan een strijdigheid
van de statuten met de wet heb-
ben over het hoofd gezien, en dan
stel, gelijk ook onze jurisprudentie
aanneemt, de regter toch, ondanks
's Konings goedkeuring, de statutaire
bepalingen buiten werking stel-
len.

De leden Kniob en Stuim der-
klaren zich mede tegen het ver-
eischte van de Koninklijke goed-
keuring. De Koning keurt wel de

Statuten

statuten goed, maar vermag niets te-
gen niet-naleving der Statuten.
De Regter zal het werk der Koning
kunnen krachteloos maken; dit is geen
handbaar stelsel.
De Heer van der Loeff ant-
woordt, dat alleen de omstanden
zich in de bekentenis der koninklij-
ke goedkeuring vergissen. Overigens
brengt de goedkeuring der statuten
door den Koning niet noodzakelijk
diens toezigt op hunne naleving
mede; dit toezigt kan aan de ad-
ministrateurs worden overgelaten. Ten
aanzien der verbetering van 't Koningd
onderzoek door den Regter bekreft,
Spreker niet daaraan niet neen; maar
bij het Contract hebben de Vennoot-
schen zich met de sluiting van dat
onderzoek vereenigd.
Op dit laatste antwoordt de
Heer Hofer, dat de Heer van der Loeff
spreekt over bepalingen waaraan
partijen kunnen derogeren; maar dit
kunnen zij niet aan de bepalingen,

welke

welke derden betreffen; deze zijn van openbare orde.

En, zegt de Heer Fruin, wanneer ik òf de minister van justitie òf de regterlijke magt met laten beslissen, òf de statuten strooken met de wet, dan geef ik de voorkeur aan de laatste. Eene dubbele beslissing is ook niet zonder voorbeeld; men denke aan de gemeente-Verordening, die, ondanks hare goedkeuring door den Koning, kunnen vernietigd worden door den Regter.

Ook de leden Tijnappel en Beelaerts zijn voor de afschaffing der Koninklijke goedkeuring. Wel erkennen zij, dat die goedkeuring eenige voordeelen heeft; na hare afschaffing zal men zeker zonderlinge naamloze vennootschappen zien verrijzen. Maar de Koninklijke goedkeuring is magteloos om het meeste en het ergste kwaad te keeren. Het publiek moet leeren met eigen oogen te zien; het moet weten,

meent dat er reeds bij den aanvang
van eene aandeelmaatschappij veel
verkeerds kan plaats hebben.

De Heer Beelaerts merkt nog
op, dat waarschijnlijk de meerder-
heid der Commissie de aandeelmaat-
schappij als regtspersoon, als zede-
delijk ligchaam zal beschouwen.
Maar thans geldt het beginsel: geen
zedelijk ligchaam zonder Koninklijke
goedkeuring; op dat beginsel dat dus
uitzondering worden gemaakt, maar
tegen hij voor zich geen overwegend
bezwaar heeft.

De Heer Bruin antwoordt,
dat eene speciale goedkeuring van
Staatswege voor ieder zedelijk lig-
chaam niet noodig is; men kan al-
gemeene regelen in de wet vast-
stellen, waaraan ieder regtspersoon
hebbe te voldoen, zooals art. 1690 B. W.

De Heer Asser vindt in onze
tegenwoordig regt geen beginsel, dat
eene speciale erkenning van Staatswe-
ge hier eischt. De wet van 1855

had

had bij het stellen van den eisch van
speciale erkenning tot motief, dat het
kapitaal der vereeniging werd aange-
wend tot een ander doel dan het fi-
nancieel belang der leden; hier echter
is de rechtspersoon de krachten
waarlangs de voordeelen der ver-
eeniging aan de vennooten tehoor
komen.

Daarna wordt de afschaffing
der Koninklijke goedkeuring alge-
meen aangenomen.

De Heer van der Loeff stelt
voor om in de plaats daarvan de
bepalen dat de statuten der kennis-
neming moeten worden ingezon-
den aan den minister van justi-
tie onder toekenning aan dezen
van een recht van veto binnen
een bepaalden termijn. Tegen dit
dan veto zou dan aan de be-
langhebbenden hooger beroep op
den Koning kunnen worden geopend.
Alles dewijze, dat nooit een
positieve goedkeuring noch van

den.

den minister noch van den Koning
hebbe uit te gaan; maar dat dan
toch andenzijds de statuten tegen
hunne regterlijke beoordeeling be-
schermd worden.

Eene regeling in sprekenden geest
behelst art. 90, al. 2 van het Italia-
naansche ontwerp.

Vaststaat nog de Heer Bruin
had betoogd dat z.i. de eenigzins al-
gemeene beoordeeling der statuten
geen kaas in eenrigting treden door
den Hoogen Raad minder waarbor-
gen van deugdelijkheid oplevert
dan de beoordeeling van den gewonen
regter, wordt het voorstel van den
Heer van der Loeff met 5 tegen 1 stem
verworpen.

Het tweede lid van het vraag-
punt wordt met algemeene stem-
men aangenomen.

42. De Heer Beelaerts beantwoordt
deze vraag in ontkennenden zin en
bestrijdt het hier door den steller
beoogde onderscheid in regtsge-

volg

„volg naar mate het gelok de ver-
„maken of derden. Sprekers wenschte,
dat ook bepalingen strekkende ter be-
„scherming der vennooten in sommige
gevallen het karakter van dwingend
recht zullen hebben. Met regt meent,
dat de vennooten zelfs moeten weten
wat zij doen, dat zij sui juris zijn en
geen voogdij behoeven. Maar dit be-
„wijst te veel, want ook derden zijn
sui juris en kunnen weten met wie
zij handelen. Dit klemt te meer wan-
„neer men overweegt, dat de praktijk
ons dagelijks leert, dat aandeel-
„houders feitelijk meestal als der-
„den staan tegenover de maatschap-
„pij. Het bestuur mag dicht even-
„min tegenover de vennooten als
tegenover derden, door middel der
Statuten, van alle reële aanspra-
„kelijkheid kunnen ontslaan. Boven-
„dien bedenke men, dat de bepa-
„lingen ter bescherming der ven-
„nooten veelal ook strekken ter
bescherming der derden, zoodat de

scherpe grens, die het vraagpunt — ook
blijkens het woord „uitsluitend" — veron-
derstelt, niet in werkelijkheid be-
staat.

De Heer Asser antwoordt d
met de vennooten ook aan bedrog
bloot staan, maar dit gelok aan el
contract. Wel is waar kan hier dat
bedrog lichter voorkomen, maar men
denke eens aan het nemen van obli-
gatien in geldleeningen, bv. in de
Amerikaansche Spoorweg-leeningen,
en daar zal de Heer Beelaerts toch
de wet niet belemmerend willen to-
len optreden.

En nu zegge de Heer Beelaer
niet, dat ook de derden dui juri
lijn, en dus dat ook zij niet konden
maken beschermd worden. Zij toch
maken gelegenheid hebben om te
onderzoeken wie hun debiteur is;
die debiteur is het kapitaal der
vennootschap; die gelegenheid ver-
schaft de publiciteit; daarom moet
deze verplichtend zijn; derden moeten

zij

Zij waarborgen bezitten voor de voort-
durende integriteit van dat kapi-
taal.

De Heer Beelaerts is na het antwoord van den Heer Asser nog meer tegen diens onderscheiding, daar het nu blijkt dat de Heer Asser alle bepalingen der bescherming van derden alléén uit publiciteit van het kapitaal der vennootschap en waarborgen voor de integriteit daarvan; zoodat b.v. de benaming van bestuurders niet in aanmerking komt. Spreker acht het dringend noodig in de wet als bindend recht voor te schrijven, dat de bestuurders niet onteerend kunnen worden aangetast.

De Heer van der Loeff is het meer met den Heer Beelaerts eens. Tegenover den Heer Asser wijst hij dat ook b.v. de bepalingen over den inbreng van dwingend recht zijn. Hij wil dat de wet een middel van publiciteit daarstelle, van dwin-

gend

„gend regt voor hetgeen bij de oprij„ting der maatschappij is gebeurd,
„dat toen over den inbreng is bepaald
de onderaan Contractant toen gehoden
eng. Het kan gebeuren dat eenige
personen een maatschappij oprigten
om er na 14 dagen weêr uit te
treden; zij, die dan kunnen aandeelen
koopen, maaken meêdat wat zij koo„pen.

De Heer Tijnappel gaat met
instemming met den Heer Asser, dat
bijdelings alle bepalingen in het
belang van derden zijn. Het zijde„lingsch belang van degen mag dat
niet de maatschappij zijn voor het dui„gend regt.

Vervolgens de Heer Fruin had
te kennen gegeven, dat hij, het door
den Heer Asser gestelde beginsel goed„keurende, zich voorbehoudt daaraan
wijzigingen toe te laten, waarop
met 4 tegen 2 stemmen, die der
leden van der Loeff en Beelaerts,
de vraag beantwoord in bevestigenden

Zin.

kin.

43. De Heer Asser stelt als bijvoeging voor: „dat ook geen andere dan notariële volmachten zullen geldig zijn", waarna met die aanvulling de maatregel met algemeene stemmen wordt bekrachtigd.

44. De Heer Fruin merkt op dat het hier geldt het regelen van den toestand die aan het contract van vennootschap voorafgaat. Het Duitsche land gelde hier het gemeene regt. Dit schijnt ook het stelsel te zijn van ons ontwerp van 1871. Zgl. de memorie van toelichting. Worden hier in andere wetgevingen bepalingen aangetroffen, dan is het tegen bedrieg gerigt. Het trof hem dat art. 364 Ond. Versp van Strafregt er in voorzien.

De leden van der Laeff en Asser merken op dat de Belgische wet vooral bedoelt den oprigter te beschermen tegen hem, die, belooft hebbende aandeelen te nemen, later die belofte niet

nakomt

makonst.

De Heer Asser antwoordt den Heer Bruin, dat de bescherming der deelnemers tegen de oprichters betreffende de leugen welke deze in hun prospectus stellen, aan het strafwetboek moet worden overgelaten.

Daarna wordt algemeen aangenomen, dat het antwerp ziet in den geest der artt. 31, v. Belgische wet 1873 zal bevatten.

45. De Heer van der Laeff is niet tegen een minimum van oprichters indien in het antwerp eene behoorlijke aansprakelijkheid der oprichters gebracht wordt. Hij vreest dat, ook nadat het Contract van een maatschap is gesloten, de oprichters onderscheidbaar blijven, en dat zij tegenover de latere bemooten aansprakelijk blijven voor de daden van hun beheer. Zoo ook Diener. — Stelt men geen minimum dan is te vreezen dat de Gründers

het

het prospectus door een onvermogend persoon laten teekenen, terwijl zij zich bij hem aanbieden met het prestige van hun naam, maar zóó dat zij met zorgen van niet te deelen in de aansprakelijkheid aan den onderteekenaar. En als de Heer Fruin hierop antwoordt, dat ook met twee of drie van dergelijke onderteekenaars te vinden zijn, dan merkt hij daartegen op, dat dan het bedrag lichter in het oog valt. Intusschen dringt spreker thans niet nader op een minimum van vennooten aan, zich voorbehoudende om, zoo noodig, later regelen voor te stellen omtrent hetgeen bij het tot stand komen eener naamlooze vennootschap verpligtend behoort te zijn.

De vraag wordt met algemeene stemmen ontkennend beantwoord.

46. De Heer Asser merkt op, dat de buitenlandsche wetten meest eischen

dat

dat bij de oprichting het maatschap-
pelijk kapitaal volteekend zij, ter-
wijl onze wet 1/5 volteekend eischt.
Noch dan een noch den anderen
eisch acht hij noodig, want het ge-
teekend zijn voor aandeelen bete-
kent op zich zelf zeer weinig; het
komt vooral aan op de vraag of
de deelnemers in staat zijn het be-
drag, waarvoor zij teekenden te stor-
ten. Dit laatste nu hangt aan
den persoon der deelnemers af. Dien
persoon kan het publiek alleen uit
het register leeren kennen. Moet het
publiek alzoo daarvoor toch naar
de registers, dan kan het tegelijker
tijd daar gaan, waar kandeel getee kend
is. Spreker verwijst voor dit punt
naar de door hem over het Nederl.
Metoontwerp van 1871 gehouden rede.

De Heer Boelaarts gaat uit
van hetzelfde begrip als de Heer Ko-
per bij N°. 42 op den voorgrond plaatste
de vraag de integriteit van het ka-

pitaal

„pitaal. Het kapitaal moet eene waar-
„heid zijn, het is de groote waarborg
voor het publiek. Spreker is voor
volledige inschrijving van het ka-
„pitaal. Mogt men hem iets het
oogpunt van de praktijk tegen-
komen tegen den eisch van geheele vol-
„storting van het maatschappelijk
kapitaal bij de oprigting aanwe-
„zend, dan zal hij voor den eisch
van gedeeltelijke volstorting
stemmen. In elk geval meent hij
te mogen aanmerken, dat de eisch
van ons Wetboek van Koophandel,
dat ¼ van het kapitaal moet vol-
„storting zijn, in de praktijk tot
geen klagten geleid heeft. Hij kan
het voordeel niet inzien van het
beginnen eener naamloze vennoot-
„schap, terwijl nog voor geen enkel
aandeel is getekend.

De Heer Tijnappel verklaart
zich mede tegen de zienswijze van
den Heer Hofker. Hij wil dat de
directeuren aansprakelijk zijn,

zoolang niet het kapitaal geheel of gedeeltelijk volteekend is. Hel geeft men, dat de lijst van teekening zal zijn ter ingage van iedereen. Maar, velen gaan die lijst niet zien, en geen geken niet iedereen dag, terwijl toch iedere dag nieuwe deelnemers kan teeren. Hij erkent dat men soms bij de oprigting der Vennootschap nog niet naauwkeurig weet hoeveel kapitaal men zal behoeven, en dat eene latere uitbreiding van het kapitaal, door de noodzakelijke verandering der statuten, bezwaarlijk heeft; maar men verdeele het à fortiori zeker noodige kapitaal in deelen elk van een gelijk getal aandeelen, en stelle in de statuten bepalingen over eene eventueel noodige uitbreiding van het kapitaal vast, welke uitbreiding door toevoeging van gelijke deelen zal geschieden.

De Heer Asser bestrijdt dit gevoelen en zegt, dat men als

Vaanbo

waarborg zou kunnen bepalen, dat
voor dikwijls het nominaal kapitaal
wordt vermeld, daarbij vermeld wor-
„de het bedrag waarvoor is deelge-
„nomen.

De Heeren van der Loeff en
Pijnappel wenschen dat dit altijd
geschiede. Zo dan het verschil tus-
„schen de twee kapitalen te groot,
dan zullen de oprigters zich zelfs
brandmerken.

De Heer Asser meent dat
de voortdurende vermelding van
het kapitaal, waarvoor is deelge-
„nomen, leidt tot misleiding.
b.v. Er is volteekend voor een ton,
de maatschappij lijdt een verlies
van f 50000, dan heeten de oprigters
voort te werken met een ton.

Het 1e gedeelte der vraag wordt
ten slotte met algemeene stemmen
en het 2e met 4 tegen 2 stemmen,
die der Heeren Pijnappel en Baelaerts
ontkennend beantwoord.

47. De Heer Asser acht de zinsnede van

Storting

storting onverdedigbaar. De storting
toch is geen waarborg voor de reali-
teit der deelneming, ook niet voor
de crediteuren, want de storting kan
gecentraliseerd worden door het Crediet
De crediteuren zijn zelfs in geval
van meerdere storting er eerder aan
toe; want het gestorte geld wordt
niet altijd goed gebruikt. Daarbij komt
de willekeur van het Cijfer der werk-
elijke storting.

De vraag wordt met algemee-
ne stemmen ontkennend beantwoord

40. De Heer Tijnappel had liever
in de wet een type van het Contract
van oprichting, met bepaling, van
welke punten het aan partijen vrij
staat af te wijken. Nu zal bij het
geringste punt dat in de acte word
vergeten, deze nietig zijn. - In ieder
geval behoeft de wet niet uitdrukk-
elijk in de acte die bepalingen
te eischen, welke het wezen der
naamloze vennootschap zaken,
als bepalingen betreffende het doel,

het

het kapitaal der vennootschap.

De Heer Asser antwoordt dat hij niet voor de omissie van iedere bepaling van vraagpunt 49 nieting-heid der acte verlangt. Daarom heeft hij verschillende amendementen in de vraagpunten 50-52 voorgesteld.

Deze vraag is overigens meer eene inleiding op de volgende; zij wordt bevestigend beantwoord.

49. a. Na de opmerking van den Heer Fruin dat het woorrecht der maatschappij is het kapitaal, en na die van den Heer van der Laeff dat haar taak is: winst, wordt litt. a. gelezen als volgt: „het voorrecht van de onderneming der maatschappij."

Dat woorrecht zal zeer algemeen mogen worden omschreven gelijk b.v. het woorrecht tot daden van koophandel.

Punt a. wordt met algemeene stemmen aangenomen.

Als dan die stelt met nieting-

heid

„heid van het contract van vennoot-
„schap (50 C) en met met 5 tegen 1
stem, die van den Heer van der
Laeff.

De Heer van der Laeff hecht
eindt deze bepaling te hard, b. v.
na jaren ontdekt men dat de klerk
deze bepaling in de notariële akte
heeft vergeten.

De Heer Pijnappel antwoordt
dat de Commissie kan bepalen, dat
de inschrijving der acte in het
handelsregister kal worden gevor-
„gerd, waarmee de acte aan deze
puntem niet voldoet.

Door den Heer Kist wordt nog
met aanbeveling gewezen op de
bepaling van art. 97 van het Ita-
„liaansche ontwerp.

b. De Heer Prins wil dit punt in
punt a hebben opgenomen, daar
doms de naam het voornaamste der
onderneming uitdrukt, b. v. de Ita-
„ge wordt opgericht: „de tweede
Haagsche Maatschappij tot Lee-

„rinrichting

„verschenÿ."

De Heer Asser antwoordt, dat dit niet voor alle gevallen gelt.

Punt B wordt met algemeene stemmen aangenomen, en voor dane. die weder aangenomen nietig. heid van het Contract van ven. nootschap, en wel met 4 tegen 2 stemmen, die der Leden van der Loeff en Tijnappel.

C. De Heer Tijnappel vraagt op dit punt wel in de acte moet worden geeischt. Zulks eene maat. schappij zal dan dien gebel niet kunnen veranderen zonder verandering der Statuten.

De Heer Asser antwoordt, dat het hier gelt een denkbeeldig regen; derden moeten weten waar zij met iemand te handelen hebben.

Daarna wordt C met algemene stemmen aangenomen, evenals de Sanctie; dat als de gebel niet

in

in de acte is vermeld, daarvoor
gelden zal de plaats waar de
acte is opgemaakt.
Tuut d. wordt met algemeene stem
men aangenomen, evenals voor
standtie die vermeld sub N°. 50 C.

De Voorzitter sluit de ver
gadering ten 3 3/4 ure.

De Secretaris:
(was get.) Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter:
(was get.) J. G. Kist

Levende vergadering
op Zaturdag 21 Februarij 1880.
in de Raadkamer van den
Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de ver
gadering ten 10 1/4 ure.
Alle leden, benevens de adjunct
Secretaris zijn tegenwoordig.

De

De notulen der vorige ver-
„gadering worden gelezen en goedge-
„keurd.

Aan de orde is de voortzet-
„ting der behandeling van de vraag-
„punten over de aandeelenmaatschap-
„pij en wel nr.:

49. e en f. Op voorstel van den Heer Pijnap-
„pel worden deze punten vereenigd
in dezer voege: „de namen der deel-
„nemers met het bedrag van ieders
deelneming". Dit wordt met alge-
„mene stemmen aangenomen, even-
„als de daartoe, dat zonder die ver-
„melding de vennootschap en bij
gedeeltelijke vermelding de niet
vermelden deelneming nietig is.

g. Op voorstel van den Heer Kist
wordt het eerste gedeelte van punt
g gecombineerd met punt d, en
het tweede gedeelte, op voorstel van
den Heer Pijnappel begrepen in den
aan het slot van vraagpunt 49 te
plaatsen algemeenen regel, luidende:
„en verder alle bepalingen,

daarin

maand door partijen aan de wet
wordt afgeweken," zoodat aan dit lid
"de gedeelte eene strijd komt in het
ontwerp, evenals opzigtens de pun-
"ten m en o.

Een en ander wordt met alg
"meene stemmen aangenomen.

Nopende betreffende het eerste
gedeelte van dit punt vermelde
beslissing viel, merkte de Heer Pijn-
"appel op, dat het bedrag der aande-
"len voor de stemming der aandeel-
"houders van belang is. De Heer
Asser daarentegen vroeg of met de
opneming van dit punt niet in de
statuten zou eischen, daar het er met
zou gaan evenals met het gewonden
bij art. 20 f. Alsb. v. Koophn., hetgeen
toch in de polissen niet trouw wordt
nagekeefd. Spreker acht de vermel-
"ding alleen van gewigt, omdat daar
"uit zou blijken, dat aandeelen zijn
een essentiale eener naamloore
vennootschap en dat dus de Commis-
"sie niet als species dier vennoot-
"schap

„schap zou erkennen eene maatschap-
„pij gelijk de engelsche Company
Limited bij Guarantee.

Ter wisseling van gedachten
wenscht geen der leden eene maat-
„schappij zonder aandeelen, hoe dan
ook ingericht, te erkennen als eene
gevaarlooze vorm van naamloze
vennootschap.

h. De Heer van der Loeff wil dat
de wet uitdrukkelijk de bevoegdheid
gene aan hem, die meerdere aan-
„deelen heeft, om, met goedvinden
van het bestuur, de uitgeschreven
storingen op eenige aandeelen te
concentreren, in stede van ze over
alle gelijkelijk te verdeelen. b.v.
A heeft 10 aandeelen, waarvan 50 %
is gestort; wordt uitgeschreven eene
storting à 25 %; dat A nu deze
25 % kunne plaatsen op 5 aandeelen,
en dege zoo doende van latere stor-
„tingen geheel bevrijden. Op eene
vraag van den Heer Pijnappel hoe
de kooper van de aandeelen, waar-

„voor

„voor dan slechts 50 % is gestort, dit
zal moeten, antwoordt de Heer van
der Laeff, dat men op die 5 laatste
aandeelen zou kunnen stempelen,
dat bij aan de tweede storting van
25 % niet zijn onderworpen geweest.

Wordt besloten, dat de wet
de wijze van storting zal regelen
behoudens afwijking in de statuten.
Die afwijking valt dan onder het
bereik van de hierboven vermelde
algemeene slotbepaling. Ook hier-
„der de door den Heer van der
Laeff vermelde handelwijze ge-
„oorloofd is, zal bij het formuleeren
der artikelen worden beslist.

ℓ. De Heer Boser merkt op dat
de bepaling voor de vennootschap
onder een firma aangenomen, dat,
indien geen tijd voor den duur
der vennootschap is bepaald, zij
geacht wordt voor een onbepaal-
„den tijd te zijn aangegaan, bij
de aandeelmaatschappij eene stat-
„te functie zou zijn, daar het zoo

de

de beslunders, die namens de maat-
„schappij vennootschap handelen, met
het oog op hunne eigene aanspra-
„kelijkheid na het verstrijken dijer
van den termijn, voordeelig is in-
„dien er geen termijn bestaat.

De Heer Duelaert zeit dat,
indien de wet eene vermelding van
tijd eischt, zij ook een maximum
van tijd moet eischen behoudens ver-
„lenging, gelijk in art. 7. W. 6, der
wet op de coöperatieve Vereenigin-
„gen een tijdvak van dertig jaren
is bepaald. Anders beteekent de
eisch van vermelding van tijd niets,
daar men dan b.v. eene maatschap-
„pij voor duizend jaren kan aan-
„gaan. In antwoord op eene vraag
van den Heer Pijnappel, die ook in
de statuten geene tijdsbepaling wil
vorderen, merkt hij op, dat een
vaste termijn wenschelijk is voor
de regtszekerheid, daar anders
stellelijk nog kan bestaan, wat
feitelijk reeds niet meer bestaat

P

op 't maanvan 't bestaan ongeker is.

Door de overige leden wordt de wensch om in de wet een maximum van tijd aan te nemen voorshands niet beaamd. De bepaling, dat de statuten een termijn moeten behelzen, die echter kan worden verlengd, wordt met 5 legen stem, die van den Heer Pijnappel, aangenomen, en met algemeene stemmen, op voorstel van den Heer Asser, de sanctie, dat, indien de statuten geen termijn behelzen, de vennootschap geacht wordt te zijn aangegaan voor een nader in het ontwerp vast te stellen tijd. K en L. worden met algemeene stemmen aangenomen.

Na de opmerking van den Heer Asser, dat, gestelde sommige handelingen mogen alleen door de bestuurders worden verricht, en de maatschappij benoemt geen bestuurders, derden die benadeeling meenen te kunnen provoceren, - wordt besloten

de

de daartie van dit punt aan te hou-
"den.

M en O worden met algemeene stemmen aangenomen nadat de vergadering had ingestemd met de opmerking van den Heer Beelaerts dat hier al-
"leen sprake is van geoorloofde afwijkingen van de wet en niet wordt gepraejudicieerd dat elke afwijking omtrent deze punten geoorloofd zou zijn.

N. eveneens aangenomen, en voor daartie de richtigheid der geheele acte.

50-52. 50. a. De Heer Tijnappel merkt op dat het hier geldt het geval, dat partijen van de wet bij hun contract zijn afgeweken, en deze afwijking niet in de statuten heb-
"ben vermeld.

De vergadering vereenigt zich met het gevoelen van den Heer Beelaerts dat, voor zoovere het na de beslissingen omtrent de daar-
"tie bij N. 49 nog noodig mogt

zijn

zijn, de sub 50 a - b vermelde omgel-
„digheid te bepalen, zij algemeen
werkt, en zonder de restrictie
voor aandeelhouders en derden in het
vraagpunt vermeld.

53. De Heer van der Laeff is voor
behoud van art. 30 c Hdelb. v. Koophr.
daar de vernijzing van dat artikel
„minder gevaar voor verschillen op-
„levert dan eene verkorte publicatie
in de nieuwsbladen.

De Heer Beelaerts is ingelijks
zijn meening dat hiermede aan wel-
„den volstaan en door het handel-
„register voor eene voldoende pu-
„bliciteit wordt gezorgd. Hetzelfde
moet gelden bij latere wijzigingen.

De Commissie besluit alzoo
om voor te dragen de openbaar-
„making der acte in de Staatscou-
„rant en in de bijlagen van het
handelsregister, terwijl in dat re-
„gister zelf een uittreksel zal wor-
„den opgenomen. Van een en an-
„der wordt aankondiging gedaan

in

in een of meer nieuwsbladen.

De Heer Kist vraagt of die aankondiging zal worden geplaatst in de Courant der gemeente waar de vennootschap is gevestigd, of dat eene autoriteit, en welke dan, die courant zal aanwijzen.

Men beduidt dat eene nader te nemen autoriteit die courant zal aanwijzen overeenkomstig het „geen bij de vennootschap onder fir„ma is bepaald.

Voor dezelfde wordt gekozen die van art. 11 Ontwerp 1871 op de naamloze vennootschappen en art. 6 Ned. op de Coöperatieve vereeni„gingen.

54. De Heer Asser verklaard zich tegen de verplichte waardering van den inbreng. Taxatie geeft niets; men denke aan de taxatie der Amerikaansche goudmijnen. Boven„dien heeft hem de praktijk geleerd, dat de experts door onderlinge vijandschap elkaar „willen de baas.

„langhebbenden het van hen verlan-
„gen. Dergelijke taxatie is nog
erger dan geen taxatie, daar zij het
publiek in slaap wiegt.

Ook kunnen de opsigters den
dag na de taxatie het daet van
deze verrijdelen, door verkoop van het
getaxeerde beneden de waarde.

En als de Heer Fruin hem te
„gemoet voert, dat, zonder verplichte
taxatie, in plaats van de in te ver-
„gen geldsom, veel malen kunnen
worden ingebragt, dan meent hij de
de publiekmaking der balans dit
gevaar zal keeren.

De Heer Kist merkt tegen dit
laatste op, dat de publiciteit der
balans niets geeft, als er geen con-
„trôle bestaat aan de taxatien der
balans. — Hij zegt hier aan een der
voornaamste vraagpunten over de
naamloze vennootschap; wordt in
deze geen voorschrift gesteld, dan
zijn de ergste bedriegerijen mogelijk.
Ommen het gevaar verklaren van

den

den inbreng dan zij eigenlijk is, is een algemeen middel van opligting. Dit middel werd ook door Dircaffe gebezigd.

Tegen de bedenkingen van den Heer Asser merkt hij op, dat het niet kunnen voorkomen van alle bedrog geen reden is om het bedrog, dat te voorkomen is, vooral wanneer het dikwijls plaats heeft, niet te beletten.

Daarom vindt hij dat de inbreng, die niet in geld bestaat, voorafs door deskundigen zal moeten gewaardeerd.

De beweringen van de leden Asser en van der Laeff dat geene inbreng dikwijls voor geene taxatie door deskundigen vatbaar zou zijn, wordt door Spreker en den Heer Beelaerts bestreden. Zij zien niet in, waarom die taxatie in dit geval minder zou zijn dan thans in zoo menig ander geval, b.v. in boedelscheidingszaken. De

Heer

Heer Beelaerts verzocht maarderinge
door drie deskundigen, waarvan twee
te benoemen door den regter en één
door de maatschappij; deze ver-
schillende wijze van benoeming is
een waarborg tegen eenzijdigheid.
Tegenover de opmerking van den
Heer Asser, dat bij verpligte taxa-
tie de inbreng in geld zal geschie-
den maar daags daarna het geld
zal worden teruggegeven als koop-
prijs voor een goed dat men ander-
zins hebben ingebragt, plaatst de
Heer Beelaerts de overweging, dat
die handelwijze eene zoo openbare
ontduiking zou zijn van de bepaling
omtrent taxatie, en daardoor het
crediet der maatschappij zóó zou
benadeelen, dat de opregten zich, in
hun eigen belang, daarvan wel zul-
len onthouden.

De Heer Tijnappel is niet
tegen taxatie à priori. Tegen taxa-
tie na den inbreng zou hij bezwaar
hebben, daar de inbrenger misschien

tegen

tegen de getaxeerde waarde het in-
gebragte niet gaan hebben willen
inbrengen.

Het voorstel van den Heer Kist:
dat ieder inbreng, die niet in
geld bestaat, vooraf moet worden
getaxeerd, wordt met 4 tegen 2 stem-
men, die den heer van der Loeff
en Asser, aangenomen.

Omtrent de vraag, wie de des-
kundigen zal benoemen, merkt de
Heer Pijnappel op, dat het niet
goed is de uitsluitend door de reg-
terlijke magt te laten benoemen,
daar het publiek dan zelfs geen
onderzoek naar de deskundigen
doet.

Daarop wordt het voorstel
van den Heer Beelaerts, dat twee
deskundigen door den Regter en één
door de opregters der maatschap-
pij zal worden benoemd, met 5
tegen 1 stem, die van den Heer As-
ser aangenomen.

De taxatie zal moeten zijn

gemotiveerd

gematiceerd (v.g. art. 34 Onteigeningswet).

Met 5 tegen 1 stem, die van den Heer Asser, vereenigde de Commissie zich met het voorstel van den Heer Fijnappel om de bepaling dat ook niet bij huwelijkscontracten gedane of door huwelijkscontracten gedane specifique goederen, die niet in geld bestaan, zonder voorafgaande taxatie mogen worden ingebracht.

De Heer Fijnappel verklaarde zich bereid de redactie nader te formuleren.

De Heer van der Lieff stelde voorts de volgende bepaling voor:

„Alle contracten welke betreffen den inbreng, of welke betreffen handelingen, die in aard en strekking met inbreng aequivaleren, gesloten binnen de eerste vijftien maanden van het bestaan der vennootschap, en verder alle overeenkomsten betreffende bijzondere voordeelen aan de oprichters

op aan derde, bijde oprigting be-
„trokkene, personen toegekend, moe-
„ten onmiddelijk en volledig mor-
„den afgeschreven in een ten open-
„bare ingage gereed liggend regis-
„ter den kantore der vennootschap;
een en ander te aangeteekenen door
strenge civielregtelijke of straf-
„bepalingen".

Der toelichting merkt hij
nog op, dat men niet alleen moet
waken tegen het bedrogen worden
der eerste vennooten en van der-
„den, maar vooral der latere ven-
„nooten, die gewoonlijk de be-
„drogene zijn. — Hij geeft den Heer
Pijnappel toe dat de afschrijving
soms omslagtig zal zijn; maar
hij acht dan ook niet op contrac-
„ten, die den gewonen, dagelijk-
„schen, gang van zaken betreffen.

Men zou bovendien kunnen
bepalen, dat na de 15 maanden eene
inspectie van het register zal
worden gehouden, waarvan een

rapport

rapport uit te brengen, na voorlich-
ting van deskundigen.

Hij stelt den termijn van 15 maan-
den, omdat het kwaad, dat bij den
inbreng geschieden kan, door de
oprichters altijd eenigen tijd daar-
na nog geschiedt.

De termijn echter wordt met
4 tegen 2 stemmen, die der Leden
van der Loeff en Reelaerts, afgekeurd.

Vervolgens wordt de bepaling, die
de Heer van der Loeff maken zal
uitwerken, met algemeene stemmen
aangenomen.

De Heer Tijnappel vraagt, of
een naamlooze vennootschap aan-
deelen mag nemen in andere
naamlooze vennootschappen, die
wederkeerig aandeel nemen in het
kapitaal der eerste maatschappij.

Hij acht dit in strijd met den aard
der zaak; want hetzelfde kapitaal
fungeert dan in meerdere naamloo-
ze vennootschappen. Het kapitaal
is dan voor elke dier vennootschap-

pen

„pen geen realiteit. Hij herinnert aan
Lagrand-Dumonceau.

De Heer Asser antwoordt, dat
het kapitaal altijd aan een ander
toebehoort; waarom zou die ander
niet mogen zijn een andere maat-
„schappij, vooral daar dit toch pos-
„sible wordt.

Ook de Heeren Kist en van der
Loeff achten dit niet verbiedbaar.

De Heer Pijnappel verklaart,
van dit punt geen voorstel te ma-
„ken.

Wat nr. C van het vraagpunt
betreft, merkt de Heer Asser op,
dat, daar een regtspersoon tegenover
eene maatschap staat, met welligt
art. 1663 hier niet toepasselijk zou
achten. Daarom stelt hij voor,
dat artikel uitdrukkelijk in het
ontwerp toepasselijk te verklaren,
wat met algemeene stemmen
wordt aangenomen.

55. De Heer Fruin zegt dat de
hoofdreden, waarom deze vennootschap

dezer naam van: aandeelenmaatschap-
„pij krijgen moet, is vervallen, nu
„zij niet de eenige aandeelenmaat-
„schappij zal zijn. Zij is tegen den
naam van: naamloze vennootschap
indien de naam van een individu
er in mag voorkomen, welk punt
vroeger is aangehouden.

De Heer Hofer merkt op dat
de naam van een individu toont
is die eener zaak.

De Heer Kist acht de beslis-
„sing van dit vraagpunt afhanke-
„lijk van de vraag: of alo naam
eener naamlooze vennootschap
kan gebruikt worden de naam
van een persoon, waarbij hij dege
laatste vraag eerst in stemming
brengt. Zij wordt door de leden
van der Loeff, Hofer en Beelaerts
bevestigend, door de anderen ont-
„kennend beantwoord, zoodat de stem-
„men staken.

Daarna wordt het eerste lid
van het vraagpunt met 4 tegen 3 stem-

„men

„men, die der leden Asser en Veelaerts, ontkennend beantwoord, waardoor het tweede lid vervalt.

De vraag of in alle van de Maatschappij uitgaande stukken steeds het kapitaal moet worden vermeld, wordt met algemeene stemmen ontkennend beantwoord.

Vervolgens wijst de Heer Veelaerts met aanbeveling op art. 66, b. der Belgische wet, volgens welke bepaling, indien in de stukken het kapitaal wordt vermeld, dulks moet blijken uit de laatste balans.

Na wisseling van gedachten, waarbij de Heer Asser opmerkt, dat eigenlijk niet van balans moet worden gesproken, maar van winst- en verliesrekening, terwijl de Heer Tijnappel de woorden geeft aan vermelding van het geplaatste kapitaal, wordt besloten eene bepaling op te nemen in den geest van de Belgische wet, voor de Redactie te vergelijken met art. 102 Italiaansch

en Spaansch.

ontwerp.

56. De Heer Asser zegt met dit voorstel te doelen op de tegenovergestelde bepalingen van art. 222. N. Duitsche Wetboek, art. 3 Fransche wet van 1863, overgenomen in de Fransche wet van 1867.

De vraag wordt met 5 tegen 1 stem, die van den Heer van der Loeff verwerpend beantwoord.

57. Vgl. artt. 164, 166. Italiaansch ontwerp art. 647. Zwitsersch ontwerp.

De Heer Pijnappel beroept zich tegen het voortduren der aansprakelijkheid van den gemeenschappelijken vennoot op de theoretische bezwaren daartegen, daar hij van oordeel is, dat redelijk uit de vennootschap geen profijt of inbreng meer heeft.

De Heer Kist antwoordt, dat het niet onbillijk is, daar hij zich voor het geheele bedrag van zijn aandeel verbonden heeft.

Daarop stelt de Heer Kist voor, in aansluiting aan het Italiaansche

ontwerp

ontwerp, de voorduurende aansprake-
„lijkheid van den uitgetreden Vent.
„noot zonder beperking, hetgeen
met 5 tegen 1 stem, die van den voor-
„steller, wordt verworpen.

De Heer Asser zegt dat art.
43 Wetb. v. Koophh. het ontslag kan doen
strekken ten nadeele van derden,
waar de Commissarissen en bestuur-
„ders bestaan den vennoten nader
dan aan derden.

Daarna wordt het behouden
van dat artikel met 5 tegen 1 stem,
die van den Heer van der Loeff, ver-
„worpen.

Het tweede alternatief van het
vraagpunt wordt daarop met alge-
„mene stemmen aangenomen.

58. De beperking der aansprakelijk-
„heid, wat haar dan betreft, wordt
met 5 tegen 1 stem, die van den
Heer Kist, aangenomen.

De Heer Asser beantwoordt
toestemmend de vraag, of zij alleen
zal werken in Cas van faillissement.

Immers

Immers alleen bij faillissement is de bepaling voor derden van belang; buiten faillissement uitsluitend voor de vennooten en deze heeft de wet niet te beschermen.

Na de opmerking van den Heer Beelaerts dat hij ook hier de tegenstelling tusschen derden en vennooten niet zoo scherp vernacht getrokken te zien, en dat het faillissement is eene zaak waarvan de eischgetreden vennoot vreemd is en maar aan wien men dus bijne aansprakelijkheid niet mag afhankelijk stellen, wordt de beslissing aangehouden tot de volgende vergadering.

Tot bijdige voorbereiding voor den verderen arbeid der Commissie bepaalt men bij omvraging goedvinden, dat vraagpunten dienen worden ontworpen door den heer Bruin over de makelaard, Commissionairs en andere tusschenpersonen, door

den

den Heer Pijnappel over het verzoek, door den Heer Beelaerts over het beginsel van art. 1 Wetb. v. Koophandel en de koopmansboeken, en door den Voorzitter over de daden van Koophandel.

De Voorzitter sluit de vergadering ten 3 3/4 ure.

De Secretaris:
(was get.) Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter:
(was get.) J. G. Kist.

Achtste vergadering
op Zaterdag, 6 Maart 1880.
in de Raadkamer van
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de vergadering ten 10 1/4 ure.

Verhaalde de Heer Asser, die ten 11 3/4 ure ten vergadering verschijnt

„schijnt, zijn alle leden, benevens de
adjunct-Secretaris tegenwoordig.
De notulen der vorige ver-
„gadering worden gelezen en goedge-
„keurd.
Aan de orde is de voortzetting
van de behandeling der maatsch-
„je vennootschappen.
De aan het slot der vorige ver-
„gadering aangehouden vraag, of de
hier bedoelde aansprakelijkheid
alleen moet worden ingevolge de
faillissement, wordt, ingevolge de
opmerking van den Heer Pijnap-
„pel, dat men met faillissement
andere gevallen van déconfiture
moet gelijkstellen, in dien zich dit
„geval, dat men in plaats van „fail-
„lissement" leest „staking van beta-
„ling". Ook met deze uitbreiding
ontmoet echter de beperking der
aansprakelijkheid bezwaar. De
Heer Pijnappel vreest dat de Cred-
„teuren dan te veel faillissementen
zouden provoceren. De Heer Pee-

„laert

„Laerle merkt op, dat eene kunnige
„aanneming der aansprakelijkheid
„kan strekken om staking aan de-
„daling te voorkomen, iets waarbij
„derden groot belang kunnen hebben.

De vraag wordt met alge-
„meene stemmen ontkennend beant-
„woord, zoodat uitgetreden en ont-
„slagen vennooten nog steeds jar
„een aansprakelijk blijven, ook
„al heeft de vennootschap hare
„ontbinding niet gestaakt.

59. De Heer van der Laeff stelt
voor om het verhaal niet te oefenen
dan wegens de maatschappij Loö te
regelen, dat de Latere verkrijgers tot
worden aangesproken voor den reu-
„gere. De billijkheid, zegt hij,
eischt deze bepaling in het belang
van de Cedenten. De Cedent heeft
het veel in zijn magt zelf aan
een solied persoon zijn aandeel
over te dragen, maar niet dat zijn
opvolger en de Latere Cessiona-
„rissen een solied persoon krijgen.

Daarom

Daarom is het billijk dat ook de
Leeks van Leden steeds het recht
worde aangesproken degene, die
aan hem, wiens vermogen niet of
niet geheel tot stoffing toereikend
is, geëedend heeft. Daardoor zal
ook het gevaar van den Lid, om
aangesproken te worden, verminde-
"ren, naar gelang zijn vrager aan-
"deel meermalen van handen ver-
"wisseld heeft.

Nadat de andere leden zich
in gelijken zin hebben uitgelaten
werd de hoofdelijke borgtocht
aan het vraagpunt met algemeene
stemmen verworpen, en het voor-
"stel van den Loeff met algemee-
"ne stemmen aangenomen.

60. Met wijfeld van gedachten
over de vraag, of het theoretisch
niet juister is, den uitgetreden ver-
"maat alleen aansprakelijk te ho-
"den voor de verbindtenissen door
de maatschappij vóór zijn uit-
"treden aangegaan. De Heer

Tijnappel

Pijnappel antwoordt bevestigend en de Heer van der Laeff stemt dit geheel met de opmerking, dat de uitgetredene, zoolang hij aandeelhouder was, invloed had op de zaken der maatschappij, maar sints zijne uittreding er niets meer in te zeggen heeft.

De Heer Kist wijst daarentegen op de omstandigheid, dat de uitgetredene zich niet alleen aan de verrigtingen tot stoffing van zijn aandeel verbonden heeft, maar ook aan de Credieuren, en deze hebben hem niet ontslagen.

Ondergeno is de Commissie eenstemmig van oordeel, dat niet een practisch oogpunt deze onderscheiding kunnen verdedigen voor en na de uittreding der vennoot ontstaan, onmogelijk is, gelijk dan ook de beoordeelaar van art. 223, al. 3 W.D.K.G.B. toegeeft dat deze bepaling tot onlosbare Schuldvorderingen

leiden

„Heiden" leidt.

Middien wordt het vraagpunt met algemeene stemmen beantwoord in bevestigenden zin.

61. De Heer van der Loeff stelt de bepaling in dezer voege voor, dat den kantore ter ingage van en verkrijgbaar voor een ieder, „gen moet een gedrukte lijst van de houders van aandeelen, waarop het volle bedrag nog niet gestort is, welke lijst bij het begin of het einde van ieder boekjaar wordt „gemaakt, en aan de aandeelhouders toegezonden, terwijl bovendien voor het publiek den kantore eene lijst moet gehouden worden der mutatien, welke in de houders dier aandeelen sedert de laatst gedrukte lijst plaats hadden.

Op de opmerking van den Heer Timmerspel dat zijn stelsel inveren „derdelt dat hij, die uit de maatschappij treedt, ophoudt aansprakelijk te zijn voor het nog niet ge-

Storte

„stortte, antwoordde de Heer van der
Laeff, dat zijne bedoeling is, dat
de eerst de drukkers lijst bevatten zal
de namen van al degenen die,
dat op het oogenblik dat de lijst
wordt gedrukt, houders van het
nog niet volgestorte aandeel ge-
„weest zijn.

De leden Drion en Tijnappel
vroegen dat degene, die eerstge-
„noemde lijst heeft, niet naar de
andere zal gaan zien, terwijl
het drukken van al de mutatien
te veel omslag en kosten zou ver-
„oorzaken.

De Heer P. Beelaerts wijst er
op, dat in de jaarvergadering
in 1872 voor sommige maatschap-
„pijen, bepaaldelijk voor de Crediet-
„vereenigingen groot belang in de
hier bedoelde publiciteit van de
namen der aandeelhouders gezien
werd, vraagt hij aan de leden uit
de praktijk vraagt, of dergelijke
maatschappijen van deze publiciteit

niets

niet maken verschoond blijven.

De Heer Soer antwoordt dat de Credietvereenigingen naar haar standpunt niet schijnen bezwaren maken, maar dat wij hier staan op het standpunt van den wetgever.

De Heer Pijnappel vraagt hem aan te duiden, dat hij die niet een Credietvereeniging Crediet krijgt, alhoewel hij obligo behoeft te zijn gesteld, niet haar oorzaak, namelijk, dat hij schuldig is als die daartoe strekkende.

Het vraagpunt wordt met algemeene stemmen toegestemd beantwoord en met 11 tegen 2 stemmen, die aan de leden Kist en Pijnappel blijken, dat overeenkomstig het voorstel van den Heer Laeff de lijst van aandeelhouders niet worden gedrukt en aan de leden moeten toegezonden.

62. De Heer Soer verdedigt de bestrijdende beantwoording van het

Vraagpunt

„vraagpunt. Het aandeel, in den zin
als het hier wordt bedoeld, het stuk
papier, stelt niet de aansprakelijk-
„heid van den aekrijger vast, — Want
deze vindt haren grond in de over-
„eenkomst van vennootschap, in
de notariële acte of de latere
acte van toetreding, — maar is al-
„leen een bewijs van de Regten,
die hij aan voornoemde overeen-
„komst ontleend heeft. Zoodat het
regt op financiële voordeelen, stem-
„regt, enz. Waarom dan nu
dit titel niet van hand tot hand
mogen overgaan, zoo men meent die
voor de storingen aansprakelijk
blijft. Zo het waar dat de han-
„del er belang bij heeft, dat de
aandeelen, ook vóór hunne vol-
„storting kunnen worden aan toon-
„der gesteld, dan moet de wet het
veroorloven. Het gewone motief
er tegen, dat men namelijk niet
zou weten wie voor de storingen
aansprakelijk is, vervalt wanneer

de

de primaire houden voor de stor-
„dingen aansprakelijk blijft.

De Heer Kist zegt dat de
Heer Asser z.i. van een onjuist
beginsel uitgaat. Het aandeel, het
stuk papier, is niet alleen een bewijs
van regten, maar ook van pligten.
Was het alleen het eerste, dan ja
zou de houder zich wel steeds zien
„toonen, maar nu het ook een bewijs
„wijs is van pligten, dat hij wegblijven, zoodra de zaken der maat-
„schappij slecht staan.

De Heer Pijnappel legt dat
het reeds vroeger door hem geopperde
bezwaar, dat iemand voor de ver-
„bintenissen der maatschappij
aansprakelijk blijft, die niet den
minsten invloed op hare zaken
kan uitoefenen, zich vooral bij
den toestand, door dit vraagpunt ge-
„wijzigd, gevoelen doet.

De Heer Asser antwoordt op
het laatste, dat een aandeelhouder
steeds zich door een ander op de

Vergaderingen

vergaderingen der maatschappij
kan doen vertegenwoordigen. Dat
hebben wij nu anders hier dan
eene doorloopende procuratie?
Daardoor kan het ontbreken be-
palen dat de primaire aandeel-
houder, gedurende zijne aansprake-
lijkheid, het regt dat mede-beheer
behoudt.

De Heer van der Loeff
geeft het maagpunt anders te hebben
opgevat. Hij dacht zich de zaak zoo,
dat de aandeelhouder, na de ge-
dane storlingen op een deel van
zijn aandeel geconcentreerd te heb-
ben, dit volgestorte deel van het
andere scheidt, en als aandeel aan
toonder uitgeeft.

Vadat alle leden zich hiermêe
vereenigd hebben, wordt het maag-
punt aldus gelezen: „Moet het
dan niet, met behoud van het be-
ginsel van art. 40 Hdelb. v. Koophan-
del en art. 16 Ontwerp 1870, geoorloofd
zijn, vóór de volstorting van een

aandeel,

aandeel, een deel daarvan door splits-
„ting aan houders te stellen"; en
met algemeene stemmen beaamd
beantwoord.

Op eene vraag van den Heer
Beelaerts, of niet uitdrukkelijk
voor certificaten aan houders het-
„zelfde als voor aandeelen aan
houders moet bepaald worden, ge-
„lijk in het ontwerp van 1871 ge-
„schied is, antwoordt de Heer Asser
dat dit onnoodig is, daar „aandeel"
niet in den zin van regt, maar
van titel hier gebruikt wordt.

De Heer Pijnappel vraagt
of de aandeelhouder zijn aandeel
naar willekeur splitsen mag. Dit
heeft ook invloed op het stemregt.

De Heer van der Laeff
zal in deze de statuten niet bin-
„den; het gelde hier alleen het
huishouden der maatschappij. La-
„ten de vennooten het stemregt
bepalen, gooals zij willen. Trou-
„wens het stemregt staat ook nu

niet

niet in eene gelijke evenredigheid tot de aandeelen. Zoo ook de Heer Asser.

Daarna wordt de vrijheid in het splitsen der aandeelen met 50 tegen 1 stem, die van den Heer Pijnappel, aangenomen.

63. De Heer Asser wil de toevoeging in dit vraagpunt bedoeld, omdat zulks een, aa. naar aanleiding van de statuten der Biliton-maatschappij bepaald is, dat de eerste zinsnede van art. 40 Verb. v. Koopk. de prioriteitsaandeelen verbood. Die prioriteitsaandeelen komen meer en meer in gevaar. Zoodat bij uitbreiding van het kapitaal in het een geschikt middel om de nieuwe aandeelen te plaatsen.

De vraag wordt met algemeene stemmen bevestigend beantwoord.

64. De Heer Pijnappel zegt, dat het van zelfsprekend dat de statuten aan dit regt aan de houders van

prioriteits-

prioriteits aandeelen kunnen geven.
Spreker acht het niet wenschelijk
hieromtrent in de wet eene bepaling
op te nemen.

De Heer Asser antwoordt,
dat hij met dit vraagpunt het oog
had op den stryd, die o.a. in Zwit-
serland is gevoerd. Het is niet al-
leen de vraag, of de statuten dit
regt mogen toekennen, maar wel
al. wat gelden moet, indien de
statuten over dit regt zwijgen. Zoo
ook de Heer Kist.

Met 11 tegen 2 stemmen, die
der leden Pijnappel en Beelaerts,
wordt besloten, dat de wet alzo tegen
deze quaestie zal regelen.

Met betrekking tot de vraag,
op, wanneer de statuten zwijgen,
de houders van prioriteits aande-
len op de winsten van een wel-
gend jaar kunnen pretendeeren het
gene aan het hun bij voorrang toe-
gekende aandeel in de winst over
een vorig jaar ontbroken heeft, zeg

de

de Heer Asser, dat eene beantwoording
, de beantwoording het meeste overeenkomst
met den aard van het principiële
, aandeel, dat strekt om den aandeel-
, houder zekerheid van eene kleine
uitkeering te geven.

De Heer Pijnappel daarentegen
, tegen meent dat ieder jaar voor
goed en voor het geheel afrekening
moet plaats hebben.

De vraag wordt met 8 tegen
5 stemmen, die van den Heer Pijnappel,
beaantigend beantwoord.

65. De Heer Asser merkt voor de
ontkennende beantwoording van
het tweede punt aan, dat het alge-
, meen beginsel: geen vaste termijn
gunning moet bewaard blijven. Eene
vergunning van vaste termijn, dat
op den aanvang der volledige ex-
, ploitatie" is ook uitermate onbe-
, stemd. Men denke vooral aan die
groote werken, waaraan het dom-
, pelijds geen begrootelijk is de weg-
, gen, waarmee bij volledig gereed

Pijn

zijn. Het zegt men dat het een voor-
deel is, dat de aandeelhouders op
die wijze hun geld als in een spaar-
bank kunnen beleggen, maar hij
vraagt of dit met dien aard dezer
maatschappijen strookt, dat het
ingebragte geld bestaed wordt om
direct rentend aan de inbrengers
te verschaffen, in stede van bestee-
de worden voor de onderneming, met
het oog waarop de maatschappij
in het leven trad. Daarbij, als het
kapitaal niet groot is, worden de
crediteuren benadeeld.

De Heer Tijnappel antwoordt
op eene desbetreffende vraag van
den Heer Kist, dat het publiek be-
lang dezer rente verbiedt; want
het kapitaal maakt eene waarborg
heid bij, en nu gaat het voor
een aanzienlijk deel, aan rente be-
steed, worden verminderd.

De Heer van der Loeff be-
strijdt dit; hij meent dat het verbod dezer
rente kleine kapitalen belette

Zal

zal aan de maatschappij deel te ne-
men, daar de eigenaar dier kapi-
taaltjes zonder hunne renten niet
beurt kan.

De Heer Beelaerts maakt hier-
aan bezwaar, dat de Staats dan tijdens de
renten waarborgt, en ook het Duit-
sche Schuldboek, art. 217. b. of dit punt
de rijkheid laat, evenals art. 640 van
het Zuidersch ontwerp, dat echter
het maximum dezer rente bepaalt
op 4 %.

De vraag wordt met 41 tegen
2 stemmen, die der leden van der
Loeff en Beelaerts, ontkennend be-
antwoord.

66. De vraag wordt met algemeene
stemmen bevestigend beantwoord.

67. Alle leden zijn het met den Heer
Asser eens, dat de maatschappij, dit
is de debiteur, niet willekeurig haar
kapitaal, dat het onderpand haarer
crediteuren is, verminderen mag.
Het gewone geval dat zich eene
vermindering voordoet, is bij een

hier

„lies, teneinde het nominaal kapi-
„taal met het werkelijke in over-
„eenstemming te brengen. Ook dan
raakt die vermindering het belang
van derden, daar de aanvulling
van het kapitaal uit latere win-
„sten tot aan het vroeger nominaal
bedrag voortaan niet meer zal ge-
„schieden.

De Commissie aanmerkt
nader welke beschermende bepa-
„lingen voor derden met kiezen
kal, die van de artt. 9-20 der Ld.
„gelijke met aan 1867. welke voor
de vermindering van het kapitaal
de uitdrukkelijke toestemming der
crediteuren vordert, of wel het
door den Regtsgeleerden aanbevolen voor-
„schrift van art. 99 van het Ita-
„liaansche ontwerp, dat de publici-
„teit der vermindering eischt i
komen dan de crediteuren niet er
tegen in verzet, dan worden zij ge-
„acht er in te hebben toegestemd
komen zij in verzet, dan schorsing

tot

tot aan het regterlijk dominio. - Dit
laatste stelsel wordt met algemee-
ne stemmen aangenomen. De
regter moet beslissen of het ver-
"zet gegrond is, d. w. z. of de feiten
"die aan den zich verzettenden cre-
"diteur behoorlijk is gedeeld. Met
den Heer Tijnappel in de Commissie
van oordeel, dat hier alleen in
aanmerking komt het kapitaal waar-
"voor werkelijk is deelgenomen.

68. De Heer Asser zegt dat de
aandeelen-maatschappij, evenals
ieder andere Crediteur, haar schuld-
"eischer mag komen ontslaan,
mits dit worde publiek gemaakt.
Hij deelt hier af individuele trans-
"actien met sleehte betalers, maar
niet op een ontslag aan alle aan-
"deelhouders in 't algemeen. Derleend.
Soodanige transactie is dewijle
het eenige middel om te krijgen,
wat nog te krijgen is. Wel is bij
stilzwijgen den met dit reeds gevoor-
"loofd, maar hij wil er niets van in

de

de met bepalen, om de publiciteit
er van te regelen; zonder deze is
het register der obligo's niet vol-
„ledig.

De Heer Fruin had evenals
andere leden de vraag opgeworpen in
den zin van eene algemeene Re-
„missie. Na de thans gegeven op-
„heldering heeft spreker begrepen te
„gen het woord „kwijtscheldingen" en
wil ook in geen geval hier dit recht
prijs toegekend, daar het dan tot
dekmantel van ongeoorloofde li-
„beraliteiten zou kunnen gebruikt
worden; het onderwerp behoort z. i.
der plaatse waar de bevoegdheid
der directeuren geregeld wordt.

Met algemeene stemmen
wordt daarop besloten, om het stuk
van vraagpunt 61 uit te breiden
tot „alle handelingen die op de
aansprakelijkheid voor stortingen
van invloed zijn." De hier be-
„doelde transacties zijn dan onder
de bepaling begrepen.

Bij

69. De Heer Asser zegt dat veel-
„len der leden de inkoop van aandee-
„len waarop nog storingen verschul-
„digd zijn, zal willen laten, daar
de debiteurs dan crediteurs wordt. Had
daarentegen de volgestorte aandee-
„len betreft, is hij voor de bevesti-
„gende beantwoording van het vraag-
„punt. Men moet hier twee ar-
„gumenten tegen aan: 1°. het kan
zijn een middel van agiotage; 2°.
het gaat den waarborg der Crediteuren
verminderen, immers het kapitaal
verminderen. Op het eerste argu-
„ment antwoordt hij, dat agiotage,
kunstmatige rijzing der aande-
„len, op allerlei wijzen mogelijk,
en niet te beletten is. In ons land
echter wordt weinig spel in aan-
„delen gedreven. Tegenwoordig is de
inkoop van aandelen Heer wen-
„schelijk; waarom zal de maatschap-
„pij haar disponibel geld beter
beleggen? het kan zijn, dat de
maatschappij haar kapitaal wil

Reduceeren

reduceeren, terwijl het geschikte tijd-
„stip nog niet daar is. En het twee-
„de argument acht hij geheel onjuist
want de waarborg der Crediteuren
ligt in hetgeen de maatschappij
zich voor haar geld heeft aange-
„schaft, of in dat geld zelf. Ook
kan het den Crediteuren schelen, wie
eigenaar der aandeelen is.

De Heer Pijnappel zegt dat
uit het laatst gezegde zou volgen
dat indien de maatschappij heden
haar aandeelen plaatst en morgen
„weer koopt, en zoo dwende in plaats van
b.v. 100 × f 1000, honderd papiertjes
krijgt, dit voor het kapitaal der
maatschappij een totaal onverschil-
„lige zaak kan zijn. Ook kan hij
deze geldbelegging der maatschap-
„pij niet prijzen, want het is het
plaatsen van twee kansen op de
„zelfde waarde.

De Heer Kist zegt dat hij
geen bezwaar tegen den inkoop heeft

indien

indien deze uit de minst der maat-
schappij geschiedt.

De vraag, of inkoop van niet-volgestorte aandeelen geoor-
loofd zal zijn, wordt met algemee-
ne stemmen ontkennend beantwoord.

Dezelfde vraag, voor volgestorte aandeelen, onverschillig waaruit de inkoop geschiedt, wordt met 5 tegen 1 stem, die van den Heer Kooper, eveneens ontkennend beant-
woord, maar met algemene stem-
men bevestigend, voor het geval de inkoop uit de winst der maat-
schappij geschiedt.

De vraag van den Heer van der Laeff of amortisatie van die ingekochte aandeelen zal geoor-
loofd zijn, wordt met algemene stemmen ontkennend beantwoord.

7o. De Heer Beelaerts merkt op, dat vele maatschappijen niet vermogen dat ieder, ook haar con-
current, de détails van haren toestand uit de balans leeren ken-

nen

men. Wel is het mogelijk de balans
zoo te maken, dat zij geen licht
geeft, maar dan wordt het doel
der wet niet bereikt. Spreker ziet
niet in hoe men in de wet de ver-
pligting zou kunnen opnemen, dat
zij, zonder nadeel toe te brengen
aan regtmatige belangen een de-
gelijken waarborg oplevert tegen
malversatien. Daarom acht hij
beter het voorschrift niet te stellen
het zal niet gelden de lezers van
die balansen nog meer op een
dwaalspoor brengen, daar zij nu ten
laste denken den toestand te kennen.

De meerderheid is echter
van oordeel, dat de bepaling niet
drukkend zal werken en dat, al
kan niet alle kwaad voorkomen
worden, de balans toch altijd een
licht zal geven.

Met 5 tegen 4 stemmen, die van
den Heer Beelaerts, wordt de ver-
pligting tot openbaarmaking der
jaarlijksche balans aangenomen

en

en met algemeene stemmen de open-
„baarmaking der winst- en verlies-
„rekening.

71. De Heer Asser vestigt de aan-
„dacht op de wenschelijkheid van
publiekmaking van de statuten
en hare wijzigingen van alle
naamlooze vennootschappen, bene-
„dens van al wat verder voor de
kennis dier maatschappijen van
belang is, in één vergadering too-
„als door den Heer Diemen in Bel-
„gië geschiedt. De Stad zou zoo-
„danig werk een subsidie kunnen
geven. Spreker wenscht dat de ba-
„lans en de winst- en verliesreke-
„ning worden gedeponeerd bij het
handelsregister, en dat de bepa-
„ling worde voor de publiekma-
„king gegeven.

Houdt behalven dat de alge-
„mene beginsel voor publicatie
te stellen ook ten aanzien van
dit punt moeten gelden en dat
daarbij recht dient worden gelaten

op

op de artt. 65 en 70 der Belgische
wet en op art. 175. Italiaansch ond.
„wetb.

72. Dit vraagpunt wordt met alge-
„meene stemmen aangenomen.

73. Men treedt in eenige wisseling
van gedachten over de boekjaren
van rekening, waarbij de Heer Tijd-
„appel aan in overweging geeft,
om in de wet bepaald geen mini-
„mum te eischen, daar de praktijk
zich dan licht tot dat minimum
zal bepalen, hetwijl derden hier
hetzelfde maken vermoeden als de
aandeelhouders.

Met algemeene stemmen
wordt besloten, dat de balans zal
worden gepubliceerd, zooals bij
aan de aandeelhouders wordt aan-
„gelegd, met mindering van
de met aangegeven boekjaren van
rekening; de aanwijzing van die
boekjaren te doen bij de redactie
van het artikel.

De Heer Asser neemt op
gist

ziek, bij eenige directeuren van
zeer verschillende maatschappijen
inlichtingen in te winnen om-
trent hetgeen bij het ten opzigte
van de inrigting van de balans
gebruikelijk is.

De Voorzitter sluit de ver-
gadering ten 3½ ure.

De Secretaris: De Voorzitter:
(was get.) Beelaerts van Blokland. (was get.) J. Ly. Kist.

Negende Vergadering
op Maandag 22 Maart 1880.
in de bureaux van den
Raad van State.

De Voorzitter opent de ver-
gadering ten 10¼ ure.

Alle leden zijn tegenwoordig.

Afwezig met kennisgeving de ad.

"junct - Secretaris wegens ongesteldheid

De notulen der vorige verga-
"dering worden gelezen en goed-
"gekeurd.

In behandeling komt het voor-
"stel van den Heer van der Laeff
omtrent bijzondere voordeelen toe-
"gekend aan personen bij of kort na
de oprigting eener naamloze ven-
"nootschap. (Stukken N. 3).

Een opzigte van de uitdruk-
"king "bij eene acte" in art. 1. al. 1
geeft de Heer van der Laeff op
eene desbetreffende vraag te kennen
dat hij bedoeld heeft uit te sluiten
het aangaan van zoodanige over-
"eenkomsten bij briefwisseling, er
moet een bepaald stuk zijn waar
"in de overeenkomst is vervat,
eene acte. - Alle meer gebruikelijke
wetsteem geven onderscheidene
leden de voorkeur aan de invoe-
"ring "bij authentieke of onder-
"handsche acte." (vergl. voorts artikel
668 B. W., doch over het al de

niet

niet wenschelijke om brieven uit te sluiten, en dit zoo niet in de wet gelaten, althans in de Memorie van Toelichting nader te komen te geven, ontstaat verschil.

De Heer Tijmappel bestrijdt de uitsluiting en wijst op de handelsgewoonte om bij brieven aan dienstmeisjes aan te gaan.

De Heer Asser betoogt dat ook een brief eene acte kan zijn, want een geschrift is eene acte wanneer het strekt om uitdrukkelijk de constateren hetgeen daarin vermeld wordt.

Daar intusschen de Voorzitter en de leden van den Raad het uitsluiten van briefwisseling in casu wenschelijk bleven achten, stokten hieromtrent de stemmen.

Bij het voorlaatste lid van artikel 1 komt de vraag ter sprake, of de hier voorgestelde bepaling niet te gestreng is en leiden tot

kan tot eene willekeurige bevoor-
„deeling der maatschappij. Het
er is een bilateraal Contract geslo-
„ten, zal dan de vennootschap be-
„voegd zijn het aan haar gepraeste-
„de te behouden en gelve geene
contraprestatie te doen.

De Heer van der Laeff aan-
„voordt bevestigend, daar wanneer
de vennoot het door hem inge-
„brachte kan terugvorderen, dit
voor de vennootschap in dom-
„mige gevallen gelijk konde staan
met eene verpligting tot ontbindin-
„men gonde haar dus een regt ge-
„ven, dat zij niet gonde kunnen
gebruiken zonder zich zelve te
benadeelen.

De Heer Asser geeft in over-
„weging, om het voorlaatste lid
van artikel 1 weg te laten en in
plaats van de uitdrukking „zijn
tegenover de maatschappij kracht-
„teloos" te lezen: „kunnen op von-
„ding van de maatschappij voor-

leden

„den nietig verklaard"; het moet zijn
eene in integrum restitutio.

Voorts wordt onderzocht, of
het nog noodig is, overeenkomstig
het bepaalde in de 7e Afdeeling,
om afzonderlijk te gewagen van
inbreng door huwelijkscontracten
„doneeren en bij huwelijkscontracten
acten, dan wel of een en ander
genoegzaam in de formulering
van den Heer van der Loeff be-
„grepen is.

De Heer Fijnappel kan zulks
betwijfelen, daar de voorgeschre-
„ven publiciteit wel iemand die
iets te verliezen heeft aan de ge-
„wraakte handelingen, zal terug-
„houden, maar niet een prête-nom.
Hieraan knoopt zich vast de vraag,
op welk tijdstip men dient voor-
„stelt dat de hier bedoelde hande-
„lingen worden gepleegd.

De Heer van der Loeff
had op het oog den tijd van de op-
„richting der maatschappij, maar

is

is dit niet voldoende en maakt ook niet voor latere overeenkomsten van gelijksoortigen aard eene rege-
ling wenschelijk getroffen? Zoo ja, dan is het duidelijk, dat de hier voorgestelde verplichte publici-
teit niet kan baten aan hen die reeds aandeelhouders zijn vóórdat de bewuste overeenkom-
sten hen zijn geboden en gepubli-
ceerd.

Naar aanleiding van een en ander wordt besloten, het on-
derwerp nader in overweging te nemen en te behandelen in eene der eerstvolgende vergade-
ringen.

Aan de orde is de voort-
zetting der behandeling van de vraagpunten over de inaanbeve-
lenswaardigheid.

74. De Heer Asser verduidelijkt zijne beschouwing met deze vraag en zegt, niet te verwachten eene bepaling in dien geest van art. 47

H. v. K.

W. v. K., maar alleen een voorschrift
dat, bij de openbaarmaking der ba-
. lans als bijzondere waarschuwing
voor het publiek, nog uitdrukke-
. lijk op het hier bedoelde kapitaals-
. verlies zal gewezen worden. Een
dergelijk voorschrift wordt met 4
tegen 2 stemmen, die der leden
Pijnappel en Beelaerts, aangenomen,
nadat het behoud aan art. 47 W. v. K.
met algemeene stemmen door de
Commissie was vervorpen.

75. 76. Worden ontkennend beantwoord. De
de aanwezigheid van een zeker
bedrag aan kapitaal geen vereisch-
te voor de oprichting eener naam-
. looze vennootschap, dan kan ook
kapitaalsverlies geen reden zijn
tot ontbinding.

De Heer Beelaerts stelt voor,
in de wet de bepaling, dat op ver-
. zoek van een zeker aantal aan-
. deelhouders door een nader aan te
wijzen autoriteit (b.v. arrondisse-
. ments-Regtbank of Kamer van

Koophandel

koophandel) een onderzoek zal kunnen worden ingesteld naar den toestand der vennootschap, in den geest van het bepaalde bij artt. 56, 58 en 59 der Compagnieswet, waar dit onderzoek door den Raad of Staten geschiedt. Zie ook art. 51 Staatsblad ontwerp.

Op verlangen van den Heer Asser wordt besloten, dit voorstel te behandelen bij de vragen betreffende de bevoegdheid van de algemeene vergadering.

77. Deze vraag wordt hare beantwoording in de te nemen beslissingen over de volgende punten.

78. De Commissie is eenstemmig van oordeel, dat goedaanige bepaling geen aanbeveling verdient.

79. 79bis. Algemeen komt het onwenschelijk voor, om bij de wet aan alle of sommige Crediteuren van naamlooze vennootschappen, zekere Regten van toezigt

op

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT

of medebeheer toe te kennen, doch meer verschil bestaat over de vraag, of de wet althans moet voorzien, dergelijke regten in de statuten te verleenen.

De Heer Pijnappel bestrijdt het beginsel, dat in de vergaderingen zou worden medegesteld door Crediteuren, die niet verantwoordelijk zijn, over de delingen van hen die winst en verlies gaarne deelen en de verantwoordelijkheid dragen door den dagelijksen gang der onderneming: de obligatiehouders kunnen dezen ten nadeele der maatschappij de balans kunnen opdrijven. Spreker wenscht hunne regtmatige aanspraken langs anderen weg te waarborgen en acht daar toe aangewezen in art. 1307 B. W.

De leden Fruin en Beerts meenen dat in elk geval niet aan obligatiehouders een regt boven andere Crediteuren kan

verleend

verleend worden en dat dus alle schuldeischers der vennootschap hieromtrent behooren gelijk te staan. Eerstgenoemde bedrijdt voorts de onbestemde uitdrukking: invloed op de wijze van beheer; en ik merk den Voorzitter van gevoelen, dat ook men al toelaat dat Crediteuren deel kunnen nemen aan toezicht, zij echter uitgesloten moeten blijven van het beheer.

De leden van der Loeff en Olfers achten dat de wet ook dit laatste vrijheid moet geven. Het is niet irrationeel dat zij die aan eene maatschappij geld schieten, zich daarbij zekere regten voorbehouden, b.v. de benoeming van een bestuurder. Strikt men de vrijheid uit, zoo schaadt men het Crediet der vennootschappen. Dat, gelijk de Heer Tijnoffel zeide, aandeelhouders meer aansprakelijk zijn voor de gena-

men

"men besluiten dat mede stemmende
obligatiehouders wordt door den Heer
Hofer ontkend, die bovendien op-
"merkt, dat de belangen van der-
"den nimmer door de bedoelde
bevoegdheid kunnen worden bena-
"deeld.

Ten slotte wordt de vraag,
of de wet niet verpunnen om bij
de statuten aan Crediteuren een
recht van toezicht toe te kennen,
met algemeene stemmen beves-
"gend beantwoord. Of hun ook een
nader te omschrijven invloed op
het beheer zal kunnen worden toe-
"gekend, wordt door de leden van
der Kooff, Hofer en Beelaerts met
ja, door de overige leden met neen
beantwoord, zoodat daarover de
stemmen staken.

80. Alle leden stemmen in met
het gevoelen der Voorzitters, dat
indien voor enkele soorten van
maatschappijen (b.v. levensver-
"zekeringen, assurantiën, banken)

bijzondere

bijzondere voorschriften noodig
mogten zijn, deze behoefte voort-
„spruit uit het voorwerp der onder-
„neming en niet uit den vorm daar-
„onder zij zich voordoet als naam-
„looze vennootschap, zoodat door
„van te dezer plaatse kan worden
gewogen.

84. Wordt bevestigend beantwoord
bij de artt. 658. 661 van het Gewij-
„zigd ontwerp.

82. De Heer Dijnappel antwoordt
hierop ontkennend. Hij ziet niet
in, dat derden belang hebben bij
de benoeming van bestuurders; ont-
„breken deze, zoo spreekt met de
vennootschap gelijk aan.

Dat de Heer Beelaerts komt
tot gelijke conclusie. Hoe zal
men een regt geven tot benoe-
„ming waar voor den benoemde
geen verpligting bestaat tot
aanvaarding. Mogt voor de
belangen van derden een bijzon-
„der voorschrift noodig zijn. Zoo

Zou

Zou spreken overleen wenschen te
bepalen dat aftredende bestuurders in functie en aanspraketijk
blijven, totdat hunne opvolgers
de betrekking hebben aanvaard,
terwijl men bij overlijden of
afwezigheid de vennooten van
kunnen verpligten binnen een
bepaalden tijd in de vacature
te voorzien, onder sanctie dat
anders derden bevoegd zijn, de
ontbinding der maatschappij aan
te vragen.

De leden Asser en van der
Laeff verdedigen de bevoegdheid
van derden om bestuurders te
kunnen doen benoemen; de ont-
„slentenis van bestuurders van hun
„in sommige gevallen veel dege-
„lijk kunnen schaden. Bij ver-
„schappen wordt hierin voorzien
door art. 21 der wet van 12 July
1855 (Stbl. n° 102).

Met 4 tegen 2 stemmen, die
der leden Tijmappel en Beelaerts,

wordt

wordt de vraag bevestigend beant-
woord.

83. De Heer Grein heeft bezwaar
om ten opzigte van Commissaris-
sen eene bijzondere en zoo ver
reikende aansprakelijkheid aan te
nemen; in elk geval zoude behoo-
ren te blijken, dat zoodanig Com-
missaris tot de overtreding had
medegewerkt.

De Heer Asser merkt nog op,
dat hij hier alleen op het oog heeft
Commissarissen die regt van mede-
beheer hebben.

Onder die bepalingen wordt
de vraag bevestigend beantwoord.

84. De Voorzitter meent, dat de
bepaling van art. 1140 B. W. gemeg-
gaan in de behoefte voorziet.

Nadat hieromtrent in het breede
van gedachten is gewisseld, —
waarbij aan de vraag zich voordeed
of datgene wat eene overtreding
der Statuten is tegenover den ver-
koper, ook als eene onregtmatige

„ge daad kan beschouwd worden te-
„genover derden, — beslist de Com-
„missie eenparig om geene afzon-
„derlijke bepaling op te nemen,
maar de beoordeeling der hier
bedoelde daden en verzuimen
over te laten aan het gemeene
regt.

85. Alle leden zijn van oordeel, dat
daarvoor, hetzij volgens het Wetb.
„boek van Koophandel, hetzij vol-
„gens het gemeene regt aanspra-
„kelijkheid van bestuurders of Com-
„missarissen bestaat, die aan
„sprakelijkheid maakt zijn hoofd-
„zijn.

De Heer van der Laeff wes.
„tigt de aandacht op art. 52 der
Belgische wet en art. 27, al. 2
ontwerp 1871, volgens welke bepa-
„lingen de bestuurders enkt van
zijne aansprakelijkheid voor in-
„breuk op wet of statuten ont-
„heven is wanneer hij het feit
ter kennis heeft gebragt van de

eerst.

eerstvolgende algemeene vergade-
ring, of gelijk in art. 147 van het
Italiaansch ontwerp ter kennis van
Commissarissen.

Andere leden wenschten, dat
gelaten of de verpligting tot
zoodanige kennisgeving in de wet
zal worden opgenomen, in elk
geval de aansprakelijkheid der
bestuurders niet afhankelijk te
stellen van de nakoming van
dien pligt. Dat wordt aangege-
ven, om in de wet voor te schij-
ven, dat niets - mededeeling van
hetgeen met de wet of statu-
ten strijdt of van hetgeen den
maatschappij schade,
zal worden beschouwd als een
zoodanig.

De voorstel van den Heer
Evers besluit meer, bij het sub no 3
gemaakte voorbehoud van de
regeling der aansprakelijkheid in
bijzonderheden ook deze quaestie
te reserveren.

86. Wordt bevestigend beantwoord.

87. De vraag vindt hare beslissing in hetgeen omtrent de volgende vragen zal worden beslist.

88. Beantwoordt met toestemmend.
Ofder commissarissen wordt hier en elders steeds het Collegie van Commissarissen verstaan.

89. De Heer Beelaerts zegt, dat de z.i. niet aan te bevelen leer om alleen ten gunste van derden en niet ten gunste van de vennoten bindend regt te scheppen, er toe gelei heeft om ook hier de parenthesis in vraag 87, afwijking bij de statuten, toe te laten. Hij bestrijdt deze opvatting; derden worden z.i. juist 't meest gebaat wanneer de wet aan de vennoten de noodige regten verzekert tegenover het bestuur; vergunt men afwijking bij de statuten, dan zal het eene algemeene formule worden om aan dergelijke wetsbepalingen

te

te derogeren. Spreker stelt voor, om eene bepaling op te nemen in den geest van art. 10 der wet van 17 November 1876 (Stbl. n°. 227) tot regeling der Coöperatieve vereenigingen.

Hierop wordt besloten met 5 tegen 1 stem, daar de Heer Asser hier geene dwingende bepaling bij de wet wil opleggen.

90. Wordt bekrachtigend beantwoord, en op voorstel van den Heer Boer, Loots, worden met 4 tegen 2 stemmen, die van de Leden Asser en van der Loeff, de woorden „behoudens Contraire bepaling in de statuten" geschrapt.

91. De sub a - e vermelde punten worden achtereenvolgens aangenomen. De Heer Beelaerts geeft te kennen, dat hij voor sommige bepaalde ondernemingen, niet name voor wijziging van statuten, in de wet ook een minimum van aandeelen en

Idem

van toestemmende stemmen noodzakelijk acht, waarvan bij de Statuten niet zoude mogen worden afgeweken. Deze quaestie blijft aangehouden.

De Voorzitter sluit de vergadering ten 4 ure.

De Secretaris: (was get.) Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter: (was get.) J. G. Kist.

Tiende vergadering op Zaterdag 27 Maart 1880 in de Raadkamer van den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de vergadering ten 10 1/4 ure.

Alle leden zijn tegenwoordig.

Afwezig met kennisgeving de adjunct-Secretaris wegens ongesteldheid.

De

De notulen der vorige ver-
gadering worden gelezen en goed-
gekeurd.

Aan de orde is de aanteke-
ning van de behandeling der
vraagpunten over de naamloze
vennootschappen.

92. Deze vraag wordt in beginsel
door alle leden toestemmend beant-
woord.

De heer Tijnappel wijst echter
op het gevaar dat bestaanders een
vennootschap het stemrecht bij de
statuten zoodanig zouden kunnen
regelen, dat daardoor alle wettelij-
ke bevoegdheden aan de vennoo-
ten toegekend, illusoir zouden
gemaakt. Bij de bespreking der
bijzonderheden in de volgende vra-
gen zal worden overwogen, of
de wet dienaangaande iets kan en
moet voorschrijven.

93a. De heer Hofker licht de vraag
nader toe en stemt aan, dat bij de
redactie ook gelet is op de voor-

stellen

„stellen van den Heer van der Loeff
in de J. en O. Vergadering nopens
de bevoegdheid voor vennooten om
uitgeschreven storting op enkele
aandeelen te concentreren en de
„ze daardoor aan sommige te kun-
„nen stellen, alsmede om een
aandeel door hetzelfde middel
in onderaandeelen te splitsen.
Na uitwisseling van gedachten ver-
„duidelijkt spreker nog nader de
bedoeling door de woorden „en
voor de gezamenlijke onderaan-
„deelen waarin een aandeel ge-
„splitst is" te vervangen door: „en
voor zoovele onderaandeelen als
waarvan het nominale bedrag
dat van één aandeel uitmaakt".
Algemeen wordt dit begrip
door de Commissie als juist erkend,
en insgelijks, dat het stemrecht
niet evenredig moet zijn aan het
bedrag dat op een aandeel gestort
is. Aan het aandeel als zoodanig
is het stemrecht verbonden onaf-
„hankelijk

„hankelijk van het daarop gestort
bedrag, maar juist daarom komt
het nominale bedrag van het aan-
„deel wèl in aanmerking, zoodat
de uitdrukking „ook dan wanneer
de aandeelen niet alle hetzelfde
nominaal bedrag hebben" door de
tegenovergestelde woorden vervan-
„gen.

Een maximum van stemmen
door één aandeelhouder uit te
brengen wordt in de wet niet be-
„paald. De Commissie toch ver-
„eenigt zich met het beloog van
den Heer Sloet, dat in beginsel,
als regel, iedens regt proportioneel
behoort te zijn aan zijn geldelijk
belang in de maatschappij, en
dat een maximum als middel
om te voorkomen dat niet een
groot aandeelhouder alle overigen
zou kunnen overstemmen, toch
niet baat, wanneer de bepaling
geen gemakkelijk is te ontduiken
door tijdelijke overdragt van

aandeelen

aandeelen.

93. Leenteverooden alle leden toestemmend.
Eene schriftelijke volmacht wordt
raadzaam geacht om de misbruiken
ken van mondelinge volmachten
te voorkomen. De Heer Kuyper
merkt op, dat ook bij schriftelijke
volmachten de kosten van zegel
en registratie kunnen worden uit-
gespaard.

De Heer Beelaerts vraagt
of nu met het vereischte van
schriftelijke volmacht als regel aan-
genomen, wellicht eene bijzondere be-
paling wenschelijk is omtrent de
vertegenwoordiging van gehuwde
vrouwen, van minderjarigen, enz.

De Commissie antwoordt ont-
kennend; dit is eene quaestie van
burgerlijk regt, en de aard der
naamloze vennootschap eischt
geen bijzonder voorschrift.

94. Algemeen is men van oordeel,
dat bestuurders geen stemregt mogen
hebben over beslissingen hen persoon-

lijk

„lijk betreffende met inbegrip van
de goedkeuring van rekening en ba-
„lans. Afwijking bij de statuten
van dezen regel wordt niet verloof-
„baft.

Op voorstel van den Heer
Beelaerts Zuellen dehalve bestuur-
„ders hier ook commissarissen ver-
„melq worden. De bepaling be-
„hoort niet beperkt te zijn tot het
geval dat commissarissen deelne-
„men aan het beheer, want ook
buitendien kunnen zij bij beslui-
„ten persoonlijk belang hebben
b. v. als zij tantièmes genieten uit
de winst.

Het sub b vermelde optre-
„den als gemachtigden verschen
aanvankelijk onderscheidene leden
te verbieden, overeenkomstig art.
54. al. 2. W. v. K. Sedat evenwel
de Heeren van der Laeff en Ibofer
hadden beloogd, dat dergelijk ver-
„bod onmogelijk in te handhaven
en, hoe ook geredigeerd, steeds

Beelaerts

veelvuldig kal worden ontdaan,
besluit de Commissie om te dezen
aanzien geene bepaling voor
te stellen.

De Heer Beelaerts komt
terug op het door den Heer Pijnap-
pel bij n°. 92 aangeweten gevaar,
dat bestuurders door eene onge-
lijkmatige regeling van het
stemrecht zich eene dominante
overmacht konden verzekeren. Spre-
ker wenscht dit te beletten door in
de wet te bepalen, dat bestuur-
ders en Commissarissen zich bij
de regeling van het stemrecht niet
boven andere vennooten mogen
bevoordeelen.

De Heer Pijnappel geeft
in overweging een meer alge-
meen voorschrift, inhoudende,
dat de in de statuten voorkomen-
de regelen over het stemrecht
moeten gelden voor allen en
geene privilegiën mogen toekomen
aan sommige personen of categorien

van

van personen.

De Heer Asser beantwoordt een en ander. Men heeft zich niet te waarborgen tegen een misbruik dat thans volstrekt niet bestaat. Ook zouden onschuldige en nuttige regelingen door het bedaelde verbod den aanvrage worden getroffen. Op waarom zal men niets mogen bepalen, dat de voorzitter van het bestuur eene beslissende stem heeft? Op niets, gelijk de Nederlandsche Bank en Handelmaatschappij doen, dat alleen de aandeelhouders, die Nederlanders zijn, stemregt hebben? Op niets, dat b.v. een vennoot die in staat van faillissement verkeert, zijn stemregt verliest.

De Heer Beelaerts blijft, met het bereikte der Koninklijke bemiddeling vervalt, een waarborg tegen willekeur en overmagt van het bestuur zeer noodig achten. Hij meent, dat eene

Redactie

redactie kan gekozen worden, die
mij laat datgene wat naar de
voorbeelden van den Heer Kofer
mij moet blijven.

De Voorzitter stelt voor de
bepalen, dat de Secretaris en
Commissarissen als zodanig geen
meer stemmen mogen uitbrengen
dan andere vennooten. Met 4 te-
gen 2 stemmen, die van de heren
van der Loeff en Kofer, wordt eene
bepaling in dien geest aangenc-
men; de juiste formulering daar-
van te reserveren tot de redac-
tie.

95. De vraag wordt algemeen beant-
woord bevestigend.

96. Het eerste deel der vraag wordt
als van zelf sprekend beschouwd.
Met betrekking tot het tweede gedeelte betreffende
de quaestie: Zal wijziging der
statuten geoorloofd zijn, indien
de statuten daartoe de vrijheid
niet geven? De Commissie ant-
woordt hierop ontkennend. Het heeft

de

de Heer Hofer een praktisch bezwaar,
daar dergelijke bepaling in de
Statuten kan vergeten zijn, en
de ook in het algemeen moeit be-
palen vaak het meest voorkomt
en het meest menschelijk is, doch
theoretisch is het juister om al-
gemeenheid van stemmen te eischen
en ook sprekers meent den Statte,
Zich daaraan te moeten houden.

97.90. En ontspint Zich eene discussie
over de vraag, of met verandering
van deel in den vorm van wijze-
ging der Statuten zal toelaten.
Onderscheidene leden stonen aan,
hoe begrijpelijk het voor den wet-
gever is te onderscheiden tusschen
het meer of min ingrijpende van
statutaire wijzigingen. De Heer
Pijnappel Zou alleen uitgonde-
ring willen maken voor eene
Zoo radicale verandering van doel
van de maatschappij als
niet gunde kunnen worden aan-
gemerkt een bevordering te

Zijn

Zijn aan het reeds bestaande deel.

Met 5 tegen 1 stem, die aan
bastotgemeld lid, wordt echter de
stoten, dat de bevoegdheid tot
wijziging, mits mede name gegeven,
algemeen naar Zijn strijd laten.

99-103. De Heer Kuper is van oordeel,
dat de meeste cedten en ook de
onze een gevaarlijke leemte be-
vatten door niets de bepalen
omtrent de wijze waarop de
besluiten der algemeene verga-
dering behoorent te worden ge-
constateerd. Bij gemis aan elken
wettelijken vorm kan het hoogst
bezwarend Zijn ook in geval van
geschil volledig bewijs te leve-
ren van hetgeen ter vergadering
is besloten. Zijn de notulen ge-
teekend door het bestuur, zoo
kan het bestuur, en mitsdien
de maatschappij, zich daarop
niets afdoende beroepen. Een com-
missie van aandeelhouders is
evenmin voldoende, want hoe

Constateert

constateert men legaal, buiten het bestuur om, dat aan die Commissie het mandaat om de notulen goed te keuren is verleend. Spreker zou daarom als regel willen eischen eene notariële acte houdende het vergunnen van afwijkingen.

De meerderheid kan deze Conclusie niet deelen. Het is waar zijn de aangevoerde juridische bedenkingen niet ongegrond, doch in de praktijk doen zich weinig of geen moeijelijkheden voor. En dat de Wetsteller daarentegen de bezwaren tegen het vereischte van eene notariële acte niet te licht? Is de notaris niet de meest geschikte persoon om op te teekenen wat in dergelijke doms vrij vervaande vergaderingen verhandeld is? Toch levert zijne acte authentiek bewijs. Stel er blijkt laken van vergissing, hoe staat de aandeelhouder dat authen-

tiek

„niet bewijs krachteloos maken. Het
„is niet menschelijk voor talrijke ver-
„gaderingen de formaliteiten te
„vermenigvuldigen, maar men
„drage zorg bij het aannemen van
„eenigen vorm, dat deze niet de
„uitsluitend mogelijke zij en dat
„er minachtends gebruik kan ge-
„maakt worden van tegenbewijs.

De Voorzitter brengt het
eerst in omvraag punt 102. Voor
het daarin sub a vermelde wordt
de notariële vorm met alge-
„mene stemmen als vereischte
aangenomen, maar voor b en c
verworpen met 4 tegen 2 stem-
„men, die van den Voorzitter en
den Heer Sluyter.

Punt 103 is door deze de-
„cisie vervallen.

Hierop teruggekomende tot
vraag 99 wordt deze met 4 tegen
2 stemmen, die van den Heer Lacroix en Heer Kruimel, bevestigend
beantwoord, maar daarentegen

ontkennend

ontkennend vraag 100. en wel inge-
lijks met 4 tegen 2 stemmen, die
aan de leden van der Laeff en Stofer.

Bij vraag 101 wordt eene an-
derteekening van het proces-verbaal
door alle aanwezige aan-
deelhouders en gemagtigden
minder practisch geacht, daar
gemeenlijk vóór het sluiten der
vergadering veelal verkrijgbaar. De
moeijelijkheid om regtsgeldig te
bewijzen dat zij die teekenden, tot
teekening bevoegd waren en dat er
geene andere aandeelhouders tegen-
woordig waren dan die geteekend
hebben, blijkt overigens ook
hier voor.

Na wisseling van gedach-
ten, waarbij de Heer Stofer o.a.
nog wijst op § 45 Duitsch-
ontwerp über Actiengesellschaften
en Commanditgesellschaften auf
Actien, geeft de Voorzitter in over-
weging om te bepalen, dat de
besluiten zullen genotuleerd wor-

den

den door eene Commissie van drie
leden moeten buiten de bestuurders,
te benoemen in den aanvang van
en door de Vergadering. Zijn er
minder dan drie leden tegen-
woordig, dan wordt die taak door
alle aanwezigen vervuld. Dit
Voorstel wordt aangenomen met 5
tegen 1 stem, die van den Heer Ayser.

De Heer Beelaerts brengt
in herinnering de aan het slot der
vorige Vergadering onbeslist ge-
bleven vraag (91 Cat. L.), of voor
wijzigingen der Statuten meerder-
heid vereischt dan voor andere beslui-
ten der algemeene Vergadering.
Hij stelt voor, eene bepaling op
te nemen in den geest van art. 30.
tweede lid, Ontwerp 1871. De leden
meenen, dat tegen verwaarloozing
gen gewijzigd worden en afwij-
king van de bepaling niet ge-
oorloofd zijn evenmin als in de
Engelsche Companiewet. Met

Goedkeuring

„oordanig voorschrift behoefde te zijn.
„niet maken te worden onderscheiden,
„op de wijzigingen al dan niet
„de grondslagen gelde der onder-
„neming raken.

„De Heer Kuper acht ook
„hier geene bindende bepaling wen-
„schelijk. Waartoe zal men de
„wijsheid der vennooten bepeinen?
„Het gevolg is, dat eene minderheid
„van aandeelen, die zich wellicht
„in handen van een Consument be-
„vinden, eene nuttige wijziging
„kan tegenhouden.

„Bij de aandraag wordt: a.
„met algemeene stemmen aangenomen
„eene bepaling in den geest
„van art. 38, al. 2, Ontwerp 1871. b.
„met 4 tegen 2 stemmen, die van
„de leden van der Laeff en Kuper, be-
„paald, dat afwijking bij de stat-
„uten niet geoorloofd is. Of eene
„meerderheid van 2/3e of van 3/4e der
„stemmen noodzakelijk is, zal bij de
„Redactie blijken.

104. De Heer Beelaerts acht het van veel belang, dat aan de ver-
„mooten gewaarborgd worde de
vrije keuze van het bestuur. Daar-
„toe moeten zij ook: 1°. de tractes-
„menten vaststellen, 2°. niets afhan-
„kelijk zijn van eene bindende voor-
„dragt van personen, 3°. noch van
een te langdurigen tijd waarvoor
bestuurders zijn aangesteld.

De Heer Bruin spreekt in
gelijken zin en wijst op het nadeel,
dat het bestuur zich door cöopta-
„tie kan aanvullen.

De Heer Asser wil ook hier
aan de vennooten volledige vrij-
„heid laten om die regeling te
krijgen welke hun het best voor-
„komt. Zij maken desverlangende
ook aan derden de benoeming van
bestuurders kunnen opdragen.
Bovendien laat zich geen wet het
geval denken, dat een bekwaam koop-
„man zich de benoeming tot be-
„stuurder eener vennootschap alleen

laat

laat overgevallen wanneer zijne functie voor eene reeks van jaren vergeten is.

Na re- en duplick verklaren de Voorzitter en de leden van der Loeff en Asser zich ten gunste, en de overige leden tegen het stelsel om absolute vrijheid te laten aan de Statuten omtrent het benoemen van het bestuur, zoodat hiervoor de stemmen staken.

Door het geval, dat ten stotte de Commissie eene andere wijze van benoeming dan door de meerderheid mogt vinden, stelt de Heer Beelaerts voor, dat in alle gevallen waarin de benoeming niet aan de vennooten verblijft, die benoeming althans uit eene door de vennooten op te maken bindende voordracht moet geschieden.

Dit voorstel wordt met algemeene stemmen aangenomen.

105. Over het antwoord op deze vraag staken wederom de stemmen, daar dezelfde leden zich voor en dezelfde

leden

leden zich tegen verklaren als on-
der 104 is vermeld.

106. Wordt bevestigend beantwoord.

107. De Commissie besluit eenstem-
mig, in de wet te bepalen, dat
de aanstelling van bestuurders, ook
dan wanneer deze voor een bepaal-
den tijd zijn gekozen, ten allen
tijde kan worden herroepen.

Bij de gedachtenwisseling over
de volgende punten blijkt ech-
ter, dat de Heer van der Laff
zich alleen verenigt met de herroe-
pelijkheid wegens bepaalde re-
denen ontleend b. v. aan het sleeht
waarnemen der betrekking, ter-
wijl de meerderheid voorstaat
eene onbeperkte wijheid van her-
roeping ook zonder opgave van
redenen.

De Heer Gruin zegt, dat ge-
mis van voldoende redenen
alleen aanleiding kan geven tot
schadevergoeding, men denke b.v.
aan het ontslag van den schipper,

Overeenkomstig

overeenkomstig art. 320 W. v. K.

108. Wordt door alle leden bevestigend beantwoord.

109. De Commissie acht het raadzaam speciale waarborgen in de wet als gevolgtrekking te vermelden; zij zijn, gelijk de Heer Kuyper opmerkt, van tweederlei soort, zij betreffen namelijk zoowel de oorzaken waarom, als de wijze waarop het ontslag verleend wordt.

De Heer Beelaerts zegt, dat men daardoor zich zal hebben te waken, dat niet te dikwijls, gelijk men thans wel eens bespeurt, de herroepelijkheid illusoir maken door daaraan bij de statuten een zoodanige clausule paenalis te verbinden, dat het feitelijk voor de vennooten onmogelijk wordt om een bestuurder te herroepen, zoo men de vennootschap niet aan een ontzaggelijk financieel nadeel wil blootstellen. In zulke gevallen moet thans de

kantonrechter

Koninklijke bemilliging aan de acte ontbraken.

Na wisseling van gedachten besluit de Commissie, de aanwijzing der speciale waarborgen die men bevoegd zal zijn in de statuten op te nemen, te doen plaats hebben bij de redactie.

De Voorzitter sluit de Vergadering ten 2½ ure.

De Secretaris:
(was get.) Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter:
(was get.) J. G. Kist.

Elfde Vergadering
of Zaterdag 3 April 1880.
in de raadkamer van
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de Ver-

gadering

vergadering.

Alle leden zijn tegenwoordig.
Afwezig de adjunct-Secretaris,
wegens ongesteldheid.

De notulen der vorige Ver-
gadering worden gelezen en goed-
gekeurd.

Aan de orde is de voortzetting
van de behandeling der voor-
punten over de naamloze Ven-
nootschappen.

110. Algemeen is men van oordeel,
dat de wet niet behoeft te ge-
wagen van de bevoegdheid om
vrouwen tot bestuurderessen te
kiezen.

De Heer Beelaerts wenscht
bericht te zien, of firmas en naam-
loze vennootschappen ook bestuur-
ders kunnen zijn van naamloze
vennootschappen. Belang is gedu-
rende eenigen tijd de Koninklijke
Nederlandsche Stoombootmaatschap-
pij bestuurderes geweest van de
Stoomvaartmaatschappij Zeeland.

De

De Heer van der Laeff ziet geen reden, waarom dit niet geoorloofd zoude zijn.

De Heer Asser wenscht het te verbieden, daar het begrip der verantwoordelijkheid van het dienen anders op bedenkelijke wijze zoude worden ondermijnd; men moet den bloote natuurlijken persoonen hebben op wie men zijn regten kan verhalen.

De Heer Tijnappel beaamt dit; het doel eener maatschappij kan toch niet louter bestaan in het beheeren van eene andere. Hij verwacht in de wet hieraan te gemoeten, daar het dan niet den aard der zaak ongeoorloofd is.

De Heer Beelaerts betwist zulks met het oog op de feiten die zich hebben aangedaan en het verschil in den kring der Commissie. (Zgl. ook Voorl. Verslag op art. 21 Ond. 1870 in fine).

Met 14 tegen 2 stemmen, die aan

van de leden van der Laeff en Tijn-
„appel, bepaalt men, dat de quaestie
in de wet behoort te worden beslist,
en daarop vereenigt de vergade-
„ring zich, mede met 4 tegen 2
stemmen, dat de leden van
der Laeff en Beelaerts, met het
voorstel des Voorzitters, om in de
wet voor te schrijven dat alleen
natuurlijke personen bestuurders
zullen kunnen zijn van eene naam-
„loze vennootschap.

111. Wordt aangehouden tot na de
beslissing over vraag 117. Het ond.
„wordt toch van verschillen naar-
mate de verhouding tusschen de
bestuurders en de maatschappij al
dan niet als lastgeving zal wor-
„den aangemerkt. In het eerste
geval kan misschien de bepaling
van art. 1850 B. W. voldoende zijn.

112. In de wet zal worden inge-
„gedenkt, dat tot bestuurders zoo-
„wel vennooten als niet-vennoo-
„ten kunnen gekozen worden, ten

„Zij

„Zij de Statuten anders bepalen.

113. De Heer Asser wijst op het ge-
„wigt van deze en de volgende
vragen. Ook wordt in Statuten
bepaald, dat aandeelen aan be-
„stunders onvervreemdbaar zijn,
maar gedoogt de bestaande wet-
„geving wel dat men desverzocht
zoodanige bepaling behoudens
toepasse? Men heeft hier te on-
„derscheiden tusschen aandeelen
op naam en aandeelen aan toonder.
Voor de eerste zijn de regelen
der wet van 8 July 1874 (Stbl. n. 95)
omvattende. Het is bij het Ge-
hoord komen dier wet op de aan-
„deelen in maatschappijen gewe-
„gen, maar men kwam niet tot
een helder resultaat. Bezwaarlijk
toch is dit regt te amalgameren
met gewone schuldvorderingen,
en aan wie moeten de kennis-
„gevingen geschieden voorgeschre-
„ven bij het gewijzigd art. 1199,
B. W.? Dat de aandeelen aan

toonder

toonder bekreft, geraakt men ook
in moeijelijkheid, want bezitter is
hier de bestunder, en voor het
geval er slechts één bestunder
is, kan men ook niets door een slot
met ongelijkwerkende sleutels of
dergelijk hulpmiddel voorkomen,
dat de bestunder den waarborg
tegen zich zelf bewaart.

Na omstandige uiteenzetting
van denkbeelden, waarbij in ond-
"woord aan den Heer van der Loeff
door den Heer Asser wordt gezegd,
dat naar ons burgerlijk recht
aandeelen op naam onlichamelij-
"ke zaken zijn, al worden zij door
den wetgever ook behandeld als
"of zij lichamelijk waren, zoodat
art. 1199 en niet art. 1198 in dezen
aan toepassing is, besluit de Commis-
"sie tot een bevestigende beant-
"woording der vraag. De Voor-
"zitter en de Heer Pijnappel ach-
"ten wel is waar bijzondere be-
"palingen in dezen minder noo-

"dig

„dig, maar kunnen zich ten slotte
„toch met het gevoelen der overige
„leden vereenigen.

114. Wordt eenparig toestemmend be-
„antwoord.

115, 116. De voorstel van den Heer Sanders
Laeff zal in de wet worden ge-
„zegd, dat de hier bedoelde aan-
„deelen aan toonder kunnen te depo-
„neren in de Consignatiekas, ten-
„zij de statuten anders bepalen.
De Heer Fruin maakt daar-
„bij reserves omtrent de toepasse-
„lijkheid der wet van 26 Mei 1841
(Stbl. N. 41) en het ter uitvoering
daarvan genomen besluit van 1 Feb.
1876. (Stbl. N. 36). (Vgl. art. 1442,
N. 2, B. W.).

117. De Heer Fruin beplaits eene ont-
„kennende beantwoording der vraag.
De wet legge den Regter niet
aan banden door het opnemen
van dergelijke doctrinaire be-
palingen. Bovendien is het
niet volkomen juist, hier van

toegang

lastgeving te spreken. De bestuurs-
„deur aan een regtspersoon zijn
„taak opgaven, niet in eigenlijken
„zin mandatarissen van het Kerke-
„lijk lichaam. Bijzondere bepalingen
„bepalingen aan den titel aan
„het B. W. over lastgeving kunnen
„hier niet aan toegepast zijn,
„zie b.v. de artt. 1833, al. 2, 1835, 1840,
„1843 B. W.

De meerderheid acht deze
beginsels niet voldoende. De
regtsgevolgen van het mandaat
passen op de regtsverhouding van
het bestuur tot de vennooten.

Hetzelfde de vennooten ook vrouwen
en minderjarigen tot bestuurder
aan de stellen, met inachtneming
van den regel van art. 1835 B. W.
en van de bepalingen nopens de
„openbare koopvrouw", zoo be-
„hoort de wet dit mij te laten.
Erkenning van het begrip van
lastgeving biedt ook groote ver-
„eenvoudiging, daar dan titel XVII,
Boek

„Boek III B. W. gelde, voor zooveel
„daarvan in den titel over de naam-
„looze vennootschappen niets wordt
„afgeweken."

Met 5 tegen 1 stem, die van
den Heer Fruin, wordt de verhan-
„deling toegelaten over de bedenkingen en
de maatschappij verklaard te
zijn die aan toestemming, en met
4 tegen 2 stemmen, die van de le-
„den Fruin en Tijnappel, besloten,
dat dit begrip in de wet zal mor-
„den uitgedrukt.

De woordvoerder van den Heer Ke-
„ser verklaart de Commissie zich
ten gunste van eene bepaling,
strekkende om te doen uitko-
„men, dat het mandaat der be-
„stuurders, tenzij de statuten an-
„ders bepalen, is algemeen en ook
omvat de handelingen vermeld
in het tweede lid van art. 1833,
B. W. In den regel toch reikt
de bevoegdheid van het bestuur
aanmerkelijk verder dan het

vereffenen

verrichten van daden van beheer.
(Vgl. art. 44 België).

De Heer Beelaerts bespreekt de gevolgen voor derden van een beperking van het mandaat der bestuurders door de vennoten. Hij verwijst de leer van art. 231, al. 2, N.B.W.B.G.B. dat, in verband met het daaromtrent de procura aangenomen stelsel (artt. 43, 116 N.B.W.B.G.B.), dergelijke beperkingen ten aanzien van derden onverwaarde lijk nietig verklaart. Spreker stelt voor in de wet te bepalen, dat beperkingen aan de bevoegdheid van bestuurders alleen dan tegen derden kunnen werken, wanneer en voor zover zij zijn gepubliceerd.

Dit voorstel wordt met algemene stemmen aangenomen.

Hierop besluit men terug tot nadere overweging en beslist te volstaan met het algemeen voorschrift van art. 1850, laatste lid, B.W.

111

M.D.

118. Wordt door alle leden aangenomen.

Aanwezig, nadat de Heer van der Laeff had verklaard dat er geen reden is, om, voor de statuten gewijzigd, voor de naamlooze vennootschappen bij de wet af te wijken van den regel der minder gestrenge aansprakelijkheid voor het geval de betrekking onge- daliceerd is. (Zy. art. 1829 B. W.).

119. wordt zijn aanwezig in de beraadslaging over de volgende vragen.

120. De Voorzitter zou eene bepaling wenschen in den geest van art. 148 Italiaansch ontwerp en van art. 50 der Belgische wet.

Met 5 tegen 1 stem besluit men echter, dienaangaande geene bijzondere bepaling op te nemen, daar de meerderheid het onmogelijk acht hieromtrent in de wet een afdoenden waarborg tegen verkeerde handelingen te beramen, zonder ook zeer gevaarlijk

de

„de transactiën te belemmeren.

121. De Heer Pijnappel zegt, dat ter „wijl de sub N°. 120 bedoelde hande„lingen om eene eene schuldig, dan „ieder een onschuldig karakter „hebben, het door Deskundigen spe„culeren in aandeelen en dividen„den steeds laakbaar is.

Nadat echter door den Heer Fruin was opgemerkt, dat de on„voorwaardelijke verantwoordelijkheid „van Deskundigen tegen het bedoel„de feit de beste waarborg is, wordt met algemeene stemmen besloten, „geene afzonderlijke verbodsbepa„ling op te nemen.

122. Ook hieraan behoort de wet te „wijzigen. De Heer Asser toont aan: 1°. dat wanneer de twee maatschap„pijen niets met elkaar gemeen „hebben, de gelijktijdige waarne„ming van beide betrekkingen „door dezelfde kan zijn; 2°. dat „het criterium bezwaarlijk zou zijn in „de veel speciale gevallen aan te„

„genwijzige

„gestrijdige belangen aan te wij-
„zen waardoor zich het verbod zou
moeten beperken; 3°. dat hetzelfde
dan ook zou moeten gelden voor het
gelijktijdig drijven van een eigen
zaak.

123 is reeds beantwoord door de aanmer-
„king van het voorstel van den
Heer Kosper sub 117.

124. De leden van der Loeff en Kosper
meenen dat, zoo de wet geen bestuur geene bevoegdheid heeft om
stortingen uit te schrijven. Andere
leden spreken dit tegen.- Daar er
dus twijfel bestaat, beslist men,
de bevoegdheid uitdrukkelijk in de
wet toe te kennen, waar zij niet
door de statuten wordt uitgeloten.

125. Na wisseling van gedachten is
men van oordeel, dat de wet het
bestuur moet beschouwen als een
collegiale eenheid, en voorschrijven,
dat meerderheid van stemmen ge-
noegzaam is; bij aanwezigheid
van twee bestuurders in de statuten.

mij

„ming van beiden vereischt. Zoveel
de wet en de statuten, dan zoo strikt
genomen steeds eenparigheid van
stemmen noodig zijn.

De Heer van der Laeff stelt
de vraag, of ieder bestuurder indi-
„viduëel de maatschappij naar bui-
„ten kan verbinden.

De Heer Tijnappel meent
wel, dat ieder lid van het bestuur
moet geacht worden te handelen
met toestemming zijner medebe-
„stuurders, doch met uitzondering
van het geval dat aan hem met
wie hij handelde, bekend was eene
tegenovergestelde beslissing der me-
„debestuurders.

Na andersoortige zijden wor-
„den bedenkingen geopperd tegen
het in de wet erkennen dezer uit-
„zondering die op haar beurt nood-
„wendig tot verdere uitzonderin-
„gen zou leiden.

Een stotte vereenigend sloot
alle leden met het voorstel van der

Laeff

Laeff. strekkende om Zonder uit-
„gondeningen in de wet te bepa-
„len, dat behoudens de Regelen der
Statuten, ieder bestuurder bevoegd
is om namens de maatschappij
te handelen.

126. 127. De Heer Beelaerts verzoekt
in de wet de verplichting op te
nemen, dat het bestuur Rekening
doe aan de aandeelhouders en wel
in de jaarlijksche algemeene ver-
„gadering die de Commissie sub
N. 90 besloten heeft, dat in elke aan-
„deelmaatschappij zal gehouden
worden.

De Heer Asser wil ook hier
de termijnen vrijlaten om iets
anders te bepalen; zij kunnen daar-
„bij belang hebben, ook om Coupu-
„ren minder op de hoogte te
brengen van den gang hunner zaken.

De Heer van der Laeff stemt
geen bij dit gevoelen aan; beide
Sprekers wijzen op het onbetaamelijke
„der van de algemeene vergade-

„ring

"sing als waarborg en achten haar
in vele gevallen een ongeschikt
Collegie voor het opnemen eener
rekening. Een raste of afwisselend
"de Commissie is daartoe veel beter
bekend. En waar gaat men heen?
Mach de algemeene vergadering
de rekening goedkeuren, dan moet
zij die ook met kennis van zaken
kunnen beoordeelen; art. 16 der wet
tot regeling der Coöperatieve ver-
"eenigingen vordert dan ook over-
"legging van "de noodige bescheid-
"den", alzoo moeten b.v. ook de na-
"men der debiteuren bekend worden,
en toch is dat praktisch niet raad-
"zaam.

Indien de leden Kruin en Rijp-
"appel. Met den Heer Beelaerts
Rijn bij aan voordeel, dat de wet
noch het beginsel van open-
"baarheid mede maakt medebrengen
het beginsel van oppermacht der
algemeene vergadering. Die
vergadering moet nimmer afstand

Doen

daad van haar regt om de partie
naar het beslum goed of afteleuren.
Zij kan zich door commissien van
allerlei aard laten voorlichten en
praeadviseren zooveel zij noodig
keurt; deze kunnen onderzoeken
en voorbereiden, maar de beslis-
sing mag zij zich nimmer uit
handen laten nemen. Toegegeven,
dat zoo een achteraan de goedkeu-
ring der rekening door de ver-
gadering kan wezen een blooke
formaliteit, toch dat toch waar de
stand van zaken het eischt, die
bevoegdheid aan goed- of afkeu-
sing een reen degelijke waarborg
blijken te zijn.

Vandaar nog de Heer Boes
laars had opgemerkt dat het be-
gaan van onderzoek publiek-
heid en openlegging van boeken,
zoo noodig kan worden onderaan-
gen door een bepaling in den
geest van die voorkomende in de
vierde zinnede van art. 650 Zuid.

Secret

„desen ontwerp, besluit de Commis-
„sie met 4 tegen 2 stemmen, die der
leden van der Laeff en Stoffen, dat
van de verpligting tot jaarlijksche
rekening aan de algemeene aan-
„gadering geene afzonderingen zullen
worden toegelaten.

120. Wordt met gelijke stemmenhouding
van dezelfde leden bevestigend be-
„antwoord.

121-132. Over deze vragen wordt breedvoe-
„rig van gedachten gewisseld, in
verband ook met het aangenomen
begrip van toevoegsel en met de
bevoegdheid van den mandatario om
zich anderen te substitueren (art.
1840 B. W.).

De Heer Staes vestigt de
aandacht op de aansprakelijkheid
tegenover derden en stelt het ge-
„val, dat personen die meer acci-
„denteel daden van beheer verrigten,
b.v. Commissarissen, desbewust der-
„gelijken het bestaan van een der
feiten die volgens art. 47 W. v. K.

tot

tot handelen moesten nopen.

De Heer Pijnappel wijst op verhoudingen als die van den administrateur der Hollandsche IJzeren Spoorwegmaatschappij, de Heer Beelaerts op in Indië aanwezige administratieurs van hier te lande gevestigde vennootschappen. Men heeft zorg te dragen, dat zij die in eenig opzigt als bestuurders handelen, niet hunne aansprakelijkheid aangaan door den naam van bestuurder te missen. De door het bestuur aangestelde personen zijn aan het bestuur ondergeschikt en het bestuur is voor hen verantwoordelijk, doch de zaak verandert wanneer de bedoelde personen regtstreeks door de aandeelhouders zijn benoemd.

Ten slotte verenigen zich alle leden met het voorstel der Commissie, om in de wet te bepalen, dat alleen die daden van bestuur verrigten, hetzij krachtens

een

eene bepaling van de statuten, het
bij krachtens een besluit der alge-
meene vergadering, den oprigte
van die daden als bestuurders zullen
worden aangemerkt.

133. geeft mede tot verderen bestuurs
aanleiding. Men is eenstemmig
dat in den regel de algemeene
vergadering bestuurders tot vervan-
wording heeft te roepen, zoodat
alleen subsidiair voor den bijzon-
deren aandeelhouder van zoda-
nig regt sprake kan zijn. Doch
ook onder dat voorbehoud bestaat
over het wenschelijke en over de
grenzen van dit regt verschil van
gevoelen.

De voorzitter en de steen stofer
wenschen iedereen individueelen
aandeelhouder bevoegd te ver-
klaren om niet alleen bij stilzitten,
maar ook in strijd met beslissin-
gen van algemeene vergaderingen
het bestuur voor den regter te
roepen. Een beroep van de noo-

zakelijkheid

„zakelijkheid dezer bevoegdheid der
„meldt de Voorzitter het feit van
eene algemeene vergadering der
deelaars, dat alleen de meerderheid
dividend zou genieten.

Andere leden betwijfelen een
algemeen regt van appèl voor de
individuele remooten op de be-
„sluiten der algemeene ver-
„gadering, en ontwikkelen bedenk-
„kingen tegen de leer dat eene
door die vergadering goedgekeurde
„de rekening en verantwoording
laden door den regter zou kunnen
worden afgekeurd op vordering
van een remoot die eenvoudig
de vergadering niet heeft bijge-
„woond. Op beperking van het be-
„doelde regt wordt door deze le-
„den in elk geval aangedrongen.

De Heer Asser neemt op
zich, eene redactie hieromtrent te
formuleren.

Gelijke toegeving doet de
Heer Beelaerts ten opzichte van

de

de door hem in de Gr. Vergadering
voorgestelde bevoegdheid tot onder-
zoek naar den toestand eener naam-
loze vennootschap, gelijk in Eng-
geland aan den Board of Trade
toekomt.

De Voorzitter sluit de verga-
dering ten 3 3/4 ure.

De Secretaris:
(was get.) Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter:
(was get.) J. G. Kist.

Twaalfde vergadering
op Zaterdag 15 April 1880
in de Raadkamer van
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de ver-
gadering ten 10 1/4 ure.

Alle leden zijn tegenwoordig.

Afwezig de adjunct-Secretaris Mr.

J. Gerr

„gen ongesteldheid.

„De notulen der vorige ver-
„gadering worden gelezen en goed-
„gekeurd.

„Zijn ingekomen van de kui-
„houdelijke Commissie van de
Tweede Kamer der Staten-Generaal,
een geschenk voor de leden, twee
exemplaren van het tot dusver ver-
„schenen gedeelte der beraadslagin-
„gen over het tegenwoordig Ont-
„werp van Koophandel, bevattende door
een Heer Voorzitter. - De Voorzitter
heeft bereids met een brief van dank-
„betuiging aan de huishoudelijke
Commissie geantwoord. - Word
aangenomen voor kennisgeving.

„Aan de orde is de voortzet-
„ting der behandeling van de maat-
„regelen over de naamloose ven-
„nootschappen.

133. „Met aanhaling van de op het
einde der vorige vergadering
hieromtrent gevoerde discussie, ver-
„klaart de Heer van der Loeff naders

de

de aandacht op de groote moeijelijk-
heden verbonden aan het toekennen
der overigens Z. i. Zeer redenaketij-
ke actie aan den vennoot tegen-
de bestuurders. Dezerzijds bestaat er
geen onmiddelijke regtsband tusschen
den bestuurder en den individu-
elen aandeelhouder, maar alleen
tusschen den bestuurder en de
maatschappij. Ten andere is er
een praktisch bezwaar betreffende de
vraag, waardoor zoodanige actie
tegen moet: in het een actie tot
uitkeering aan den individuelen
eischer of tot inbreng in de ge-
meenschappelijke kas? Spreker
zou aan het laatste de voorkeur
geven en wijst daarbij op het begin-
sel van art. 1143 Gemeenterecht.

De leden Grein en Tijnappel
hebben mede bezwaar tegen de
bedoelde actie en vragen of het niet
te wenschen is de zaak over te laten
aan de leer van het gemeene
regt omtrent schadevergoeding wegens

onregtmatige

onregtmatige daad, in verband met
de actie die aan ieder vennoot
toekomt tegenover de maatschap-
pij. Laatstgenoemd lid brengt nog
in het midden, dat de algemeene
vergadering moet waarderen de da-
den van het bestuur. Een bestuurder
kan van zooveel nut zijn voor een
maatschappij, dat zij hieven dan
hem te missen, gepleegde onregel-
matigheden op den duur over't
hoofd ziet. Moet dan zoodanig be-
stuurden nog steeds gevaar loopen,
met een actie aan een gezaleerd
aandeelhouder te worden besprongen?
Men denke b.v. het geval van den
Secretaris der Amsterdamsche Ka-
naalmaatschappij die de kas der
maatschappij betaal, en daarbij de
vraag rijst, of het bestuur dit niet
had kunnen beletten. De algemee-
ne vergadering heeft echter het be-
stuur gedechargeerd.

De Heer Asser zou bij nader
inzien wenschen te onderscheiden

dezelfden

tusschen de gevallen waar rekening
is gedaan aan en décharge verleend
door de algemeene vergadering, en
de gevallen waarin de algemeene
vergadering stilzwijgt en niet optoont
door de belangen der aandeelhou-
ders. Sprekers ervaring heeft hem
geleerd, dat de belangen der aan-
sooken veelvuldig benadeeld wor-
den door de laauwheid aan de al-
gemeene vergaderingen; van daar
zijn verlangen om althans in de
laatste gevallen zoodanige actie
aan ieder vermoed toe te kennen.
Het objeet der actie zal verschillen
naar den aard der geincrimineerde
handelingen. Zijn deze onherstelbaar,
dan loopt de actie zich op in scha-
devergoeding, zijn zij herstelbaar,
dan is de solutie aan meer bezwaar
onderhevig, want dan zal zoodanig
herstel veel in 't algemeen moeten
gelden, terwijl overigens toch het
regtsgevolg der actie behoort beperkt
te zijn tot hem die haar instelt.

De

De Heer van der Loeff voert
tegen de onderscheiding tusschen Ridd-
„ders en geadhereerend aan de alge-
„meene vergadering aan, dat men
dan de minderheid juist niet ten
beschermen in het geval waarin zij,
door de beslissing der vergadering,
het ergst zou worden onderdrukt. Spreker
geeft ten slotte het onderwerpel
van gedwongen arbitrage ten beste
voor alle geschillen over uitleg-
„ging en toepassing der statuten.
Hij dringt overigens aan op be-
„vestigende beantwoording der
vraag, opdat bij de redactie van
den titel de quaestie aan de orde
blijve.

De voorzitter van laatstgemeld
voorstel en in verband met de in
de vorige vergadering door den Heer
Roos toegezegde redactie kunnen
alle leden er toe besluiten, om
voorshands in sommige gevallen
den vereischte een regt toe te ken-
„nen, om bestuurders tot verantwoor-

„ding

„ding te roepen.

134. Wordt door alle leden ontkennend be-
„antwoord.

135. Algemeen is men van oordeel, dat
de wet over de benaming van Com-
„missarissen niet geheel kan zwijgen,
maar haar behoort op te dragen
aan de algemeene vergadering. Doch
zal het geoorloofd zijn van die
bepaling af te wijken?

De Heer Hofer verzoekt ook
hier vrijheid, om Commissarissen
niet te doen benoemen door de al-
„gemeene vergadering. Indien de
wet de vennooten vrijlaat om geen
„ne Commissarissen te hebben, moe-
„ten zij a fortiori geheel vrij blijven,
om ten aanzien van benaming en
werkkring zoodanige regelen te
stellen als zij 't meest raadzaam
achten; het meerdere sluit het min-
„dere in.

De leden Pijnappel en Beer
„laten betuigen dit; zij verzoeken in
de wet de benaming van Commissa-

rissen

„rijken geheel op dezelfde wijze de
„regelen als de benaming van het
„stemrecht. De vennooten zijn
„vrij om al dan niet speciale toe-
„zieners aan te stellen, doch ver-
„krijgen zij een toezigt, dan moet het
„toezigt geen fictie zijn, geen werk-
„tuig in de hand van het bestuur.

De Heer van der Loeff stemt
den Heer Asser. Ook het Staatsbe-
„lang vordert, dat aan de vennooten
in dezen vrijheid worde gelaten. Im-
„mers de Staat zou anders niet bij
magte zijn om voor zich te bedin-
„gen de aanstelling van Commissa-
„rissen in maatschappijen waarbij
zijn belang grootelijks betrokken is.

De beklijders antwoorden,
dat desgevorderd voor den Staat spe-
ciale maatregelen van uitzondering kun-
„den toegelaten.

De Heer Asser stelt voor, al-
„thans vrijheid van afwijking te ver-
„oorloven ten aanzien van Commis-
„sarissen die niet deelnemen aan

het

het beheer met verbod echter van de
" naming van Commissarissen door
de besturenden.

De Heer Beelaerts meent, dat
het onderscheid tusschen daden van
beheer en daden van toezicht in de
praktijk dikwijls moeijelijk te trek
" ken valt, zoodat hij ongezind is
een Lid belangrijk regtsgevolg te
verbinden aan het antwoord op de
vraag, of Commissarissen door het
deelnemen aan of het goedkeuren en
bekrachtigen van sommige besluiten
al dan niet moeten geacht worden
inlgelaten te zijn van het beheer.

Met 4 tegen 2 stemmen, die
aan de leden Tijnappel en Beelaerts
waren het voorstel Roper aangenomen.

Eenparig besluit men, dat naar
Commissarissen deel hebben aan
het beheer, den opzigter van hunne
benoeming hetzelfde moet gelden
als van die van besturenden.

136. is door het besluit dat 135 vervat
" len, maar in aansluiting daaraan

Wordt

wordt bepaald, dat bestuurders niet
mogen medewerken tot het opmaken
van bindende nominatien
voor Commissarissen, met regt eener
over dezelven mede te stemmen
in de algemeene vergadering.

137-143. Deze vragen worden beantwoord
in geheel dezelfden zin als ten
aanzien van bestuurders is geschied.

144. Wordt met ja beantwoord.

145. 146. De Heer Pijnappel is dan voor-
deel, dat beheer en toezigt toch
niet geheel kunnen worden gescheiden
gaarne. De meerderheid meende
echter hieromtrent geene grenzen
te trekken. Met 5 tegen 1 stem,
die van den Heer Pijnappel, besliste
men dus, volledige vrijheid te
laten, behoudens die regten welke
de Commissie steeds uitdrukkelijk
aan de algemeene vergadering heeft
voorbehouden.

147. is zoodo vervallen door de beslissing
genomen bij vraag 126.

148. De hier in de eerste plaats ge-

Veld

„stelde vraag moest met ja, en de
tweede met neen beantwoord, waar-
„door de derde vervalt.

149. Zoodr ontkennend beantwoord.

150, 151. Te dezen aanzien wendt men
zich de bepalen dat het belastend
bij vraag 83 en 84. De Heer van der
Loeff vestigt de aandacht op het
bepaalde in het laatste lid van
art. 213 der gemeentewet.

152. De Heer Strijn is aanmerkelijk
ongerind de hier bedoelde wijzig-
„ing van een deel van het toegijp
en misdrijven van een deel aan de
aansprakelijkheid te vrijwaren.

Zodat echter de leden van
der Loeff en Hofer hadden aange-
„toond, hoe juist die splitsing van
het toegijp eene doeltreffende be-
„scherming van de vermogen mo-
„gelijk kan maken, dewijl deskundi-
„gen zich dan veel voor kunnen stel-
nen voor het geheele bedrijf van
zaken met het toegijp willen be-
„lasten, besluit men, eene bepaling

Waarbij

waarbij zulks geoorloofd wordt verklaard, in de wet op te nemen, en wel met 5 tegen 1 stem, daar de Heer Beelaerts over dit punt in de wet wenschte te zwijgen.

De Heer Asser stelt mondeling nog een dubbel vragen betreffende Commissarissen:

a. Moet uitdrukkelijk geoorloofd verklaard worden, dat bestuurders en Commissarissen niet verantwoordelijk zijn wegens het toezicht te houden, in vereenigde vergadering de zaken beraden?

De Heer Pijnappel wenscht dit te verbieden, daar dan alle begrip van toezicht z.i. verdwijnt. De meerderheid echter acht dit geoorloofd, en meent dat eene uitdrukkelijke vergunning bij de wet niet noodig is.

b. Moet de wet als regel stellen, dat Commissarissen individueel, of dat zij Collectief toezicht oefenen?

Het individueel toezicht wordt

door

door de Commissie als regel aan-
genomen, als krachtiger werkende
dan Collegiale handelingen.

C. Moet ook iets bepaald worden om-
trent plaatsvervangende Commis-
sien?

De Commissie antwoordt ontken-
mend.

153. De hier genoemde redenen van
ontbinding - of, gelijk de Heer Stofer
liever zegt, van einde - der vennoot-
schap worden algemeen als juist
erkend en voorhands, met reserve
van die vermeld sub 156, als de
enige beschouwd. De stelling ech-
ter van den Heer Stofer, dat al
wat de algemeene vergadering doen
kan, per se ook door den ouderen
stemmenden veil dan alle aan-
deelhouders buiten die vergade-
ring geschieden kan, vindt tegen-
spraak bij den Heer Beelaerts,
die van oordeel is, dat ook den
den regt hebben op de nomen,
benijnen en beraadslagingen in

de

de Statuten als voorkang voorge-
schreven voor eene algemeene ver-
gadering, zoodat b.v. eene Statuten-
wijziging zonder die formaliteit
heen maar met inlassching van
alle aanvaarden tot stand geko-
men, zij niet valabel zou zijn.

De overige leden schaven
zich aan de zijde van den Heer
Kofer, maar over de vraag of dit
beginsel in de wet zal worden uit-
gedrukt, staken de stemmen, daar
de Voorzitter met de leden van
der Laeff en Kofer zulks wèl, de
overige leden niet in de wet men-
schen te vermelden.

154. Eene bepaling in den geest van
art. 43 Ontwerp 1871 zindt algemeen
bijval. Ook de tweede zinsnede
van dat artikel betreft, zoo zal
worden voorgeschreven de bijvoe-
ging in de stukken der vennoot-
schap van de uitdrukking „in li-
quidatie" of iets dergelijks.

155. Goedkeurend beantwoord.

156-160

156-160. De Heer Pijnappel ontwikkelt
onderscheidene bedenkingen tegen
het erkennen van het faillissement
als reden van ontbinding der
naamloze vennootschap. Dat stel-
-sel geeft aanleiding tot eene reeks
van fictiën, daar in werkelijkheid
de maatschappij ook nog na het
faillissement werkt en waarken moet.
Dat stelsel dwingt tot de onna-
-tuurlijke theorie van het herle-
-ven der naamloze vennootschap,
na een gehomologeerd accoord. Dat
publieke personen steeds niet
door het faillissement, maar dan
de naamloze vennootschap? Niet
het faillissement, maar alleen de
insolventverklaring maakt reden
van ontbinding uit. De alge-
-meene vergadering blijft tot dat
tijdstip ook in het faillissement
de hoogste macht in de vennoot-
-schap en in de volkomene uit-
-oefening van al hare attributen
behoudens alleen, dat zij geen

inbreuk

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT

inbreuk kan maken op de regten der Curatoren.

Aan de overige leden komt deze zienswijze in hoofdzaak niet onjuist voor, weerhalve met vraag 156 ontkennend en vraag 160 bevestigend beantwoord, waardoor de toepasselijkheid der vragen vervallen.

Met den Heer Drion is men van oordeel, dat art. 797 W. v. K. wijziging behoeft in dien zin, dat de regter reeds terstond bij de faillietverklaring de voortzetting van het bedrijf kan vergunnen.

161 acht geen der leden wenschelijk.

162. Wordt bevestigend beantwoord op voorstel van den Heer Roper, die opmerkt, dat derden belang kunnen hebben bij het voortbestaan der maatschappij, wanneer de bestuurder niet, de maatschappij wel solvabel is.

163. Acht de ontbinding door verloop van bepaalden tijd, waar de voortzetting na dien tijd behoort te wor-

den

„den gepubliceerd

Insolventverklaring brengt van

zelf publiciteit met zich.

1614. Als regtsgevolg van het verzuim

der openbaarmaking bij eene ontbin-

„ding bepaalende kracht toe kent

den aandeelhouder wordt aangena-

„men het voortbestaan der maat-

„schappij gepaard aan de onbeperkte

aansprakelijkheid van bestuurder

tegenover derden, alsof de maat-

„schappij niet meer bestond.

Hierna wordt behandeld het

voorstel Beelaerts tot opene bevoegd-

„heid tot ondergaan op 't regten laat

naar den toestand eener aandeel-

„maatschappij (Stukken N. 6).

Allé leden verklaren zich in

beginsel ten gunste van het voor-

„stel, nadat de voorsteller, in aan-

„vulling van het vroeger gezegde,

nog had aangevoerd, dat hij niet

vermacht een druk gebruik maken

van deze bevoegdheid tot inkelder

aan een ondergaan, maar dat hij

daarin

daarin vooral een heilzaam preventief middel ziet, om kwade praktijken te weren en openheid van zaken te bevorderen.

Bij art. a. geeft de Voorzitter in overweging om, gelijk bij het Statistisch onderzoek geschiedt, bepaalde redenen in de wet te noemen die uitsluiting tot toevoeging van het verzoek kunnen leiden.

De meerderheid acht dit echter te beperkt en geeft de voorkeur aan de algemeene uitdrukking van art. a "met redenen omkleed". Wel daarentegen is men van oordeel, dat de gekozigde dient een onderzoek naar den toestand der maatschappij te onderstellen; daaronder zou ook begrepen zijn een onderzoek naar de meer of minder gunstige omstandigheden der onderneming, terwijl men hier toch alleen bedoelt vermoeden van malversatien of groove verzuimen.

Na wisseling van gedachten

stem

„ten vereenigen alle leden zich met
de door den Heer van der Loeff
voorgestelde uitdrukking „een onder-
„zoek naar het beleid en den gang
der zaken van de maatschappij,
hetzij over haren geheelen omvang,
hetzij over een deel of over een bij-
„zonder tijdvak".

De Heer Kuyper acht het bezwaar van „een tiende" van het maat-
„schappelijk kapitaal te gering, en
wil, ter vermijding van vexatoire
verzoeken en belemmering van het
bestuur een hooger minimum, dat
„lig niet lager dan een vijfde.

Met 5 tegen 1 stem wordt
echter een cijfer van een tiende
gehandhaafd.

De Heer van der Loeff stelt
voor te bepalen, dat het verzoek
alleen dan ontvankelijk is wanneer
blijkt, dat de verzoekers vruchte-
„loze stappen hebben gedaan bij
het bestuur.

Met 5 tegen 1 stem, die van

den

den Heer Pijnappel, vereenigt men
zich met dit denkbeeld.

De Heer Beelaerts zegt, dat
dan als tweede lid van het arti-
kel zou kunnen worden ingedragt,
dat het verzoek met redenen be-
hoort te zijn omkleed en daarbij
blijken dat de verzoekers zich te
vergeefs tot het Bestuur hebben ge-
wend.

Aldus aangevuld en gewijzigd
wordt art. a aangenomen.

Nog wordt besloten:

1°. op voorstel van den Heer van der
Loeff, dat de door de regtbank be-
noemde personen een eed zullen
hebben af te leggen;

2°. op voorstel van den Heer Kruimel,
dat er bevoegdheid zal bestaan
om hen te wraken, b.v. in ge-
val van benoeming van directeu-
ren van concurrerende maat-
schappijen.

De redactie van deze voor-
stellen en de redenen van wraking

zoo

vast te stellen bij de volgende leging.

Art. b wordt goedgekend, mits de uitdrukking aan het slot „hun toetelaten tot het opnemen der maatschappelijke kas;" op voorstel van den Heer Dijnappel, wordt vervangen door: „hun alle waarden der maatschappij te vertoonen."

Het verlangen van den Heer Asjes om de bepaling te beperken tot bestuurders en Commissarissen met weglating van beambten en bedienden, wordt door de overige leden niet gedeeld.

Bij art. c keurt de Heer Asjes goed, dat in dezen met het belang der naamlooze vennootschap het verslag van het onderzoek konde worden publiek gemaakt, waarmede Concurrerende maatschappijen haar voordeel konden doen.

Bij voorstel van den Heer Dijnappel, die vooral vermijden wil dat dommige aandeelhouders in

dezen

dezen meer gulden waarde dan ande-
ren, vervangt men de vier eerste
jaaren door eene bepaling, be-
helzende dat het verlag zal wor-
den nedergelegd ter griffie van
de regtbank ten ingage van ie-
der aandeelhouder, die daarvan
bovendien een bijzonder kooke afschrift
kan ontvangen.

Op voorstel van den Heer
Pruim wordt uit de mijde gimme-
de weggelaten de magelijkheid
om de kosten te brengen ten las-
te der bestuurders; zij zijn geen
partij geweest. De maatschap-
pij kan niet verplicht worden de
kosten te dragen, daar het onder-
zoek moet geacht worden in haar
belang te zijn.

Omtrent de beschikkingen
der regtbank bepaalt in de laatste
gimmede acht een onderscheidene
leden alleen noodig te bepalen,
dat die beschikkingen dadelijk zijn
uitvoerbaar bij voorraad.

Over

Over de vraag, of hoogere be-
roep moet worden toegelaten, kan
de gevaelens verdeeld.

De Voorzitter sluit de ver-
gadering ten 3 3/4 ure.

De Secretaris: De Voorzitter:
(was get.) P. Beelaerts van Blokland. (was get.) J. Ly. Kist.

Dertiende Vergadering
op Zaterdag, 17 April 1880
in de Raadkamer van
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de ver-
gadering ten 10 1/4 ure.

Alle leden benevens de adjunct
Secretaris zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige ver-
gadering worden gelezen en goed-
gekeurd.

Is ingekomen eene missive van

den

den Minister van Justitie, ter kennis-
neming in afschrift aanbiedende
een schrijven van den Minister van
Waterstaat met een adres van twee
Rijnschippers die zich beklagende over
de geldende wetsbepalingen om-
trent de ligdagen voor binnenske-
pen. — Ter behoorlijker tijd zal hier-
op worden gelet.

De Heer Asser wijst er op,
dat ook ook enkele bepalen (b. v. titel
van Leeuw § 25. Oostenrijksch ontwerp
§ 53 en 54.) dat de naamlooze vennoot-
schap kan worden ontbonden, wan-
neer zij wordt geacht in strijd te
zijn met de openbare orde of het
algemeen belang, of ook wanneer,
de statuten gaed zijnde, de bestuur-
ders zorgvuldig motie, of krachtens een
daarbetreffend besluit der algemene
vergadering handelingen verricht
hebben, waarop de straf wet is toe-
gepast; terwijl die ontbinding dan
geschiedt òf door het administratief
gezag òf door den regter.

Door

Door het eerste vinden der le-
den art. 1656 B. R. voldaende, der-
wijl bij ontbinding der vennootscha-
in het tweede geval, d.i. wanneer
de statuten zelfs goed kijn, te stem-
achten.

165. Vadat is opgemerkt, dat dit en
de volgende vraagpunten den excep-
tionelen toestand van failliets-
ment niet op het oog hebben, wordt
dit vraagpunt met algemeene stem-
men bevestigend beantwoord.

166. Daar men de bevoegdheden, enz
te algemeen vindt, wordt op voor-
stel van den Heer Pijnappel, de bij-
voeging met inachtneming van
het doel der vereffening gaedge-
keurd, en daarna het vraagpunt
met algemeene stemmen bevestigend
beantwoord.

167, 168. De vermelding der bepaling van
art. 245, 4e lid, wordt met 4 tegen 2
stemmen, die der Heeren Kist en Pruim
aangenomen.

Op voorstel van den Heer van

den

der Laeff wordt, in plaats der bepa-
-ling van art. 245, 2e lid. A.D.W.C.B.,
aangenomen die van art. 242 Ital.
-aansch ontwerp; alleen blijft de lengte
van den termijn, - nadat de Heer Ab.
-fer heeft opgemerkt, dat een jaar
soms te kort is, b.v. in 't geval van pro-
-cedures, en soms te lang is, - voor-
-behouden.

Art. 202, 2e en 3e lid worden met
algemeene stemmen aangenomen; het
laatste nadat de Heer Asser ver-
-klaard dat een strafbepaling dat
voorschrift zal sanctioneren.

Art. 245, 4e lid. De Heer Beelaerts
wil in plaats van "De Schatting en
schadevergoeding in het algemeen,
daar art. 202 A.D.W.C.B. verondersteld
dat vóór de uitbetaling in strijd
met de wet kan zijn gehandeld.

De Heer van der Laeff wil
dat naast de bestuurders of vereffenaars
die in strijd met voorzichtigheids-
voorschriften der wet uitdeelingen
gedaan hebben, ook zij aansprake die

uitdeelingen gedaan zijn, solidair jegens den Crediteur aansprakelijk zijn, opdat deze niet alleen van de solvabiliteit der eerstgenoemden afhankelijk zij.

De andere leden willen alleen de bestuurders of vereffenaars jegens den crediteur aansprakelijk stellen, zoo dat genoemden zich kunnen verhalen op hen die den onregelmatige uitbetalingen ontvangen hebben.

De Heer Pijnappel vraagt hoe die Crediteur de aandeelhouders dan oproepen, daar ieder van deze slechts pro rata aan hem zou verbonden zijn.

De Heer Asser merkt op dat de Crediteur, indien bij de vereffenaars niet vertrouwen, de vennootschap kunnen doen failliet verklaren.

Hij beaamt echter het bezwaar van den Heer van der Laeff, en stelt voor door eene wijziging in de redactie daaraan te gemoet te komen.

Hierop

Hierop wordt het 4e lid van art. 245
met algemeene stemmen aangenomen.

169. De Heer Beelaerts heeft tegen
het Duitsche stelsel, dat het be-
gevaarlijk en kostbaar is voor de
ingezetenen der Gemeenschap om
altijd aan den regter te moeten
gaan vragen, waar de boeken zul-
len gelegd worden. Hij wil dat de
wet een bepaalde plaats daarvoor
aanwijze, met de vrijheid van de
gemeenschap om een andere plaats
te kiezen na magtiging des regters.

De Heer Pijnappel vraagt of
de boeken niet bij de maatschappij
moeten blijven. Anders dat men
voor al die boeken verschillende ge-
bouwen behoeven, en die boeken
dadelijk door elkanden geraken,
en dus onbruikbaar worden.

De Heer Kist vraagt of art. 35.
W. v. K. dezelfde bepaling gelieven heeft.
Tengevolge van de ontkennende
beantwoording dier vraag, wordt
met algemeene stemmen, behalve

die

die van den Heer Beelaerts, beslaken
de bepaling van dat artikel te behouden onder bijvoeging van een termijn van bewaring.

1870-1874. De Heer Koster noemt de fusie van naamloze vennootschappen een middel tot misbruik, en wijst op de fusies die in Frankrijk van 1864-1866 zoo talrijk plaats hadden, en waarvan er vele door het Hof van Cassatie eenpariet nietig verklaard. Neemt men de fusie aan als steunende tegen de eischen, dan kunnen dezelfde moeilijkheden worden. Want, de Crediteuren van een der twee maatschappijen krijgt door de fusie altijd een minder goede debiteur, aan wien hij misschien Crediet heeft willen geven. Men zal daarom de vermogens in de fusie afgezonderd van elkaar moeten houden. Maar, gaat dan niet het idee van fusie te loor? Zou het dus niet beter zijn de fusie niet tegenover de Crediteuren der gefusioneerde maatschappij te laten

werken

werken?

De Heer Beelaerts acht fusie zonder werking tegen derden geene ware fusie en wenscht praktisch. Met deze b.v. aan obligatie-leeningen waarbij bepaald is dat de houders recht krijgen eene vaste rente en een tantième van de winst. Maar nu worden de kassen dier twee maatschappijen vereenigd en toch mag de fusie niet tegen derden werken. Ware bepaald met dat voor de obligatiehouders hun aandeel in de winst?

Aan den Heer Evenepoel, die het bijwaarlijk acht dat bij eene fusie de twee maatschappijen zich regtens moeten ontbinden, antwoordt de Heer Moser, dat wanneer de eene maatschappij eene kleine is, de groote de aandeelen dier kleine maatschappij kan koopen.

De Heer van der Loeff is voor het Statiemsche Stelsel, dat met 4 tegen 2 stemmen, die der leden Kist

en

en Asser, wordt aangenomen.

Daarna wordt met algemeene stemmen aangenomen dat in dezen geest art. 191. v. Italiaansch ontwerp de fusie kol worden geregeld met voorbehoud van de keuze van den kiezer vermeld in art. 193. van dat ontwerp.

175. De Heer Asser verkiest regeling bij de wet boven de tegenwoordige regeling bij tractaten. Immers het tractaat betreft slechts een bepaald land; eene algemeene regeling van het onderwerp is daarbij uitgesloten.

De Heer van der Laeff verkiest de regeling bij tractaten. In deze materie gaat het N. i. niet aan eene algemeene regeling vast te stellen voor de maatschappijen van vreemde landen, terwijl deze wetten op dit stuk ons onbekend zijn.

De Heer Pijnappel gevoelt het bezwaar van den vorigen spreker. Maar hij vraagt of dat bezwaar ook niet bij het tegenwoordig ja

constitutum

constitutieum Rich voordoet. De weder-
.ving van het vreemde land, waarmede
ik heden het tractaat strijd, kan mor-
.gen veranderen.

De Heer Roser voegt hierbij, dat
tractaten van dien aard in den regel
opzegbaar worden verklaard.

De Heer Pruin merkt nog tegen
het bezwaar van den Heer van der
Laeff op, dat in Europa de weder-
.ving op de vennootschappen meer
en meer eenstemmig wordt.

De Regeling bij de wet wordt
met 5 tegen 1 stem, die van den Heer
van der Laeff, aangenomen.

1/16. Vervolgt.

1/7. De Heer Roser wijst op een dub-
.bel voordeel dat het tweede alter-
.natief van het vraagpunt oplevert,
t.w. dat, waarop bij het vorige vraag-
.punt de Heer van der Laeff wees,
nl. dat de openbare orde in ons
land dan tegen het mogelijk ge-
.vaar van deze of gene vreemde
wetgeving beiling is; 2°. dat de voor-

.standers

„standers van het reciprociteit-stel
„del dan beredigd worden. Zij acht
echter het eerste gevaar minder groot
dan het gevaar dat de algemeenheid
en vaardigheid van de regeling van
dit onderwerp daardoor konden lijden,
en dat het, evenals bij andere on-
„derwerpen reeds veel ingezien, niet
goed is de goede regeling van dit
onderwerp hier te lande, van het
al of niet juiste inzigt van vreem-
„de wetgevers afhankelijk te stellen."

Mitsdien komt hijzelf met hen
alle leden tot het besluit, dat de wette-
„lijke regeling algemeen moet gel-
den, onafhankelijk van een tra-
„taat.

178. Wordt met algemeene stemmen be-
„stijdend beantwoord.

179. De Heer Tijnappel onderscheidt
drie soorten van buitenlandsche
maatschappijen: a. de gewone, die
van het vorige vraagpunt; „zij mak-
„gen hier alles doen zonder band;
b. die in het buitenland zijn opge-
„richt

„ligt, maar die hier hun hoofdkan-
„toor hebben, die van dit vraagpunt;
2. die welke hier succursalen of
agentschappen hebben, die van vraag-
„punt 181.

Het geldt hier die maatschap-
„pijen, welke vreemde heeten, maar
feitelijk hier alles zijn. Voor deze
moet de Nederlandsche wet alleen
„kunt gelden. Maar de moeijelijk-
„heid is: wat is het kenmerk van het
„hier alles zijn." Ligt dat kenmerk
daarin, dat de maatschappij hier
te lande haar hoofdkantoor heeft?
Neen zegt de Heer Pruin, het komt
aan op de vraag, of de maatschap-
pij hier te lande haar hoofdwerk-
zaamheid heeft. De Nederlander
mag zich aan het Nederlandsche
recht, dat op dit stuk de openbare
orde betreft, niet kunnen onttrekken,
door het hoofdkantoor zijner maat-
schappij, die hier te lande uitslui-
tend werkt, in eene Staat aan de
grenzen te vestigen.

De

De Heer Kist acht geen verschil tusschen hoofdkantoren en kantoren. Volgens hem moet men alleen vragen, of in het buitenland de binnenlandsche maatschappijen ontstaan

De Heer Asser sluit zich aan bij het gevoelen van den Minister omtrent het internationaal recht, dat hij echter niet deelt, volgens hetwelk de handeling, in het buitenland verrigt ter ontduiking der eigen wet, toch valt onder die wet. Hij vraagt of bij de wettelijke regeling der binnenlandsche maatschappijen die hier te lande domicilie of agentschappen hebben, die bepalingen ook niet konden kunnen omvatten de maatschappijen hier bedoeld, zoodat de onderscheiding tusschen deze twee categoriën kon kunnen vervallen.

Voor beide categoriën zou hij als eenige band wenschen dat zij publiceren hier te lande, wat onze maatschappijen volgens onze wet

hier

hier te publiceren hebben.

De Heer Tijnappel meent dat dan de vreemdeling te veel boven den inlander zou bevoorregt worden.

De Heer Beelaerts meent dat het kenmerk hierin ligt, dat de binnenlandsche maatschappij hier haar bestuur gevestigd heeft.

Het vraagpunt wordt met algemeene stemmen bevestigend beantwoord, onder voorbehoud, dat voor „hoofdkantoor" het juiste kenmerk bij de redactie worde gekozen.

180. Met algemeene stemmen wordt het antwoord op deze vraag overeenkomstig gesteld van de redactie van het vorige vraagpunt.

181. Wordt met algemeene stemmen aangenomen.

182. Art. 53. Nederlandsch ontwerp wordt met algemeene stemmen, behalve die van den Heer Kist, gekozen, met de bijvoeging van publicatie der balans.

Art

Het opzigte van dit onderwerp worden de aandeelmaatschappijen in de Koloniën met die in het binnenland gelijk gesteld.

De Voorzitter sluit de vergadering heden 2 3/4 uur.

De Secretaris:
(was get.) Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter:
(was get.) J. G. Kist.

Veertiende vergadering
op Zaterdag, 8 Mei 1880
in de Raadkamer van den
Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de vergadering heden 10 1/4 uur.

Alle leden, benevens de adjunct-Secretaris zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Ls

Is ingekomen een verzoek van de geschiedenis der beraadslagingen over het tegenwoordig Ontwerp van Koophandel. (Bg. Notulen 12. Vergadering). - Aangenomen voor kennisgeving.

103. De Heer Tijnappel onderscheidt feiten, die een strafbaar karakter hebben in dien zin, dat zij van zelf vallen onder de Code Pénal, b.v. bankbreukige handelingen, vermindering der waarheid, en feiten, strijdig met de voorschriften van openbaarheid van ons ontwerp, welke de strafwetgever onmogelijk heeft kunnen voorzien. Door deze laatste wil hij geen boeten, althans zoo weinig mogelijk straffen in den gewonen zin, maar liever disciplinaire straffen, waarbij hij inzonderheid aanbeveelt de afzetting der directeuren door de Regtbank. Deze afzetting treft de directeuren in hun zwakste punt, daar zij voor alles aan die betrekking gehecht

. heeft zijn, en bovendien past die
straf beter in een Wetboek over bu
.gerlijk regt.

De Heer Beelaerts meent dat
het nu niet het meest geschikte
oogenblik is om over deze strafbe
.palingen te oordeelen. Hoewel mij
den stand der werkzaamheden over
het ontwerp - Strafwetboek, waarvan
na het in beweging zijn Verslag
der Kamer spoedig een gerevideerde
tekst te wachten is; ten andere ve
gen het gemis van een ontwerp -
tekst van onze Voorschriften over
de naamloze Vennootschappen,
zoodat wij nog niet met juistheid
kunnen beoordeelen, in hoeverre geen
andere Sanctie, dan eigenlijke straf
voor die voorschriften mogelijk is.

Evenals de Heer Pijnappel, wil hij
alleen strafbepalingen waar geen
andere passende Sanctie mogelijk
is en voorts geen speciale Strafbe
.palingen waar het feit reeds onder
een algemeen strafregelijk voor

. schrift

schrift kan gebragt worden.

De Heer Kofer antwoordt den voorigen spreker dat, al was het ontwerp-strafwetboek met, wij weten dat het toch alleen kan sanctioneren de tegenwoordige voorschriften van ons Wetboek van Koophandel, terwijl de voorschriften van ons ontwerp de belangen van derden, die met de naamloze vennootschap handelen, op een heel andere wijze trachten te waarborgen. En waartoe zouden wij over het beoordeelen onzer strafbepalingen dan tekst van ons ontwerp behoeven, nu wij toch de beginselen reeds hebben vastgesteld. Alleen dan vond hebben wij niet, wij hebben dan inhoud.

Hij wijst er op dat wij het niet zonder nieuwe strafbepalingen zullen af kunnen, daar het strafwetboek toch de groote lijnen van het misdrijf trekt, dat bij het speciale geval van naamloze vennootschap

.spent eene bijzondere gedaante ontvang
b.v. hier kullen bij bankbreuk de di
.recteuren moeten gestraft worden:
en toch, zij hebben niet persoonlijk
aan het misdrijf gepsrofiteerd, gelijk
de enkele koopman. Zij geeft in
vele gevallen aan eene strafregte-
.lijke - de voorkeur boven eene ci
.vielregtelijke daestie. Ook b.v. de
persoonlijke aansprakelijkheid van
de directeuren betreft, dikwijls zijn
dat onvermogende personen, die
daarvoor al weinig kullen bedacht
zijn. En wat de regterlijke afzet-
.ting betreft, de hersoepelijkheid der
directeuren zal in geval hunner
overtredingen, van zelf die afzettin
beweerkstelligen. Ook zal die afzet
.ting geen zware daestie zijn, daar
als de zaken der vennootschap in
slechten toestand zijn geraakt, de
betrekking haar aantrekkelijkheid
verloren heeft. De zwaarde straf
is, dat de directeuren voor den straf
.regter moeten terecht staan.

De Heer Pijnappel replicceert, dat hij de afzetting niet alleen wil bepaald hebben voor overtredingen der directieleden, welke veroorzaken dat de zaken der vennootschap geheel verloopen zijn; en dat bepaaldelijk die afzetting door den regter wenschelijk is, wanneer er commissie bestaat tusschen de aandeelhouders en de directieleden. Daarom wil hij tevens bepaald hebben, dat, indien de nieuwe directieleden dezelfde overtreding als de afgezette pleegt, de regtbank zijn opvolger benoemen zal.

De Heer Kist wil met de Heeren Pijnappel en Beelaerts zoo min mogelijk eigenlijke strafbepalingen in dit ontwerp. De Heer Storm wil te veel aan den strafmaatregelen voorstellen, maar te niet opnemen in dit ontwerp.

Het vraagpunt wordt met algemeene stemmen bevestigend beantwoord.

1884

184. Met algemeene stemmen wordt aan-
genomen dat de disciplinaire straf-
fen in dit ontwerp zullen worden
opgenomen en de eigenlijke straf-
bepalingen in een afzonderlijk
ontwerp tot wijziging of aanvul-
ling van het strafwetboek eene
plaats zullen vinden, althans voor
zoover het misdrijven en geen over-
tredingen betreft, overeenkomstig
de onderscheiding gemaakt in het
thans aanhangig ontwerp-strafwet-
boek.

185 a Wordt met algemeene stemmen
aangenomen.

b, 1e lid: Dit behelst het geval dat
de bedoelde lijst geheel ontbreekt.
De Heer Tijmappel wil als dan
tot de afzetting een persoonlijke
aansprakelijkheid der directeuren.
Immers de beperkte aansprake-
lijkheid der vennoten wordt door
de wet gedoogd, maar bevat den
vennoten zekere voorschriften
omtrent de openbaarheid in het

belang

belang aan derden gegeven. Worden deze niet nageleefd, dan moet al. gehele aansprakelijkheid het gevolg zijn.

De Heer van der Loeff wijst er op, dat met het hier met art. 1401 B. W. niet af kan, daar voor de derden het bewijs der schade, voor al aan het quantum der schade allermoeijelijkst, zoo niet onmogelijk zal zijn. Volgens hem is de algeheele aansprakelijkheid der directeuren eene te zware daneie, bepaaldelijk wanneer zij voor de eerste maal op deze overtreding worden betrapt. Hij acht eene boete noodzakelijk en voldoende.

Op voorstel van den Heer Beelaerts wordt met algemeene stemmen aangenomen, dat de overtreding van vraagpunt 61 a, 1e lid, en andere dergelijke voorschriften, de openbaarheid betreffende, zullen worden strafbaar gesteld, indien geene andere afdoende sanc-

tie

„lid te vinden is.

2. lid. De Heer van der Loeff merkt op, dat ook culpose onjuist-
„heden in de lijst mogelijk zijn. Dat beide zal voorzien worden door
„zoover geen algemeen strafregte-
„lijk voorschrift - hetgeen de Heer
Beelaerts voor de opzettelijke
onjuistheid in het misdrijf van
valschheid ziet - aanwezig is.

De strafbaarheid wordt alge-
„meen beaamd.

C. De Heer Asser merkt op, dat
de sanctie niet kan zijn ongel-
„digheid der handeling, want dei-
„den mogen niet gestraft worden.

De Heer Pijnappel wil afgee-
„ting der directeuren.

De Heer Asser acht dit eene
straf.

De Heer Beelaerts wil in geen
geval aan eene accessoire straf
van het strafwetboek hier het ka-
„rakter toekennen van eene hoofd-
„straf.

Met

Met algemeene stemmen wordt de strafbaarstelling aangenomen.

d. Renvalds, als onder de heronderzoek de redactie van b, 4e lid, reeds begrepen.

e en f. Op voorstel van den Heer Fruin wordt met 6 tegen 1 stem; idem van den Heer van der Laeff, aangenomen, dat de sanctie hiervan aan de algemeene vergadering zelfs kan worden overgelaten.

g. De Heer van der Laeff wil geen straf. Het is niet altijd immoreel een ander voor zich naar de vergadering te sturen. Die aandeelhouder is alligt niet geschikt om daar zelfs zijne belangen te verdedigen.

De Heer Fijnappel merkt op, dat de Belgische wet alleen straft, daar stelt het deelnemen aan de stemming. Bij aandeelen in blanco zal deze procuratie niet kunnen worden gestraft.

De Heer Asser wil ook geen straf

„straf. Dit misdrijf zou begaan
„kijk met juistheid te omschrijven zij
elke bepaling dienaangaande kan
worden onkdoken. Het Hof van
Cassatie in Frankrijk verklaarde de
stemming, waaraan niet-gerech-
„den hadden deelgenomen, ongeldig
verklaard. uit het ontwerp die deel-
„neming strafbaar, dan zal dit
alligt op den civielen regter in
„vloed uitoefenen om die stemmin
ongeldig te verklaren.

De niet-strafbaarstelling
wordt met algemeene stemmen aan
„genomen.

h. De Heer Beelaerts merkt op,
dat het hier de vraag is, of het
karakter van naamloze vennoot-
„schap worden, om daarbij straf-
„baar te stellen een feit dat bij
andere maatschappijen en vereen
„gingen niet strafbaar is. Spreker
beantwoordt deze vraag ontkennend.

De Commissie besluit tot straf
„baarstelling indien het ontwerp-

Strafreg-

strafregt er niet in voorziet, en geen andere sanctie mogelijk is.

i Wordt besloten niets te breiden tot andere van de directie uitgega-
ne openbaar gemaakte stukken.

De strafbaarstelling voor zoodaanigen niet reeds voorzien is bij art. 246 van het Ontwerp-Strafwetboek, gelijk de Heer Beelaerts van oordeel is, wordt aangenomen met 5 tegen 1 stem, die aan den Heer Kist, door wien het eerste lid van b hier van toepassing geacht wordt.

k. Wil de algemeene vergadering den bestuurden dwingen tot dezen onregtmatigen daad, dan maakt hij zijn ontslag nemen. De strafbaarstelling wordt met 5 tegen 1 stem, die van den Heer Beelaerts, aangenomen. Welk voorbeeld zal worden gevolgd, blijft voor de sectie voorbehouden.

l en m worden met algemeene stemmen strafbaar gesteld.

m.

wet met 5 tegen 1 stem, die aan den Heer Beelaerts.

186. Het antwoord wordt aan de regeling van het handelsregister afhankelijk gesteld.

187. De strafbaarheid des Commissaris wordt met algemeene stemmen aangenomen.

188. Het eerste lid wordt met algemene stemmen aangenomen. Het overige wordt aan de regelen der deelneming overgelaten. Evenals bij de besturders, zal ook hier slechts aanmelding van het strafregister plaats hebben.

189. De Heer Beelaerts merkt ten aanzien van zware overtredingen tegen de strafwetboeken op, dat volgens art. 83 Ontwerp-Strafwetboek de schuldige door betaling van het maximum der boete van alle vervolging, dus van de schande der strafvervolging wordt bevrijd. Geeft de overtreding een ongeoorloofd gewin, dan

dan zullen de directeuren altijd de geringere geldboete aan de hand of een grootere minste wagen.

Op voorstel van den Heer Tijmappel wordt met algemeene stemmen aangenomen, dat de strafbepaling, waar de handeling niet valt onder de strafwet, zal bestaan uit geldboete, afzetting of persoonlijke aansprakelijkheid.

Overgangsbepalingen.

190. De Heer Kuyper merkt op, dat-
waar, gelijk hier, een zoo geheel nieuwe en omvangrijke verandering in de regeling van een rechtsinstituut plaats heeft, de gewone bepalingen omtrent de „overgang" niet voldoende zijn. Hij wil sommige nieuwe bepalingen ook op de onder de oude wet opgerichte maatschappen toepasselijk verklaren.

De Heer Beelaerts meent dat ook de nieuwe regeling van nog andere regtsinstituten overgangs-

bepalingen

„bepalingen zal eischen. Er zal nog
„dig zijn eene algemeene invoerings
„wet. Mij kan deze bepalingen
alleen behandelen onder voorbe-
„houd van ze later te beschouwen
als onderdeel van eene meer alge-
„meene regeling der overgang van
het oude tot het herziene Wetboek.
Dat de zaak zelve betreft, is ook
„ker van oordeel, dat de reeds be-
„staande maatschappijen moeten
mogen blijven handelen naar de
„wet, waaronder zij zijn opgericht,
gedurende den termijn waarvoor
zij zijn geconstitueerd, voor zoover
zij geene wijziging in hare sta-
„tuten brengen. Zijne ingiens is het
intusschen bezwaarlijk in dit opzigt
tusschen de nieuwe bepalingen te
onderscheiden, naar gelang zij
voor den oudst toestand gemak-
„kelijk of niet te dragen zijn.

De Heer Hofker vindt die on-
„derscheiding niet moeijelijk. Men
vergelijke het volgende vraagpunt

over

over de openbaarheid.

De Heer Fruin wenscht nog vier-
-der te gaan dan de Heer Asser. Hij
wil ook dommige bepalingen, die
niet op de openbaarheid betrekking
hebben, op de reeds bestaande maat-
-schappijen toepassen. Zijne ingezien
sprunk de verhouding tusschen de
naamlooze vennootschap en derden
niet uit contract voort.

Naar aanleiding van dit laatste
wordt tusschen de Heeren Kist en Pijnap-
-pel een debat gevoerd over de vraag:
of de beperkte aansprakelijkheid der
vennooten primario al of niet berust
op contract.

De Heer Pijnappel meent, dat de
vennooten zich op hunne tot hun
inbreng beperkte aansprakelijkheid
tegenover de Crediteuren niet op grond
van het Contract van vennootschap
zouden kunnen beroepen; het con-
-tract werkt alleen voor en tegen
de contracterende partijen; de wet
schept, geeft hun, die bevoegdheid,

mits

mits zij hare voorschriften naleven,
waarbij aan hen de openbaarmaking
van het vennootschappelijk contract
wordt opgelegd.

De Heer Kist daarentegen meent
dat de wet die beperkte aansprake-
lijkheid, evenals andere contractuele
bepalingen, slechts erkent, niet schept.
Die beperkte aansprakelijkheid is
een essentiale van dit contract. Im-
mers, evenals alle andere contrac-
ten, evenals bepaaldelijk alle ande-
re vennootschappen, heeft de wet
geene de naamloze vennootschap
in de maatschappij gevonden, vóór
en alleer hij er zijn wettelijken stem-
pel op heeft gedrukt. Wel is het
waar dat iemand die zich verbindt,
door de tegenpartij terecht veronder-
steld wordt, zich met zijn geheele
vermogen voor zijne verbintenis aan-
sprakelijk te stellen; maar het regt
op die veronderstelling wijkt, wan-
neer hij aan de tegenpartij zijne be-
grenzingen wil kenbaar maken

en

en deze kenbaarmaking kan even goed aan het Contract voorafgaan, als in het Contract zijn opgenomen. En nu niet hij, die met den directeur eener naamlooze vennootschap, in die kwaliteit, handelde, dat de vennoot. den enkel dergelijke vennootschap. zich bij het vennootschappelijk Con. tract slechts tot aan het bedrag van hun inbreng hadden aansprakelijk ge. steld. Het wezen van dat Contract, dat in het publiek optreedt, voor zoo het publiek geen geheim. En op die zelfstandigheid van een ieder, vermagt de vennootschap zich later ook te. genover hare Crediteuren te beroepen.

De wetgever, toen hij dit Contract in zijn Contracten-kader opnam, deed niets anders, dan aan de vennooten eene bepaalde wijze voor te schrij. ven waarop zij aan het publiek kon. den kenbaar maken, niet, althans niet onmiddelijk, dat zij slechts be. perkt aansprakelijk waren, maar dat hun Contract, hun vennootschap,

een

eene naamlooze vennootschap was. De
Zooveel trad hij scheppend op.

De Heer van der Laeff merkt
tot staving van het gevoelen van den
Heer Beelaerts op, dat de vennooten
onder de oude wet met het oog op
die wet hunne contracten hebben gelo-
ten.

De stemmen over het vraagpunt
staken. Voor de bevestigende beant-
woording kiest de leden Kist, van
der Laeff en Beelaerts; de anderen
voor de ontkennende beantwoording.

191. De Heer Pijnappel meent dat de
openbaarmaking der balans vereen-
de storting van 10 %. De overige
leden ontkennen dit verband.

Het vraagpunt wordt beantwoord:
a, betreffende het handelsregister,
bevestigend met 5 tegen 1 stem, die
van den Heer Beelaerts;
b, betreffende het register van aan-
deelhouders, ontkennend, met alge-
meene stemmen, nadat de Heer
Pijnappel er op gewezen heeft, hoe

voor

voor dominge verenigingen, b.v. Crediet-vereenigingen, de publiekma-king der leden bezwaarlijk is;

c, betreffende de jaarlijksche ba-lans, bevestigend met 4 tegen 2 sten-men, die der leden Kiek en Beelaerts;

d. De Heer Smit wil, dat nog an-dere bepalingen, dan die de open-baarheid betreffen, op bestaande vennootschappen zullen worden toe-gepast.

192. Het vraagpunt wordt met alge-meene stemmen bevestigend beant-woord.

193 en 194. Evenzoo.

Hierop worden behandeld de supplétoire vraagpunten van den Heer Aafjes, betreffende de vereffening der Vennootschap onder een firma.

30 a. Zal zijne beantwoording vinden in de beslissing over de volgende vraagpunten.

30 b Wordt insgelijks bevestigend beant-woord.

30 c Het eerste gedeelte der vraag

wordt

wordt unaniem bevestigend beant-
woord, en bepaald, dat de gevol-
gen limitatief zullen worden op-
genoemd.

Het overige zal worden be-
sloten bij de redactie.

30 d. De Heer Asser merkt op dat ad
33 Bstb. v. Koopk. toms onjuist is,
b.v. er is noodig f 1000.-; een der
vennoten is totaal onvermogend
dan zal hij voor zijn aandeel
niets, de andere zoveel meer moe-
ten betalen. - Unaniem wordt
het antwoord tot aan de redactie
aangehouden.

30 e. Met 5 tegen 1 stem, die van den
Heer Pijnappel, wordt besloten in
den geest der artikelen bepalin-
gen voor te stellen.

30 f. De Heer Asser merkt op dat deze
vraag in de jurisprudentie een
onregte ontkennend beantwoord is.

De Heer Buijs merkt op dat
het antwoord op deze vraag een
nog betwist beginsel zou praejudi-
diciëren

„dividenden, ook dat van het afzonderlijk
vermogen der vennootschap.

Het vraagpunt wordt met 4 te-
gen 2 stemmen, die der leden van
der Laeff en Kruimel, bevestigend be-
„antwoord.

30 g. wordt unaniem bevestigend beant-
„woord.

30 h. De Heer Pijnappel acht verduidelij-
„king noodig. Of de praktijk kwistmen,
of de actio pro socio, of de actio
de communi dividundo moet worden
ingesteld.

De Heer Kruimel merkt op dat
J. R. de actio pro socio nooit
voor de verdeeling werd gebruikt.

De Heer Kist ziet de solid van
den stryd niet in. Men stelle in de
actie tot scheiding en deeling.

Het vraagpunt wordt met 4 te-
gen 2 stemmen, die der leden Kruimel
en Pijnappel, ontkennend beantwoord.

30 i wordt, met bepaling van den termijn
van 30 jaar, unaniem aangenomen.

De

De Voorzitter sluit de vergadering ten 3 1/4 uur.

De Secretaris:
(was get.) P. Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter:
(was get.) J. G. Kist.

Tiftiende vergadering
op Zaterdag. 29 Mei 1880.
in de Raadkamer van
den Morgen Raad.

De Voorzitter opent de vergadering ten 10 1/4 uur.

Alle leden benevens de adjunct-Secretaris zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Is ingekomen een schrijven van den Minister van Justitie, houdende mededeeling van een Koninklijk besluit, waarbij aan de Commissie rijdom van Briefport verleend is.

Aangenomen

Aangenomen voor kennisgeving.

Aan de orde zijn de vraag-
„punten over de Commanditaire
Vennootschap met aandeelen, ond.
„worpen door den Heer Asser.

Deze merkt op, dat de vraag-
„punten over deze materie worden
behandeld door de vraag: of de Com-
„manditaire Vennootschap met aan-
„deelen te beschouwen is als een
„species-Commanditaire Vennootschap,
als wanneer weinig nieuwe bepa-
„lingen noodig zijn, (Code de Com-
„merce), of veel als eene naamloose
Vennootschap met hoofdelijke aan-
„sprakelijkheid der beschrijvers, ge-
„lijk de moderne richting, bepaal-
„delijk in de Engelsche wet, het
zij.

Er is nog een derde mogelijk. Men
veroorloove aan de Commanditair
„de Vennooten hun kapitaal in
aandeelen te splitsen, zonder dit te
publiceren; dan zijn alle bepalin-
„gen der Commanditaire Vennoot-

„schap

schap toepasselijk. En met verwijzing
de hun leent die splitsing van
hun kapitaal in aandeelen met pu-
blicatie daarvan; dan zal het zijn
eene naamloose vennootschap met
persoonlijke aansprakelijkheid der
directeuren.

De Heer Kist zegt dat men
dan krijgt twee soorten: eene stille
vennootschap met aandeelen en eene
commanditaire vennootschap met
aandeelen.

Op voorstel van den Heer Asser
wordt algemeen aangenomen als
norma in de wet te regelen de
commanditaire vennootschap met
aandeelen.

De vraag of de wet moet be-
palen dat de stille vennootschap
met aandeelen belastbaar is wordt
met 5 tegen 4 stem, die van den Heer
Beelaerts, bevestigend beantwoord.

Eenmaal hebben de leden
van der Loeff, Pijnappel en Pijnappel
later aan hunne stem in deze

Beraadslaging

reserves vastgeknoopt.

De Heer Asser wijst op de economische grond dat deze vennootschap. Zij wordt door de tot dusverre behandelde naamloze vennootschap gepreferend: 1°. ten einde het crediet der vennootschap, door de hoofdelijke aansprakelijkheid der beheerders, te verhoogen; 2°. om personen aan het hoofd te houden, die dat niet willen zijn in de positie van directeuren eener naamloze vennootschap.

Het eigenaardige verschil tusschen de twee vennootschappen is dat bij de naamlooze vennootschap de deelen hunne waarborg vinden in het kapitaal terwijl de hoofdelijke en algeheele aansprakelijkheid der directeuren daar eindt ophoudt, indien de directeuren niet nakomen de wettelijke voorschriften, waardoor eenige waarborg verzekerd wordt. Bij de commanditaire vennootschap

met

met aandeelen daarentegen vinden
dezen hun eersten waarborg in de
hoofdelijke en algeheele aanspra-
kelijkheid van den beheerenden
vennoot of vennoten (complemen-
tairen).

De leden Kiek en Tijnappel
motiveerden hun stem met de op-
merking, dat het dezen niet aan-
gaat hoe op de stille vennoot
zijn geld al of niet door het uitge-
oefend van aandeelen vertrijgt. Zij
stoch, wanneer zij met hen handelen,
hebben alleen zijn persoon en per-
soonlijke aansprakelijkheid op het
oog; de aansprakelijkheid der aan-
deelhouders is voor hen een gelui-
krig toeval.

195. wordt unaniem bevestigend beant-
woord.

196. Het verzoek van een notariële
akte wordt unaniem aangenomen.

197 wordt met 5. tegen 1 stem, die van
den Heer Tijnappel, bevestigend be-
antwoord.

198.

198 en 199. vervallen, daar in de vijfde Vergadering bij de beantwoording van vraagpunt 36 de meest ruime bevoegdheid voor de Commanditaire vennooten is aangenomen.

200. De Heer Grint merkt op, dat de aandeelen aan toonder in deze maatschappij in Italië in verkoop, en ook in onze praktijk reeds voorkomen. Het Duitsche Wetboek verbiedt ze, maar men vindt voor dat verbod geen andere reden dan Duitschlands vreeze en antipathie voor de Italiaansche maatschappijen.

Het vraagpunt wordt, met heenwijzing aan de in het ontwerp te stellen waarborgen, met algemeene stemmen bevestigend beantwoord.

Hierop de vraagpunten

201 en 202.

203. De Heer Kooper wijst er op hoe hier de beheerende vennooten of vennoot en de algemeene vergadering als twee partijen staan.

De Vertegenwoordiger omtrent de vraagpunten

„punten 87-95 worden ook hier gelezen
„dig verklaard. Het geval zal vraag-
„punt 96 behoort bij vraagpunt 204.

Met betrekking tot vraagpunten
97 en 98 bepaalt men dat evenals bij
de naamloze maatschappij geen
onderscheid zal worden gemaakt
naamelijk de wijzigingen in de
statuten al dan niet de grondsla-
„gen betreffen, maar dat in het al-
„gemeen het maken van wijzigin-
„gen niet wordt toegestaan dan al-
„leen en voor zoover de bevoegd-
„heid daartoe in het contract is
voorbehouden.

De bepalingen der vraagpun-
„ten 99-103 worden hier in gelijken
zin als voor de aandeelen-maat-
„schap overgenomen.

204. wordt met algemeene stemmen
bevestigend beantwoord.

Daarin ligt ook opgesloten
de goedkeuring der jaarlijksche re-
„kening voor de algemeene ver-
„gadering zonder daarvan afgeweke

mag

mag worden bij de statuten, en kon-
„der dat de beheerders als zoodan-
„ig mogen medehemmen.

205. De bepalingen der vraagpun-
„ten 104-112 worden hier niet toe-
„passelijk verklaard.

De Heer van der Laeff wijst
er echter op hoe dannige bepa-
„lingen over de benoeming van be-
„heerders eener aandeelen-maat-
„schappij hier toepasselijk kun-
„nen zijn. Hoorende wordt het in-
„stituut tot eene commanditaire
vennootschap met aandeelen niet
altijd alleen door de laten be-
„heerders genomen. Het komt voor
dat eene dergelijke vennootschap
door velen wordt opgezet, die
gezamenlijk uit hun midden de
complementairen laten kiezen, de be-
„heerders aanstellen. Ook denke men
zich het geval dat de beheerders
door dood of andezins onbekwaam
raakt het beheer te voeren. Zal dan
de meerderheid in de algemeene

Vergadering

vergadering Zijn opvolger niet mo-
gen krijgen?

De Heer Smit antwoordt dat
dergelijke gevallen hier niet voor-
zien bedacht.

De bepalingen der vraagpun-
ten 113 v. worden in dezelfden zin
als voor de aandeelen-maatschap-
pij hier aangenomen.

De bepaling van vraagpunt 122
dat uitdrukkelijk tegen de aan-
deelhouders worden vastgesteld.

Vraagpunt 124 wordt hier bevesti-
gend beantwoord.

De vraag van vraagpunt 125
wordt besloten in gelijken zin als bij
de vennootschap onder een firma
besloten is.

De vraagpunten 126-128 worden
hier in gelijken zin als bij de aan-
deelen-maatschappij beantwoord.

De bepalingen der vraagpun-
ten 129-132. Zijn hier niet, die Ver-
vraagpunt 133 met betrekking
206. Wordt bevestigend beantwoord,

tenzij

tenzij bij de Redactie eene verande-
ring mogt noodig blijken.

20 Jan 200 Vervallen, daar de geste niet
verboden is.

209. Gestemd wordt over de vraag: of
in den naam eener naamloze
vennootschap mag voorkomen de
naam van een persoon, maar de
stemmen staken op dezelfde wijze
als vroeger bij vraagpunt 55.

De Heer Drion verlangt dat
in de firma der Commanditaire
vennootschap met aandeelen een
indice voorkome, dat zij laatstge-
noemd karakter heeft. Wel kan
de derde in het handelsregister
de waarheid lezen; maar, waarom
de leugen tienen niet belet, dan
de mogelijkheid te stellen tijner
latere neutralisering?

De Heer Hoyer antwoordt dat
de naam voor derden niet de be-
teekenis heeft als dusdanig bij aan
wie aansprakelijk zijn. Aan den
Heer van der Laeff, die mede stemt

op bovengenoemd indice aandrong. D.
eerst hij met den Heer Kist het be-
-zwaar tegen, dat het wegloten van
het indice alleen door eene strafbe-
-paling kan worden gesanctioneerd /
daar de beheerende vennoot reeds
hoofdelijk en algeheel voor zijne
handelingen aansprakelijk is.

De Heer van der Laeff repli-
-ceert met de vraag: die alleen
handel drijft onder zijn eigen naam
moet dien naam in het handels-
-register gelden; wilt gij ook dat
niet door eene strafbepaling sanc-
-tioneren?

De Heer Tijnappel merkt tegen
dit laatste op, dat het daar de han-
-del van slechts één handeling, hier
de practijk van honderd handelingen
per dag geldt.

In stemming wordt gebracht het
voorstel - van der Laeff, tot een
distinctief in de firma van den
alleen handelenden koopman, van
de vennootschap onder een firma /

Aan

van de Commanditaire Vennoot-
schap met actiën en van de naam-
loze Vennootschap.

De stemmen staken. Door stem-
men de leden van der Loeff, Tinné
en Beelaerts; de anderen tegen.

Over het voorstel van dengel-
den om een distinctief voor de deha-
ven voor de firma van den alleen-
handelenden koopman, onder een
vreemden naam handelende, wordt
met dengelfden uitslag gestemd.

Evenzoo over gelijk voorstel
van dengelfden betreffende de naam-
loze vennootschap onder een firma, waar-
in niet de firma voorkomt de
naam van niet aansprakelijke per-
sonen.

De Heer Tijnappel opperde
hier het bezwaar, dat hier geen woord
als indices te vinden is, aan hetwelk
niet een beperkte beteekenis, in strijd
met zijn maatschappelijke, algemeene,
beteekenis, kon gegeven worden.

Gelijke stemming valt over

het

het gelijk voorstel van dezelfden, betreffende de Commanditaire Vennootschap met aandeelen.

Gelijk voorstel van dezelfden, betreffende de naamloze Vennootschap wordt, nadat de Heer van der Loeff er op gewezen heeft dat de Engelsche praktijk zich aan het wettelijk "limited" en "reduced" gewend heeft, met algemeene stemmen aangenomen.

De noodzakelijkheid van het bepaalde in vraagpunt 209 wordt niet aangenomen, en wel in den zin van art. 84 Belgisch Wetboek.

De Heer Asser meent dat alle twee of drie genoten onderling overeenkomen dat de dood van een hunner t'hunnen gunste niets verandert, dergelijk Contract de Commanditaire aandeelhouders niets bindt, zoo dat Contract in het Commanditair Contract niet is opgenomen.

210. De Heer Asser merkt op dat de wet uitdrukkelijk het regtmatige

Deze

dege Contracts- bepaling moet erken-
nen, daar het eigenlijk tegen het
begrip van vennootschap strijdt. Hij
verwijst naar art. 1688 B. W.

In stemming wordt gebragt
of de bepaling van dit vraagpunt
moet gelden voor het geval van
overlijden, en vervolgens voor al-
le andere gevallen, waarin het
beheer van een der beheerders eindigt.

Het eerste wordt aangenomen
met 4 tegen 2 stemmen, die der le-
den Kruin en Beelaerts, het tweede

met 4 tegen 2 stemmen, die der leden
Kruin en Pijnappel.

211. De notariële acte wordt, omdat
zij ook de vorm voor de oprigting
acte is, met algemeene stemmen ge-
keurd.

212. De beantwoording van dit vraag-
punt wordt aan de Redactie voor-
behouden.

213. Met algemeene stemmen wordt
grootere mogelijke gelijkheid met de
vreemde aandeelen-maatschappijen

aangenomen.

aangenomen.

214. Met algemeene stemmen wordt besloten strafbepalingen te maken, zooveel mogelijk gelijk aan die voor de aandeelenmaatschappij Zijp gekozen, en verder dit aan de Red. dactie voor te behouden.

215. De Heer Beelaerts wil dat, als de bestaande Commanditaire vennootschappen hun bestaan willen wijzigen of verlengen, zij zich moeten schikken naar de nieuwe wet.

De Heer Kuyper wil aan alle bestaande C. v. m. a. de bevoegdheid geven zich onder de nieuwe wet te plaatsen, omdat dit ook indirect in hun belang is door de publiciteit in het handelsregister.

Dit punt blijft gereserveerd.

De Voorzitter sluit de vergadering ten 3¼ uur.

De Secretaris:
/was get./ Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter:
/was get./ J. G. Kist.

Gesticnde

Zestiende vergadering
op Zaterdag, 5 Juny 1880
in de Raadkamer van
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de ver-
gadering ten 10 ure.

Alle leden, benevens de adjunct-
Secretaris, zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige ver-
gadering worden gelezen en goedge-
keurd.

Aan de orde zijn de vraag-
punten over de Onderlinge Waar-
borg-Maatschappijen, ontworpen
door den Heer Asser.

216. De Heer Asser treedt in eenige
algemeene beschouwingen over
het onderwerp. Het gelt hier
een vorm van vereeniging, al-
leen gebruikt en alleen bruikbaar
ten einde eene bepaalde soort
van assurantie in het leven te
roepen: de verzekerden en de ver-
zekeraars zijn dezelfde personen.

Dit

Dit contract bevat alzoo op een tweeledigen grondslag: de vereeniging en de verzekering. Voor het laatste zijn weinig nieuwe bepalingen noodig. Het eerste is op het oogenblik ongeregeld. Wet betreft de wet 1866 dit onderwerp; maar in de Staten-Generaal werd bij het maken dier wet uitdrukkelijk gezegd, dat over den aard van dit Contract niets werd beslist; met verklaarde alleen dat art. 44 b Wet 22 April 1855 ook daarvoor gold.

De twee vragen die zich hier voordoen zijn: wie of wat staat tegenover het lid dezer vereeniging? en wie of wat staat tegenover dezen, die met de vereeniging handelen?

Wat het eerste betreft, zou men kunnen zeggen: in dit Contract staat ieder lid tegenover den Directeur. De directeur of oprichter zegt tegen hem die lid wil worden: ik zal u vergaeden de schade die gij aan

Uw

een pand lijdt, mits zij zij op die
en die datums tevreed stond. Zoo-
„danig is eelligt de tegenwoordige
toestand. Maar beter is het, het
lid te plaatsen tegenover eene
eenheid waarvan de directeu-
ren het organ is. En nu kan men
kunnen vragen of met die een-
„heid ook aan derden die met
de vereeniging handelen, tegen-
„over zal stellen; maar dan zou-
„de men op deze vereeniging de
dwingende voorschriften der aan-
„deelen-maatschappij moeten
toepasselijk verklaren, waarbegen
tegenaar bestaat, daar de grond-
„slag dier voorschriften, het kapitaal,
alhier ontbreekt. Daarom schijnt
't verkieselijk tegenover derden al-
„leen den directeur te stellen.
Dit regtsinstituut vertoont alzoo
eene corporatie aq hoc ten aan-
„zien der leden der maatschappij,
maar niet ten aanzien van der-
„den; deze kennen dan alleen den

directeur

directeur.

Theoretisch moge dit onderscheid eenigzins bevreemden, maar het is zeker, dat bij de leden der maatschappij vooral, die voor zich eene eenheid op het oog hadden, zonder aan derden te denken. Zij behoefden dus niet de eenheid tegen over deze laatsten te doen optreden; dewijl de vereenigendheid van dit niet beoogde doel om hunne vereelde leden onbeantwoordelijk is.

Het zal op deze wijze de macht van den directeur groot zijn, maar de aard van dit contract verondersteld een groot vertrouwen in hem. Bovendien kunnen de leden van hem borgtogt of andere zekerstelling vragen.

Tegen de meening, dat deze alleen den directeur kennen, worden door onderscheidene leden bezwaren ingebragt.

De Heer van der Loeff vraagt of de reassurantie ook op naam

van

van den directeur Voor Regent ge-
schieden zal.

De Heer Beelaerts vraagt, of
de directeur inschrijvingen op Rijn
naam op het Grootboek zal laten
doen dan wel of dit kan geschie-
den den name der maatschappij.

De Heer Pijnappel vraagt of
ook op den directeurs rekening de
reparatiën zullen geschieden aan
het huis voor de maatschappij ge-
huurd.

De Heer Asser is meening omdat
echter op dat punt een verdediger
in den Heer Kist. De maatschap-
pij zal niet tegenover derden op-
treden, omdat dit niet in de be-
deeling lag der leden, toen zij
hun contract aangingen. Dat zou
ook de actie van derden tegen
de maatschappij baren wanneer
er niets in kas is.

Op dit laatste antwoordt de
Heer Asser, dat de vervoordeeling
der maatschappij, die der leden

in

in Zich sluit. De ingebrachte be-
„gunsten echter acht hij zoo gewigs-
„tig, dat hij Zich voorbehoudt de
Kwestie nader te overwegen.

De Heer Kist neigt Zich ten-
„gen de leden van den Loeff en Zijl-
„apfel, die de Vereeniging tegen-
„over derden als Regtspersoon willen
doen optreden. De leden dezer Ver-
„eeniging hebben alleen hun eigen
belang op het oog, niet een ander
belang afgescheiden van- en bo-
„ven het hunne staande.

De Heer Hofer zegt dat de
onderlinge Waarborg-maatschap-
pij reeds in het Italiaansche Wet-
„boek 1865 geregeld is. Daarin is
de door hem zoo aanbevolen on-
„derscheiding niet gemaakt. De
leden Zijn daar aansprakelijk jé-
„gens derden tot aan het bedrag
hunner deelname in de maat-
schappij. Men zag echter later in
dat aan Zoo iets bij het tot stand
komen van de maatschappij volu-

„stelt

„ strekt niet gedacht wordt. Daar-
„ om hebben laten ontwerpen de
leden hoofdelijk en geheel jegens
derden aansprakelijk gesteld, als
of het een vennootschap onder
eene firma gold.

De Heer Grinwis vraagt of
dit onderwerp niet bij de assuran-
„ tiën moet behandeld worden. Hier
toch regelden wij de vennoot-
„ schap onder een firma etc. omdat
dat algemeen vormen van ver-
„ eenigingen zijn. Hier echter hebben
wij te doen met eene vereeniging
hebbende één bepaald doel: de
verzekering. Met zou dan ook de
reederij niet hier kunnen behandelen.

Volgens hem zou met hier der
plaatse met eene verwijzing naar
de titels over assurantiën kunnen
volstaan.

De Heer Kist ment dat naast
de drie methoden van het vraag-
„ punt een vierde mogelijk is: nl.
dat hier het onderwerp wordt be-

„ handeld

handelde voor zoover het eene ver-
eeniging, bij de verzekering, voor
zover het een verzekerings-contract
is.

De Heer Asser beaamt dit laat-
ste.

De Heer van der Laan wijst
er den Heer Smits op, die daardoor
zijn geopperd bezwaar acht opge-
loste, dat de O. W. M. niet alleen het
vergaderd van gelederd moderd kan
beoogen, maar ook het doen van
uitkeeringen.

De Heer Kist acht, in tegen-
stelling met den Heer van der Laan
in de O. W. M. een deugd van maat-
schap. Wel beoogen de leden geen
winst, maar toch het vermijden,
door onderlinge samenwerking, van
verlies. Wel is het niet noodig dat
dadelijk door de leden worde
ingebracht, maar het doel, het ver-
mijden van verlies, vordt dan toch
wanneer het er op aankomt, door
de door de leden gestorte penningen

bereikt

bericht.

Het kapitaal, toegenaamd der maatschappij, is het eigendom pro parte indivisa der leden. Krijgt hij alzoo aan de maatschappij de regtspersoonlijkheid, dit belet hem niet haar de „persona standi in judicio" toe te kennen.

De Heer Koper zegt, dat de o. w. m. geen handelszaak is, omdat zijn haar doel niet kan zijn. De verhouding van het lid als verzekerde tot de maatschappij draagt een handelsregtelijk karakter, niet zijne verhouding als verzekeraar.

De Heer Kist antwoordt, dat de begrippen verzekerde en verzekeraar onafscheidelijk zijn. Had de Heer Koper gelijk, dan zou ons Wetboek van Koophandel in art. 11 N°. 10 de assurantiën alleen voor den verzekeraar een daad van koophandel hebben moeten verklaren, daar alleen de verzekeraar

winst

minst bezocht.

Met algemeene stemmen worden de eerste en de tweede vraag met het vraagpunt bevestigend beantwoord. Door welke beslissing

217 vervalt.

218. De uitdrukkelijke toekenning der bevoegdheid door de met meerderheid van algemeene stemmen aangenomen, maar aan de redactie worden voorbehouden of de bevoegdheid uit de te krijgen regels zal blijken, dan wel ipso jure zal medegedeeld verleend.

219. De Heer Asser zegt dat thans in de praktijk de maatschappij als zoodanig alleen tegenover de leden optreedt. Tegenover derden noemt de directeur de maatschappij niet.

De Heer van der Laan betwist dit laatste, wijzende op de reassurantie. Stel de maatschappij telt 1000 leden. Een nieuw lid treedt toe die een post aan f 100000.- aanbrengt. Deze risico is voor de maatschap-

pij

"zij te gunnen; daarom vraagt zij aan eene andere d. w. m. om haar betreffende die risico voor f 40000.- te waarborgen.

De Heer Hofer zegt, dat de eenheid dan ook wellicht tegenover derden voor de reassurantie zal moeten gelden. - Hij zal daarover nadenken.

De toekenning der bevoegdheid in algemeenen zin wordt met 4 tegen 1 stem, die van den Heer Kist, aangenomen. De Heer Hofer onthoudt zich van stemming.

220-222. Met algemeene stemmen worden aangenomen de voorstellen van den Heer Hofer:

a. dat een lid nooit voor meer dan het bedrag zijner deelneming aansprakelijk is;

b. dat hij slechts in verhouding van dat bedrag aansprakelijk is;

en met 4 tegen 1 stem, die van den Heer Kist. (De Heer Hofer onthoudt zich van stemming), dat de bijdrage in

in de schadevergoeding dan het in-
solvente lid niet door de solvente
leden wordt aangevuld.

223-225. Zijn vervallen door de beslissing over
218.

226. De Heer Pijnappel wil de nood
ontkenning beantwoorden. Handelt
de directeur op eigen naam, dan
is hij persoonlijk aansprakelijk.
Handelt hij voor de maatschappij
en binnen den kring der maatschap-
pij, dan is deze aansprakelijk. De
bepalingen over de openbaarheid
van het kapitaal vallen per de wet
omdat er geen kapitaal is.

De Heer van der Loeff wil
algemeene publiciteit tenzij voor
die lid zijn, om te weten of zij
dienen uit de maatschappij te gaan
als voor die lid konden willen
worden. Op de vraag van den Heer
Kist naar de straf, antwoordt hij
dat een lengen van den directeur
in deze opligting kan zijn.

Het vraagpunt wordt bevestigend

beantwoord

beantwoord met 4 tegen 2 stemmen, die der leden Kist en Pijnappel.

De Heer Hofer stemde relatief voor, alleen om met zijn vroeger besluit consequent te blijven.

227. De Heer van der Laeff stelde het geval, dat twee personen een reglement maken voor een o. W. m., om daarna lident te zoeken. Dat reglements wil hij hebben opgemaakt bij notariële acte, daar alsdan een authentiek afschrift van dat reglements onder ieders bereik is.

Zijn voorstel: notariële acte voor het depôt van de statuten wordt met 5 tegen 1 stem, die van den Heer Hofer, aangenomen.

De Heer Hofer wilde dat er gelegenheid tot bestaan om het reglements aan het hoofd van de deelnemingsacte af te drukken, waar door het doel van vereeniging depôts: niet-overschrijving van alle bepalingen van het contract, ook bereikt wordt. De Heer Pijnappel

merkte

merkte daartegen op, dat het middel niet voorzag in het geval van wijziging.

Voor de deelneming wordt de schriftelijke aske met 5 tegen 1 stem, die van den Heer Hofer, aangenomen.

228. Op voorstel van den Heer Hofer wordt unaniem aangenomen dat de wet als regel stelt dat het bestuur bevoegd en verplicht wordt door de algemeene vergadering, waarin ieder lid één stem zal hebben.

229. De Heer Hofer merkt op dat de schade meer kan bedragen dan het bedrag der deelneming, zonder dat het pand te niet gaat. Daarom wil hij de schade voor basis. Stel waarde van het huis f 20000.-, en de schade f 19000.-, dan zal men lid blijven voor f 1000.=.

De Heer van der Laeff wil dat het teniet gaan van het pand het lid niet absoluut doet ophouden lid te zijn, omdat de maatschappij

mogelijk

mogelijk eene vordering heeft te-
„gen hem. Laat hij het huis weder
opbouwen, dan zal hij echter op
nieuw moeten declameren, zal hij
de schade, daaraan overkomen, zich
vergoed zien.

In dengelfden zin spreekt de
Heer Fijnappel. Hij zou willen dat
indien er is ongelagen voor een
geheel jaar, en het pand van een
lid in de eerste helft van het jaar
te niet gaat, hij drager zal in de
schade aan het pand van een ander
lid, in de tweede helft van dat jaar
overkomen.

Ten slotte wordt met alge-
„meene stemmen de in den zin
van vernietiging en vermindering
van het vergekend belang opge-
„vatte vraag bevestigend beantwoord,
onder bijvoeging dat de wet uit-
„drukkelijk zal vergunnen een
termijn te bepalen, binnen welken
het lid, dat schade lijdt, tegen het
genot van vergoeding, daarsprake

Lijk

„lijk blijft voor de schade aan an-
„dere leden overkomen.

230. Met algemeene stemmen wordt
aangenomen de bepaling van art.
238 Italiaansch Verdrag, met de
bijvoeging van art. 187 2e. alinea, Ita-
„aansch Wetboek.

231 Wordt unaniem bevestigend beant-
„woord.

IX. Handelingen voor Gemeene Rekening.

232. De Heer Asper meent dat het ei-
genaardige van dit Contract is, dat
daarbij de handelingen zelven wor-
„den aangewezen, terwijl bij de
vennootschap het bedrijf bepaald
wordt. Het getal der handelingen
kan onbepaald zijn, b.v. het koop-
en realiseren van alle producten
eener plantage.

De Heer Kist zegt het eigenaar-
„dige in het niet-optreden naar
buiten overeenkomstig Art. 109 der
Belgische wet juncto. Art. 108. Hij

die

die met een der genooden handelt heeft geen aanspraak tegen de ander.

De Heer Kuint geeft het eigenaardige in het voorbijgaande van dit Contract.

Het vraagpunt wordt meerderheid bevestigend beantwoord.

233. De Heer Hofer merkt op dat thans krachtens art. 1318 B. W. j. art. 1. H. v. K. geen solidariteit hier bestaat, tenzij de opvatting van den handel haar veranderde.

Nadat de Heer van der Loeff wegens omstandigheden de vergadering heeft verlaten, wordt het vraagpunt met 3 tegen 2 stemmen, die van de Heeren Pijnappel en Beelaerts, bevestigend beantwoord.

234-237. worden ongestemd beantwoord.

De leden Hofer, Kuint en Pijnappel verklaren het eigenaardige van dit Contract te zien in het speciale van de handeling.

De.

De Voorzitter sluit de verg.
-gadering heut 3 ure.

De Secretaris:
(was get.) Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter:
(was get.) J. G. Kist.

Zeventiende vergadering
op Zaturdag 12 Juny 1800.
in de Raadkamer van
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de verga-
-dering heut 10 ure.

Alle leden, benevens de adjunct-
Secretaris Zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige ver-
-gadering worden gelezen en goedge-
-keurd. - Naar aanleiding daarvan
merkt de Heer Asser nog ten aanzien
van de onderlinge verdeeling: maat-
-schappij op, dat ook bij nadere over-
-weging Zijn aanvankelijk denkbeeld
heen Het beste toescheen, nl. dat

de

de maatschappij eene eenheid is uit-
sluitend tegenover hare leden, ter-
wijl derden alleen met den direc-
teur te maken hebben.

Daarvoor pleit ook de spraak-
lijk in Italië. Het Italiaansche
Wetboek bepaalt dat de maatschap-
pij als eenheid tegenover de leden
staat, terwijl de jurisprudentie al-
daar de verhouding der maat-
schappij tot derden in dien zin
heeft aangenomen, dat deze alleen
den directeur kennen.

De de overwinning moeijelijk-
heid echter is z. i. niet te ontkennen, dat
op die wijze de dwingende voor-
schriften aangaande de naam-
loose vennootschap tullen voor-
den ontdoken, maar het voor-
schrift van de wet van 22 April
1855, betreffende voor een zedelijk
lichaam de koninklijke of eene
wettelijke goedkeuring vorderd.
Borsari, in zijne daarteekeningen
op het Italiaansche Wetboek, heeft

er.

er op gedoeld, hoe gemakkelijk het
valt onder den naam eener onder-
linge waarborg-maatschappij aller-
lei vereenigingen in het leven te
roepen; en de Hooge Raad heeft
uitgemaakt, dat bij de onderlin-
ge waarborg-maatschappij geen
winst" beoogd wordt. Deze moeije-
lijkheid is alleen te boven te ko-
men door de definitie in de
wet der onderlinge waarborg-
maatschappij.

Aan de orde is de behan-
deling der vraagpunten over het
handelsregister, ontworpen door
den Heer van der Laeff.

1: De Heer van der Laeff wijst op
de beteekenis van dit vraagpunt en
t: dat de bepalingen welke in
het handelsregister moeten worden
ingeschreven, niet achter elkaar
in de wet gesteld worden opgenoemd,
maar de verpligting tot inschrij-
ving daarvan bij de behandeling
der bepalingen telkens dat voor-

der

„den vastgesteld, en 2e. dat men niet
meer zal mogen inschrijven, dan
datgene waartoe de wet verplicht.
Aan den Heer Kist, die wat
het eerste punt betreft, de andere
methode verkiest om de verplig-
„te inschrijvingen van het B. W.
„als die der huwelijkse voorwaar-
„den, scheiding, enz. ook in het han-
„delsregister te doen geschieden, —
antwoordt hij dat mij nog niet
recht hanteel en dient te worden
ingeschreven, zooals b.v. wat be-
„treft de reederijen. In het eerste
ontwerp van het Duitsche wet-
„boek was ook die andere metho-
„de aangenomen, maar later werd
de zijne verkozen.
De Heer Strint komt op te-
„gen het woord „Regtsbetrekkingen".
Uit de beraadslagingen over het
handelsregister in Duitschland, en
alle Commentaren aldaar zijn het
daarmede eens, blijkt, dat men op-
„zettelijk in het Duitsche Wetboek

die

die uitdrukking vermeden heeft, om-
„dat het handelsregister niet prae-
„judicieert omtrent de vraag, of de
daarin opgenomene „feiten" mede-
„bij tijd overeenkomstig de wet,
en dientengevolge „regtsbetrek-
„kingen" doen ontstaan.

Na de opmerking van den
Heer van der Laeff dat hij alleen
wil leggen dat het handelsregister een
„verklaring" van regtsbetrekkingen
bevat, geeft de Heer Tesink Tijn
begrip op.

De Heer van der Laeff zegt
dat hij naast „regtsbetrekkingen"
van „feiten" spreekt, omdat van
het eerste geen sprake is bij de
inschrijving van den alleen-han-
„delenden koopman.

Daarna wordt het voorgestelde
amendement bevestigend beantwoord.
2. wordt ontkennend en
3 bevestigend beantwoord, het laat-
„ste aldus geformuleerd: „Dat in
het handelsregister staat, wordt

voor

voor waar gehouden het aanbieden van derden, die bona fide daar-
„naar gehandeld hebben."

Deze wijziging geschiedde naar aanleiding van de opmer-
„king van den Heer Hoyer, dat
„bewijzen" beteekent: doen aanne-
„melijk maken waar is, terwijl door
de inhoud van het handelsregis-
„ter voor waar gehouden worden
alleen ondat het daarin staat,
zonder dat het waar is.

4°. Een louter passieve rol van den ambtenaar waardoor hij door mee-
„tering inschrijving al wat hem werd
aangeboden verlangt niemand. Er
is een summiere of engere kring
van weigering, doch de leden
verschillen van de vraag hoever
in deze de bevoegdheid van den
ambtenaar behoort te gaan.

De Heer Hoyer verneemt die bevoegdheid binnen een enge gren-
„zen te zien beperkt, zoodat de
ambtenaar zich zal hebben te

bepalen

bepaalen tot een kenner formeel on-
derzoek of het hem aangeboden
stuk de uiterlijke vereischten be-
zit aan de stukken die in het
handelsregister worden ingeschre-
ven.

De Heer Smit en andere le-
den verdedigen een ruimer op-
vatting. Deurgemelde wil den
ambtenaar het stuk laten toetsen
niet alleen aan de wet, maar ook
aan de Contracten. Hij wil niets lie
opgenomen verklaringen die met
de feiten volkomen in strijd zijn.

De Heer Beelaerts van de
bevoegdheid tot onderzoek willen
beperken tot die vereischten wel-
ke de wet stelde als essentialia
der in te schrijven regtshandelingen
worden.

Het vraagpunt wordt met
algemeene stemmen bevestigend
beantwoord, behoudens reserves on-
trent misschien wenschelijke be-
perkingen.

Men

Men is het er over eens dat hier te maken is, eensdeels tegen verwarring van het handelsregister, anderdeels tegen verdraging voor den inschrijver en tegen willekeur van den ambtenaar.

5. De Heer van der Laeff zegt met regtskundige ambtenaren niet uitsluitend doelende in de regterlijke macht te hebben, maar alle personen die voldoende regtskennis bezitten, ook b.v. de ambtenaren der registratie.

Het vraagpunt wordt unaniem bevestigend beantwoord.

6. De Heer Smit zegt dat de ontvangers der registratie de taak alleen uit het fiscale oogpunt beschouwen, terwijl het publiek in hun kantoor een belastingkantoor voor ziet.

De vraag wordt met 5 tegen 1 stem, die van den Heer van der Laeff, ontkennend beantwoord.

Gelijke vraag omtrent de hypotheek.

„bewaarders onderwindt het gelyfde taak.

7. Wordt met algemeene stemmen der
„wettigend beantwoord.

8. Hierby worden behalve de hoofd-
„vraag vooral twee punten behan-
„delt:

1°. Waarin het toezigt zal bestaan,

2°. of de regtbank op een regter-Com-
„missaris het zal uitoefenen.

De leden van den Laeff en
Beelaerts stellen voor, dat de reg-
„ter-Commissaris een algemeen toe-
„zigt op den griffier uitoefene,
d. i. toezie dat hij steeds op zijn
post is, het handelsregister behoor-
„lijk houde, enz. en bovendien dat
hij ingeval van geschillen tusschen
„sprake uitoefene, zoodat er min-
„mer kosten zijne voorkennis een
aangeboden inschrijving worde ge-
„weigerd, alles behoudens een na-
„gelijk proces in eersten aanleg
en Cassatie.

De Hoogzitten en de leden
Asser en Pijnappel willen dat

het

het toezigt zal kunnen worden uit-
geoefend door de regtbank of door
den regter-Commissaris, in dien
zin, dat de eerste aan den laat-
ste het toezigt kan opdragen.
In geval dan geschil zal dan
door een van beiden in eersten aan-
leg beslist worden. Het zal kun-
nen blijken voor den somtijds in
dit opzigt bekwamen griffier, het
toezigt steeds door den regter-Com-
missaris te doen houden.

Met algemeene stemmen
beslist de Commissie dat een toe-
zigt noodig is.

Voor het bovenomschreven
toezigt van den regter-Commissaris
alleen stemmen de leden van der
Laeff, Smit en Decelaere, de an-
dere leden voor dat van de regt-
bank, van welke de leden Hofer
en Tijnappel in dien zin, dat de
regtbank het toezigt aan een reg-
ter-Commissaris kan delegeren.

9. De Heer Tijnappel en andere

leden

leden hebben bezwaar tegen het „principiële petentie".

Het vraagpunt wordt met 4 tegen 2 stemmen, die der leden Kiel en Pijnappel, voorshands bevestigend beantwoord, onder voorbehoud dat bij de redactie behoorlijk zal kunnen worden aangetoond hoe het verzuim van den „anderen ambtenaar tegen derden wettig zal.

10. De Heer van der Loeff verdedigt het zelfstandig recht van den inschrijver op zijne verklegenvoordiging door een notarieel gemagtigde, met de overweging dat derden zekerheid moeten hebben dat de handteekening op het handelsregister is die van hem die zij aanduidt. Die zekerheid is niet voldoende aanwezig wanneer de derde, in geval van niet-erkenning der handteekening het bewijs haarer echtheid door moeten leveren. Dit is van te meer belang wanneer men bedenkt, dat het geschil over de handteekening

Kiel

zich denken laat na den dood der inschrijvers, wanneer de erven de echtheid der handteekening noch erkennen noch ontkennen.

Men beroepe zich niet op den twijfel. Daar weet de griffier alleen de echtheid van de handteekening van den endossant. Men beroepe zich ook niet op de huwelijksche voorwaarden. Daar gelde het het afschrift eener notariële acte. Ook is het met waar dat de inschrijving van de vennootschap onder eene firma dient om tegen derden de beperkingen van de bevoegdheid en aansprakelijkheid der vennooten vast te stellen. Maar het feit der inschrijving is voor derden genoeg om de aansprakelijkheid der ingeschrevenen aan te nemen.

De Heer Asser vraagt of het niet genoeg ware dat zijn indien de griffier, in geval hij twijfelt, een bewijs van hem, die zich

voor

voor de inschrijving aanmeldt, ondertekend zijne identiteit, in den geest der notaris-wet kan vorderen, en dat de inschrijving tegen dezelfde gelds behoudens hun regt om verbetering aan te vragen, in den zin van hetgeen voor den burgerlijken stand geldt.

Unaniem wordt besloten dat er eene schriftelijke verklaring moet blijven.

Op voorstel van den Heer Beelaerts wordt met algemeene stemmen aan het vraagpunt toegevoegd: "onverminderd ambtshalve de inschrijving krachtens regterlijk vonnis"; met denke ook aan een strafvonnis, waarbij de ingeschrevene van zijn beroep wordt ontzet, aan een curatele-vonnis, enz.

11. De Heer Pijnappel stelt den procureur met een notarieel gemagtigde voor de aanbieding dezer verklaring willen gelijkstellen.

Mij

Hij is bedacht voor bemerken.

De Heer van der Laeff antwoordt dat de bekrachtiging van protocollen niet waarborgt tegen valsche handteekeningen.

Het vraagpunt wordt ontkennend beantwoord met verandering van „verklaring" in „aanbieding".

12. Hiermede kan de Commissie zich eveneens vereenigen, behoudens de uiteenloopende gevoelens der leden omtrent de meer of minder „ernstige" van bijzonderheid, behandeld bij punt 4.

13. De Heer van der Laeff zegt dat dit vraagpunt doelt op de gevallen waarin de wet voorschrijft dat bij de inschrijving stukken moeten worden overgelegd. „Vooraf" wil zeggen vóór de zaak van N°. 11.

Met den Heer Kosters is men van oordeel, dat „bijlagen" niet in

in dien Kind mag worden opgevat,
dat de acte zelf als bijlage wordt
aangelegd, waarvan een extract
wordt ingeschreven; en wel met het
oog op een verschil tusschen de
beide stukken.

Het vraagpunt wordt meerendeels bevestigend beantwoord.

Eventueel

14 en 15.

De Heer van der Laeff ver-
enigt zich met de opmerking
van den Heer Declarant, dat de
ambtenaar alleen bevoegd moet
worden verklaard om, voor zooveel
't hem noodig voorkomt, voorwaarde-
lijke te voorderen, evenals in art.
2, alinea 3, der wet op de fabrieks-
merken.

Het tarief aan vraagpunt 14
dat worden voorgeteld bij eenen al-
gemeenen maatregel van inwendig
bestuur.

16. De Heer van der Laeff zinspeelt
de alphabetische tafels aan voor

het

het geval iemand den griffier niet
wil zeggen waaraan hij komt
zien.

De Heer Beelaerts acht de
vraag aan den griffier gepast, wat
men komt nazien; deze moet niet
verpligt worden aan ieder niemands-
-gienige, zoo dikwijls en zoolang
't hem goeddunkt alle registers
te laten doorbladeren. Met de al-
phabetische registers iets spreken
hoofdzakelijk een administratief
hulpmiddel.

De Heer Kist meent dat
zelfs het maandelijks bijhouden
dezer lijsten voor den griffier be-
-zwaarlijk is.

Het houden der alphabe-
-tische lijsten wordt unaniem aan-
-genomen. Haar beschikbaarstel-
-ling voor het publiek met 4 tegen
2 stemmen, die der leden Kooper en
Beelaerts.

De vraagpunten
17-20 worden unaniem bevestigend be-
-antwoord.

„antwoord.

De Heer van der Loeff vraagt wat de gevolgen Zullen Zijn, in„dien de verklaringen, bedoeld in de vraagpunten 19 en 20 onjuist Zijn.

Word unaniem aangenomen, dat de verklaring van den hou„der van het handelsregister dezer„zijds behoudens tegen-bewijs.

Aan de redactie word voorte„stellen eene bepaling te maken over het verbod van onvolledige extracten af te geven.

21. De Heer van der Loeff Zegt, dat „strijdend met de wet" wil Zeggen: „strijdend met eenigerlei wettelijke bepaling op het stuk der inschrij„ving". Of den inhoud der in te schrijven acte word hier niet ge„daeld.

Het vraagpunt word unaniem bevestigend beantwoord. Eventueel

22.

23 en 25. De Heer van der Loeff Zegt het oog te hebben op de laatste zinsne„den

„den vorm art. 3 van het aangehaald(
„wetsontwerp.

„Wordt besloten de regeling der
„procedure aan de redactie voor
„te behouden. Evenzoo vraagpunt 25.

24. „Wordt eenparig bevestigend beant-
„woord.

26. De Heer van der Laeff merkt
„op dat neevens de locale publi-
„catie, eene centrale publicatie
„onmisbaar is. Neevens deze laat-
„ste acht hij een centraal-re-
„gister overbodig.

De Heer Kist pleit een al-
„phabetisch jaarregister op de
„Staatscourant aan.

„Het vraagpunt wordt een-
„parig ontkennend en

27 eenparig bevestigend beantwoord.

28. De Heer Beelaerts vraagt op,
„wanneer èn in het handelsre-
„gister èn in het Bijvoegsel
„van de Staatscourant de gehee-
„le acte wordt ingeschreven, dan
„de locale publicatie eene der-

„wijzing

„wijzing naar voornoemd Bijvoegsel
„met genoeg is. Spreken van beide
„publicatien aan den griffier mid-
„dels opdragen, daar bepaald zal
„worden dat het ingeschrevene niet
„tegen derden werken zal indien
„het niet is gepubliceerd, want ook
„des noodzakelijkheid van geven
„ingeval het bevaal gepubliceerde
„niets met het officieel gepubli-
„ceerde of met het ingeschrevene
„overeenkomt. Ook zijn de bevoe-
„gde publicatie door belanghebben-
„denden geheel kunnen worden na-
„gelaten.

De Heer van der Loeff had
tot op zeker hoogte hiermede in-
„stemmen maar wil toch de zorg
voor de publicatie in de eerste
„plaats aan belanghebbenden over-
„laten; voor het overigen is eene
behoorlijke standaard te vinden.

De Commissie besluit dat de
houder van het handelsregister
jaarlijks zal bepalen in welke

bladen

bladen het volgend jaar de publica-
„tie moet geschieden.

Hierop wordt met 5 tegen 1 stem,
die aan den Heer Beelaerts, aan-
„genomen, dat de jong voor de
publicatie, onder paenale bane-
„tie, aan belanghebbenden Zal mo-
„den opgedragen, en met 4 tegen
2 stemmen, die der leden Smit
en Pijnappel, dat, indien de be-
„langhebbenden niet binnen een be-
„ker getal dagen de publicatie
hebben gedaan, de griffier verplicht
is daarvoor te Zorgen.

Met algemeene stemmen wordt
aangenomen, dat de locale pu-
„blicatie Zal geschieden door eene
vermelding naar het handelsregis-
„ter, die van de Staatscourant
volledig Zal zijn.

29. wordt unaniem beantwoord beant-
„woord.

30. Na inzage van gedachten geeft
de Commissie aan eene mededee-
„ling de voorkeur.

31.

31. wordt met neen,

32 en 33 worden met ja beantwoord.

Publicatie in de Staatscourant
zal in afwijking van art. 38, al. 2,
W. v. K. niet meer kosteloos ge-
schieden; voor degen exceptionelen
vrijdom van kosten bestaat geen
voldoenden grond.

34 en 35. worden ontkennend be-
antwoord.

Op voorstel van den Heer Asser
wordt aangenomen, behalve de
laatste, omtrekkende inschrijving
van wat meest ingeschreven rijst.

36 en 37 rijst door de vorige beslissing
vervallen.

38 en 39 worden ontkennend beantwoord.

40. De Heer Asser stelt regtstreeks
toe aan de inschrijving zonder
nadere publicatie, of hieven het
handelsregister zelf is voor hem
de ware publicatie.

Andere leden bestrijden dit
gevoelen. De Commissie, behal-

„ne de Heer Kooper, vereenigt dit
met de gemeenwijze van den Heer
Tijnappel, dat in geval van thijd
verschil het ingeschreven en
het gepubliceerde, derden tot
voordeel of het een als op het an-
„der moeten kunnen beroepen,
maar dat tegen derden alleen
gelden wat in ingeschreven èn ge-
„publiceerd is gelijk de voorgestelde
bepaling over de vennootschappen reeds
is besloten.

41. De Heer Kist merkt op dat vele
„inschrijvingen geen burgerlijke gevolgen hebben, zoodat de
„gevolgen verschillend zijn.

Het eerste lid wordt met al-
„gemeene stemmen aangenomen be-
„houdens afwijkingen waar dit
noodig blijkt.

De Voorzitter sluit de verga-
„dering het vier uur.

De Secretaris:
(was get.) Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter:
(was get.) J. G. Kist.

A 2402701